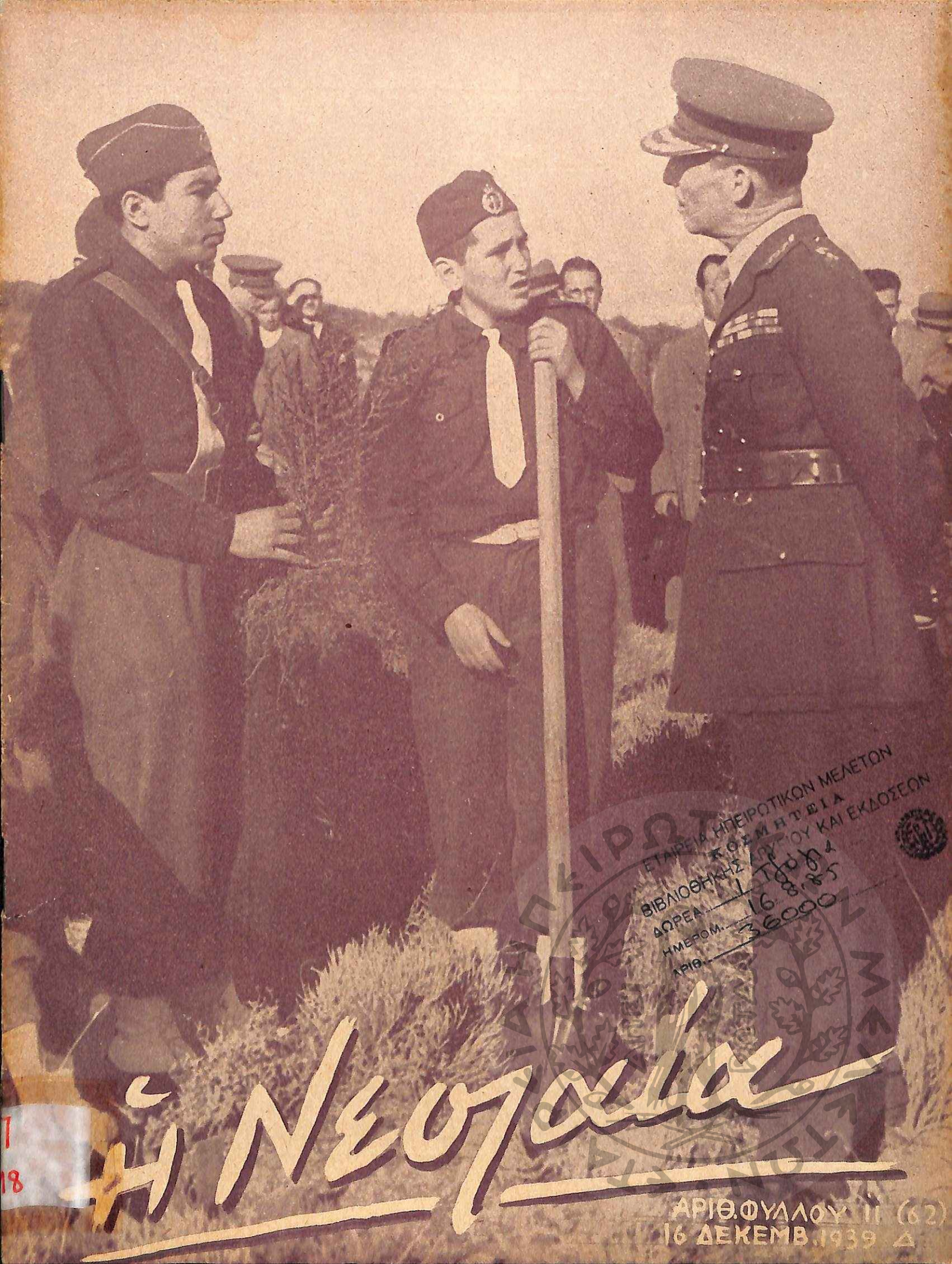

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1 Τεύχος 4
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36000

Η ΝΕΟΤΕΛΙΑ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ II (62)
16 ΔΕΚΕΜΒ. 1939 Δ

18

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπρὸς αὐτῆς, ἀναπληρούμενος υπό
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 2.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὁροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀρ. Τεύχ. 11—16 Δεκεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγματοῦρχου ἑ. ἁ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ)	Δρ. 160—200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 80—100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 40—50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας	1
Ἀμερικῆς Δολ.	6
Αἰγύπτου Λίρ.	1

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητος) καὶ
Σχολικὰς Ἑφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3% ἄχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΨΕΩΣ πρὸς 3% ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3½%—4½%

Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασα αἱ καταθέσεις εἶναι
ἐξ ὁλοκλήρου ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσις.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Οὕτω προετοιμάζετε μίαν καλλιτέραν αὔριον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 31
35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἑσωτερικοῦ μεχρι Δραχμῶν . . .	100.000.—		Κεφάλαιον Καταθετῶν . . .	Δραχ. 3.300.000.000
Ἐξωτερικοῦ » » . . .	500.000.—		» Ἀποθεματικὸν . . .	» 280.000.000

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς
ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.

Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιῶνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.

Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Οἱ κουμπαραδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἶναι τὸ καλύτερον καὶ προσφορώτερον μέσον
οἰκονομίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 Ἰουνίου 1939) » 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέχεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμάς. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἑν
Ἀθήναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχέρῳ δημοσίων χρεωγρά-
φων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταιρειῶν. Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματογράφα παντὸς εἴδους. Ἐκμι-
σθοὶ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΑΣ

Δύο τελεταί, πού καὶ αἱ δύο διεξήχθησαν τὴν περα-
σμένην ἑβδομάδα καὶ παρηκολουθήθησαν ἀπὸ ἀναριθμητὰ
πλήθη, ἐζωντάνεψαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν ὅτι ἀγα-
πητότερον ἔχει, ὅτι προσφιλέστερον, τὴν ἀγάπην πρὸς
τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἀφορμὴν τῆς ὑπερφηφείας πού τῆς
παρέσχεν ἀναριθμήτους φορές διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ἡ
μία ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην τὸ ἔπος τῆς ναυμαχίας τῆς
Ἑλλης καὶ ἦτο ἡ ἀπότισις τοῦ φόρου τιμῆς πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους πού με μικροτέραν δύναμιν ἀλλὰ με τὴν ἡρωϊ-
κὴν τῶν ψυχῶν κατίσχυσαν εἰς τὴν ναυμαχίαν καὶ κατησφά-
λισαν τὴν νίκην τῶν βαλκανικῶν συμμάχων· ἡ ἄλλη ἦτο ἡ
διαδήλωσις λατρείας πρὸς τὸν θαλασσινὸν ἅγιον πού δὲν
λείπει ἀπὸ τὸν θαλαμίσκον κανενὸς ναυτικοῦ. Ἀλλὰ καὶ
αἱ δύο μαζί τίποτε ἄλλο δὲν ἦσαν ἢ ἡ ἀγνοτέρα ἐκδήλω-
σις τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς. Θὰ ἐχρειάζετο τάχα νὰ ἐπανα-
ληφθῇ ἐδῶ ποῖον ρόλον παίζει ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία εἰς
τὴν σταδιοδρομίαν μας ὡς ἔθνος; Θὰ ἐχρειάζετο νὰ ἐπα-
ναληφθοῦν τὰ τόσα γνωστὰ διὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἀνὰ τὴν
ὕδρῳγειον δραστηριότητα τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ἡ ὁποία
ἐξασφαλίζει εἰς χιλιάδας ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν τὴν εὐη-
μερίαν καὶ τὴν πρόοδον καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος τερά-
στια ποσὰ εἰς ὑγιᾶς συνάλλαγμα. Τὰ ξεύρομεν ὅλοι, ὅπως
ξεύρομεν ὅτι καὶ τὴν ἐποχὴν ἀκόμη πού διὰ λόγους, τοὺς
ὁποίους πρὸ ὀλίγων μόλις ἑβδομάδων ἀνέπτυσεν ἡ «Νεο-
λαία», ἡ Ἑλλάς τῶν πρώτων ἑτῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθε-
ρίας εἶχε παῦσαι νὰ εἶναι, φαινομενικῶς, γεωργικὴ κατὰ
πρῶτον λόγον χώρα, πάλιν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα διέσχίζαν,
εἴτε με ἰστία μόνον, εἴτε καὶ με τὴν βοήθειαν τοῦ αἵματος,
τὰ νερὰ τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ Εὐξείνου καὶ πρὸ ἄρκου
τῶν ἡδὴ δεκαετηρίδων τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν σκάφος διέ-
πλευσε τὸν Ἀτλαντικὸν διὰ νὰ ριτισθῇ ἡ ἑλληνικὴ κυανό-
λευκος εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τοῦ Νέου Κόσμου.

Καὶ τὸ ἴδιον συνέβαινεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἑλληνικοῦ
λαοῦ εἰς κάθε ἐποχὴν καὶ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας. Ὁ
Ἕλλην ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν ναύτης καὶ χωρὶς τὴν θά-
λασσαν ὡς στοιχεῖον τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς, ἀσφαλῶς, ἴσως
ἡ ἀνθρωπότης νὰ μὴ εἶχε φθάσει ἐκεῖ πού ἔχει φθάσει
σήμερον ἢ νὰ ἔφθανε πολὺ ἀργότερον. Τὴν θάλασσαν ὡρ-
γῶναν αἱ ἑλληνικαὶ τριήρεις διὰ νὰ πλουτίσουν τὴν μητρό-
πολιν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκπολιτίσουν λαοὺς καὶ νὰ εὐρύνουν
τοὺς ὀρίζοντας τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου. Ἡ θάλασσα
ὕπῆρξε τὸ πρῶτον στοιχεῖον, μετὰ τὴν γεωργίαν, πού κατέ-
κτησε τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἡ μεγάλῃ λεωφόρος πού διε-
κλάδισε τὴν ἑλληνικὴν ἱκμάδα καὶ σοφίαν πρὸς τρεῖς
ἡπείρους. Τὴν ἐποχὴν πού βάρβαροι ἀκόμη λαοὶ κατώ-
κουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης ὁ Πυθέας ὁ
Μασσαλιώτης ἐξέπλεεν ἀπὸ τὴν φωκικὴν ἀποικίαν, κατ'
ἐντολὴν τῶν πατριωτῶν του, καὶ χωρὶς τὴν βοήθειαν ναυ-
τικῶν ὀργάνων ἢ χαρτῶν ἐσχίζε τὰ ἴδια νερὰ εἰς τὰ ὁποῖα
χαλύβδινοι κολοσσοὶ εὐρίσκουν καὶ σήμερον ὑγρὸν τάφον
καὶ ἔφθανεν εἰς τὰς πολικάς ζώνας διὰ ν' ἀντικρύσῃ μαζί

με τοὺς μεσογειακοὺς συντρόφους του, τοὺς ἀνατεθραμ-
μένους ὑπὸ τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας τοῦ λαμπροτέρου
ἡλίου, τὴν ἀπέραντον ἐρημίαν τῶν πολικῶν πάγων, εἰς
τοὺς ὁποίους προσέκρουαν αἱ κῶπαι. Τὴν ἴδιαν ἐποχὴν
ὁ μέγας ναύαρχος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὁ Κρῆς
Νέαρχος, ἐπραγματοποιεῖ ὑπὸ τὸ συνεχὲς θάμβος τῶν
πληρωμάτων τὸν περίπλου τῆς Ἰνδικῆς καὶ ἤνοιγεν εἰς
τὸ ἐμπόριον τὸν νέον δρόμον, πού ἔφερε πρὸς τὴν ἀκμὴν
καὶ τὴν εὐημερίαν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀς προσέξωμεν
ἀκόμη τὴν ἱστορίαν. Θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ παρακμὴ τοῦ Βυ-
ζαντίου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν στιγμὴν πού οἱ ὑπερήφανοι στό-
λοι τῆς Βασιλίδος δὲν ἐξέπλεαν ὅπως ἄλλοτε· ἀπὸ τῆς
στιγμῆς πού δὲν ἐθαυματούργει πλέον τὸ ὑγρὸν πῦρ· ἀπὸ
τὴν στιγμὴν πού ἡ κυριαρχία τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Μεσο-
γείου εἶχεν ἐκφύγει τῶν ἑλληνικῶν χειρῶν. Ἀπὸ τὴν ὥραν,
ἀκριβῶς, ἐκείνην τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἔπρεπε νὰ θεωρη-
ται ὑπόδουλον. Καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὅμως ἀκόμη ὁ Ἕλλη-
νισμὸς δὲν ἔχασε τὰς ναυτικές του ιδιότητες καὶ ἱκανό-
τητας, τὴν λατρείαν του πρὸς τὴν θάλασσαν. Καὶ πάλιν
τὰ ἑλληνικὰ σκάφη διέσχίζαν τὰς θαλάσσας, μόνον πού
δὲν τὰ ἔσκεπεν ὁ Βυζαντινὸς δικέφαλος, ἀλλ' ἡ ἐρυθρὰ
ἡμισέληνος ἢ ὁ μοσχοβιτικὸς δικέφαλος με τοὺς γαμψοὺς
δυνυχας. Εἶναι ἓνα ἔπος ὅλη αὕτῃ ἡ δράσις τοῦ ἑλληνικοῦ
ναυτικοῦ εἰς τὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς. Ἑλλήνας ὡς ἐπὶ
τὸ πολὺ εἶχαν τὰ φραγκικὰ σκάφη πού συνέτοιψαν τὴν
τουρκικὴν δύναμιν εἰς τὴν Ναύπακτον. Ἑλλήνας ἐχρη-
σιμοποίησαν καὶ οἱ Ρῶσσοι εἰς τὸν Τσεσμέν. Ἀλλὰ Ἑλ-
ληνες ἦσαν καὶ ἐκεῖνοι πού ἀντεμετώπιζαν τελεσφόρως
εἰς τὴν Μεσόγειον τοὺς Τουνεζιάνους, Ἀλγερινούς καὶ Μπαρ-
μπερίνους κουρσάρους. Ἑλλήνες διέσπαν τὸν ἀποκλει-
σμὸν τῶν Ἀγγλῶν κατὰ τοῦ Ναπολέοντος διὰ νὰ τροφο-
δοτήσουν τὴν Μασσαλίαν. Ἑλλήνες ἐπλοήγουν τὰ πρῶτα
πλοῖα πού διέπλευσαν τὸν ἰσθμὸν τοῦ Παναμά, ὅταν οὗτος
παρεδόθη εἰς τὴν συγκοινωνίαν, καὶ τὰ συμμαχικὰ ἐμπο-
ρικὰ εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1914 ἐπεδίωκαν νὰ συνοδεύωνται
ἀπὸ ἑλληνικὰ ἀντιτορπιλικὰ, διότι ἐγνώριζαν τὴν ἱκανό-
τητα τῶν ἑλληνικῶν πληρωμάτων. Αὕτῃ ἡ ἑλληνικὴ ἐλευ-
θερία δὲν θὰ ἐθεμελιότο μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἂν
δὲν ὑπῆρχεν ἡ ναυτικὴ παράδοσις καὶ τὸ ναυτικὸν τῆς
Ἑλλάδος, τῶν Σπετσῶν, τῶν Ψαρῶν, τῆς Κάσσου κλπ. Τὸ
ἴδιον δὲν θὰ ἐθεμελιότο ἡ συμμαχικὴ νίκη κατὰ τὸν πρῶ-
τον Βαλκανικὸν πόλεμον ἂν ὁ ἑλληνικὸς στόλος δὲν κα-
τάρθωνε νὰ κυριαρχήσῃ τοῦ Αἰγαίου καὶ ν' ἀποκλείσῃ
οὕτω πῶς τὴν δυνατότητα μεταφοράς τοῦ τουρκικοῦ στρα-
τοῦ εἰς τὰ πεδία τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας.

Ἡ θάλασσα εἶναι διὰ τὸν Ἕλληνα ζῶη καὶ ὄχι ἓνα
θεαματικὸν ἀπλῶς στοιχεῖον, ὅπως εἰς πλείστους ἄλλους
λαοὺς. Εἶναι πλοῦτος καὶ ζωντανὴ πάντοτε ὑπόμνησις ὅτι
εἰς τὰ ὑγρά τῆς στρώματα ἔγραψαν οἱ Ἕλληνες, ὅλων
τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν, ἔπη πού κανένας ἄλλος
λαὸς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ.

Χ. Ἀγγ.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ Η Ε.Ο.Ν.

Δημοσιεύουμε κατωτέρω ανακοινωθέν της Κεντρικής Διοικήσεως και έφιστώμεν επ' αυτού το ίδιο ιδιαίτερος τήν προσοχήν του Κοινού.

Το ύπουργείον 'Εθνικής Παιδείας εν τη επιθυμία του να τακτοποιήση μίαν ανωμαλίαν, η οποία ύφιστοτο εξ άφορμής και συμπτώσεως των ώρων άπασχολήσεως των μαθητών μελών της Ε.Ο.Ν. και υπό των σχολείων και υπό των σχηματισμών της Νεολαίας, εν συνεννοήσει μετά της Κεντρικής Διοικήσεως 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας, καθιέρωσε την Κυριακήν και την Τετάρτην, ως ημέρας ανηκούσας εις την Ε.Ο.Ν.

Πόσον ήτο όρθη ή ληφθεΐσα απόφασις εξηγήει εύγλωττως το σχετικόν ανακοινωθέν, ώστε να παρέλκη πάν ιδιαίτερον σγόλιον.

Ο κόσμος των 'Ελλήνων γονέων, ο οποίος άλλωστε έχει άμεσον αντίληψιν του ληφθέντος μέτρου και των σκοπών ους τουτο εξυπηρετεί, αλλά και ή όλη κοινή γνώμη της χώρας θα διαπιστώσῃ εκ του ανακοινωθέντος ότι ή στοργή και ή πρόθεσις άρτιώσεως της άγωγής των νέων υπηγόρευσαν και το μέτρον τουτο του ύπουργείου 'Εθνικής Παιδείας και της Ε.Ο.Ν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

«'Η 'Εθνική 'Οργάνωσις της Νεολαίας ανακοινούει εν σχέσει με την άπασχόλησιν των Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών, Σκαπανέων και Σκαπανισσών καθ' έκαστην Τετάρτην και Κυριακήν τα ακόλουθα:

'Η καθιέρωσις ιδιαίτερας της Τετάρτης, πλην της Κυριακής, ως ημέρας άπασχολήσεως των μελών της Νεολαίας, των φοιτώντων εις τα Σχολεία υπό των σχηματισμών της Ε.Ο.Ν., ύπηγορεύθη, κατόπιν μακροτάτης μελέτης, εκ της ανάγκης προστασίας των νέων και έντελεστερας αυτών διαπαιδαγωγήσεως.

Εΐναι εκτός πάσης άμφισβήτησεως ότι οί μαθηταί, μη φοιτώντες την Τετάρτην εις τα σχολεία, χάνουν ήμισειαν μόνον ήμέραν, και όχι ολόκληρον, διδασκαλίας των τακτικών μαθημάτων των και τουτο διότι οί μαθηταί εις άλλα μὲν σχολεία φοιτοῦν μόνον την πρωΐαν, εις άλλα δὲ μόνον το απόγευμα... Αλλά εις την πραγματικότητα δὲν χάνουν οὔτε τα μαθήματα ήμισείας ήμέρας. Καί τουτο διότι ελήφθη πρόνοια, ώστε, τα μὲν θεωρητικά μαθήματα, πού δὲν άπασχολοῦν κατά την Τετάρτην παρά τρεῖς ή τέσσαρες το πολύ ώρας διδασκαλίας, νά κατανεμηθοῦν εις τὰς άλλας ήμέρας της εβδομάδος, εἴται δὲ ο μαθητής θα επιβαρυνθῇ με ἐπὶ πλέον διδασκαλίαν 45' της ώρας ήμερησίως, τὰ δὲ τεχνικά νά αναλάβῃ ἐν μέρει ή Ε.Ο.Ν. Καθίσταται κατόπιν τούτου φανερόν, ὅτι οὐδεμία καθυστέρησις εις την σχολικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ μαθητοῦ ἐπέρχεται διὰ τοῦ ληφθέντος μέτρου. Τούναντίον προσερχόμενος εις την Ε.Ο.Ν. διδάσκειται ὠρισμένα πράγματα, πού δὲν θὰ ἐδιδάσκετο εις το σχολεῖον, ἀποκτὰ γνώσεις τὰς ὁποίας δὲν παρέχει το σχολικόν περιβάλλον καί, το σπουδαιότερον, παιδευαίγεται σύμφωνα

πρὸς τὰς κατευθύνσεις τοῦ νέου 'Εθνικοῦ Κράτους της 4ης Αὐγούστου.

Οὕτω ή Ε.Ο.Ν., πλην ἐλαχίστων βαθμοφόρων πού άπασχολεῖ καθ' ὅλην την Τετάρτην και Κυριακήν, και διὰ πολὺ ὀλίγους πού τοὺς χρησιμοποιεῖ και άλλας ώρας τῶν λοιπῶν ἡμερῶν, άπασχολεῖ τοὺς εκ τῶν μαθητῶν Φαλαγγίτας και Φαλαγγίτισσας την πρωΐαν της Τετάρτης και τοὺς Σκαπανεῖς και Σκαπάνισσας το απόγευμα της Τετάρτης και τὰς Κυριακάς. 'Επίσης τοὺς ἐργαζομένους εκ τῶν μελῶν της άπασχολεῖ καθ' ἐκάστην μετὰ το πέρας της ἐργασίας των, τὰς Κυριακάς και τὰς ἡμέρας ἀργίας.

Εἶναι ἀνάγκη ὅμως νά τονισθῇ ιδιαίτερος ὅτι ή απόφασις ὅπως καθορισθοῦν τακταί ήμέραι άπασχολήσεως τῶν Φαλαγγιτῶν ὀφείλεται και εις μίαν άλλην σοβαρωτάτην αἰτίαν: Πολλά μέλη, εἴτε διὰ νά διαφύγουν εκ της οἰκίας των ή τοῦ σχολείου εἴτε διὰ νά δικαιολογηθοῦν διότι ἐνεφανίζοντο εις το σχολεῖον των ἀμελέτητοι, ἐπροφασίζοντο ή ὅτι πηγαίνουν εις τὸν σχηματισμὸν των ή ὅτι άπασχοληθέντες ἀπὸ την Νεολαίαν δὲν ἐμελέτησαν. Διὰ της καθιερώσεως της Τετάρτης ἐτέθη τέρμα εις τὰς παρεκτροπὰς αὐτὰς και τώρα πλέον οἱ γονεῖς και οἱ διδάσκαλοι γνωρίζουν πότε εὐρίσκονται τὰ παιδιὰ των εις την Ε.Ο.Ν., πότε εις το σχολεῖον καί, ὅπερ κυριώτερον, ἐτέθη μία τάξις πραγμάτων και ο μαθητής δὲν χάνει τὰ μαθήματά του εις το σχολεῖον, οὔτε την ἐκπαίδευσίν του ἐν τη Ε.Ο.Ν., οὔτε καταπονεῖται διεκδικούμενος κατὰ την αὐτήν ὥραν και ἀπὸ το σχολεῖον και ἀπὸ τὸν Σχηματισμὸν του!...

Εἴται θὰ ἐκλείψουν ὀριστικῶς τὰ παράπονα τὰ ὁποῖα προήρχοντο εκ της μὴ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τακτοποιήσεως τοῦ ζητήματος.

Βεβαίως εἶναι δυνατόν και μετὰ την ἀποκατάστασιν μίας τάξεως πραγμάτων νά σημειωθοῦν ἀνωμαλίας τινὲς ή και νά προκύψουν ὠρισμένα ζητήματα. Πὰς κηδεμὸν ή γονεῖς, ἔχων εἴτε παράπονον, εἴτε παρατήρησιν, ή συμβουλήν, δύναται ν' ἀπευθύνεται ἐλευθέρως, ἐνυπογράφως ὅμως και συγκεκριμένως, πρὸς την ἀρμοδίαν ἀρχήν της Ε.Ο.Ν. (Νοεῖται ὅτι τουτο Ισχύει διὰ τοὺς πολίτας τοὺς μὴ ἀνήκοντας εις την ὀργανικὴν δύναμιν της Ε.Ο.Ν. Διότι τὰ μέλη της Ε.Ο.Ν. ἔχουν εκ τοῦ Κανονισμοῦ και το δικαίωμα νά ἀναφέρωνται ἀλλὰ και την ὑποχρέωσιν ή ἀναφορά των νά ὑποβάλλεται Ιεραρχικῶς).

Φέρομεν τέλος εις γνώσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι μέλη της Ε.Ο.Ν. ἔχοντα ἀνάγκην ἀπαλλαγῆς εκ τῶν τακτικῶν ἀσκήσεων, διὰ νά ἐπιτύχουν τουτο ὀφείλουν νά προσκομίσουν εις τοὺς Σχηματισμοὺς των σχετικὸν πιστοποιητικὸν τοῦ Ιατροῦ. Ἀπὸ της ὑποβολῆς τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀναστέλλεται ή συμμετοχή τοῦ μέλους ὅπερ ἀφορᾷ ή Ιατρικὴ πιστοποίηση εις τὰς ἀσκήσεις μέχρι της ἐξετάσεως του και ὑπὸ τοῦ Ιατροῦ της 'Οργανώσεως, ὁπότε ή ἀπαλλάσσεται ὀριστικῶς ή διατάσσεται ή συμμετοχή του εις τὰς ἀσκήσεις.

Τέλος ή ἀπαλλαγή εκ τῶν ἀσκήσεων της Ε.Ο.Ν. δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς νέους ἀπὸ τὰς άπασχολήσεις και τὰ καθήκοντα πού συνεπάγεται ή ἰδιότης των ὡς μελῶν.

(Εκ της Κεντρικῆς Διοικήσεως)

Χρῆστος Νεοῦς
ΛΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

'Αγαπητοί μου Φίλοι,

«'Η Ε.Ο.Ν. κάμνει ανθρώπους αγωνιστικούς, προωρισμένους διὰ τὸν ἀγῶνα, διὰ παντὸς εἶδους ἀγῶνα».

'Η σύντομη αὐτὴ φράσις τοῦ 'Αρχηγοῦ, ή τόσο ἐπιγραμματικὴ και τόσο πλούσια σὲ νόημα, μοῦ ἤρθε στὸ νοῦ ὅταν, τώρα τελευταία, ἀντίκρυσα γιὰ πρώτη φορά τὸν Κυβερνητικὸν 'Επίτροπο της 'Οργανώσεώς μας ντυμένο με τὴ στολή τοῦ σμηνίτου, πού την φόρεσε, ὅπως ξέρετε, γιὰ νά ἐκπληρώσῃ τὴ στρατιωτικὴ του θητεία. 'Ο ἀπλὸς και ἀπέρिटτος σμηνίτης, πού ἔβλεπα ἐκείνη τὴ στιγμή μπροστά μου, δὲν ἦταν πιά ο Κυβερνητικὸς 'Επίτροπος' δὲν ἦταν κανὼ 'Αλέξανδρος Κανελλόπουλος' ἦταν μία νέα μορφή, ή συμβολικὴ μορφή τοῦ ἀγωνιστοῦ νέου, τοῦ νέου της 'Οργανώσεώς μας, «τοῦ προωρισμένου διὰ τὸν ἀγῶνα, διὰ παντὸς εἶδους ἀγῶνα».

Θυμήθηκα ὅταν, πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια, εἶχα τὴν τιμὴ κάποιο δειλινὸ νά κάθουμαι δίπλα σ' ἕναν ὑπέροχο, σ' ἕναν ἀληθινὰ μεγάλον ἄνδρα της σύγχρονης 'Ελλάδος, δίπλα στὸν Νικόλαο Κανελλόπουλο, στὸ μπαλκόνι ἑνὸς μεγάρου της ὁδοῦ 'Οθωνος. 'Ενῶ παρακολουθοῦσα και χαϊρόμουν τὶς φωτινὲς και μεγαλεπήθολες ἰδέες του, παρουσιάστηκε ξαφνικὰ μπροστά μας ἕνα παιδί, ἕνα γερὸ και ζωηρὸ παιδί, με κοντὰ πανταλονάκια και με βιβλία και τετράδια στὰ χέρια. «'Ο γυιὸς μου», μοῦ εἶπε ο Νικόλαος Κανελλόπουλος. Καί μοῦ τὸν σύστησε. Ήταν ο 'Αλέξανδρος Κανελλόπουλος.

Θυμήθηκα ἔπειτα, ὅταν μία μέρα, ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια, πῆγα στὸν Παμφοιτητικὸ Σύλλογο, γιὰ νά ἐπισκεφθῶ τοὺς ἐνθουσιώδεις νέους, πού ὑπηρετοῦσαν ἐκεῖ μέσα με πίστι κι' ἀφοσίωσι τὰ πατριωτικὰ ἰδανικά. Τὸς εἶδα ὅλους ἀνασκουμπωμένους νά κάνουν διάφορες χειρωνακτικὲς δουλειές, καί νά προετοιμάζουν κάποια γιορτὴ τους. 'Ανάμεσα σ' αὐτοὺς, πρῶτοντος, ἀκούραστος, ἀεικίνητος, ο 'Αλέξανδρος Κανελλόπουλος.

Καί θυμήθηκα ὕστερα τὴν πρώτη ἐπαφή μου με τὴν 'Οργάνωσί μας. Ήταν νύχτα, περασμένες οἱ δέκα. Οἱ Νέοι, πού εἶχαν ἐργασθῇ ὅλη τὴν ἡμέρα, περίμεναν ὀρθοί ν' ἀκούσουν τὶς διαταγὲς τοῦ Κυβερνητικοῦ 'Επιτροπιοῦ. Κι' ἐκείνος, ὀρθὸς ἐπίσης, σφουγγίζοντας κάθε λίγο ἀπὸ τὸ μέτωπό του τὸν ἰδρωτὰ ἑνὸς ἐντατικοῦ κι' ἀκατάπαυστου μόθου, τοὺς μιλοῦσε και τοὺς εἶδνε ὁδηγίες κι' ἐπεξηγήσεις ἐπὶ μίᾳ ὀλόκληρῃ ὥρᾳ.

Τέσσερις μορφὲς τοῦ ἴδιου προσώπου, ὅπως οἱ διάφορες μορφὲς κάθε προσώπου, πού ξέρει νά ζῇ και ν' ἀγωνίζεται γιὰ ἀνώτερες ἰδέες και ἰδανικά. Ὅμως ὅλες αὐτὲς οἱ μορφὲς συνενώνονται, συνταυτίζονται κι' ἀποτελοῦν μίᾳ και μόνῃ μορφή, τὴ μορφή τοῦ 'Αγωνιστοῦ, ὅπως τὸν ἔχαρακτήρισε και τὸν ἔστησε μπροστά μας σὺν σύμβολο ο 'Αρχηγός. Κι' ὅπως ή μορφή τοῦ 'Αγωνιστοῦ ἔχει διάφορες ὀψεις, πού ἀνταποκρίνονται σὶς διάφορες ἐκδηλώσεις της ἀγωνιστικῆς ψυχῆς και δράσεώς του, εἴται και ο 'Αγὼν ἔχει διάφορες ὀψεις, πού ἀνταποκρίνονται σὶς διάφορες ἐκδηλώσεις και τὶς διάφορες ἀνάγκες της ζωῆς. 'Εδῶ λέγεται πνευματικὴ και ψυχικὴ αὐτοκαλλιέργεια, ἐκεῖ λέγεται κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη, παρακάτω ὀνομάζεται ἐθνικὴ δράσις, παρακάτω ἐπιστημονικὴ ἐργασία, διανοητικὴ ή καλλιτεχνικὴ δημιουργία. Καί μ' ἕνα ὄνομα ὅλα μαζί: Καθήκον. Καθήκον πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς μας, πρὸς τὴν Κοινωνία, πρὸς τὸ 'Εθνος, πρὸς τὴν 'Ανθρωπότητα.

'Αγὼν καθήκοντος λοιπόν. 'Αγὼν τοῦ καλοῦ και τοῦ ἀγαθοῦ. 'Αγὼν ἀρετῆς, ὅπως εἶπε ο 'Αρχηγός. Καί σ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα ἔχετε κληθῇ ἀπὸ τὸν 'Αρχηγὸ ὅλοι, ἀγαπητοί μου φίλοι, γι' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα σὰς προετοιμάζει ή 'Οργάνωσί μας. 'Εμπρὸς λοιπόν «γιὰ τὸν ἀγῶνα, γιὰ κάθε εἶδους ἀγῶνα».

Μελῆς Νικολαΐδης

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΑΣΗ

'Η τόσο ἐμπνευσμένη συνηγορία, πού βρῆκε νά κάμῃ γιὰ τὰ δάση, μέσα σὶς τόσες άλλες ἀσχολίες του, ο 'Εθνικὸς Κυβερνήτης, πρέπει νά βρῇ — και εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ βρῇ — τὴν πλατύτερη ἀπήχησι ἀνάμεσα στὸν ἑλληνικὸ λαό. Πρὸ πάντων ὅμως πρέπει το ὑπέροχο αὐτὸ κήρυγμα τοῦ πρασίνου νά το ἐγκολπωθῇ ή νεολαία μας. Τὰ 'Ελληνόπουλα και οἱ 'Ελληνοπούλες, ή ζωντανὴ συνέχεια της φυλῆς μας, τὰ στελεχὴ της αὐριανῆς κοινωνίας, ἄς γίνουν οἱ πρωτοπόροι σὲ μίᾳ ἐξόρμησι πού συνδέεται, χωρὶς ὑπερβολή, με τὰ ἐθνικά μας πεπρωμένα και ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία της ὁποίας ή 'Ελλάδα πρόκειται ν' ἀλλάξῃ, κυριολεκτικὰ, ὄψι.

'Απὸ ποῖον ὅμως κινδυνεύουν τὰ δάση μας; θὰ ρωτήσῃ κανεῖς. 'Απὸ μὰς τοὺς ἴδιους, εἶναι ή ἀπάντησι. 'Απὸ τὴν ἀγνοία και τὴν ἀπροσεξία μας. 'Ελάχιστες φορές ἔρχεται ο ἄνθρωπος τοῦ υπαίθρου στὴν πραγματικὴ ἀνάγκη νά ξεριζώσῃ τοῦφες, νά κόψῃ δέντρα, νά μὴ σεβαστῇ τὴ χλωρίδα. Τὶς περισσότερες τὸν σπρώχνει στὴν καταστροφή αὐτὴ, στὴν ἐθνικὴ αὐτὴ ζημία, ή ἀμάθειά του. Βλέπει το πρόσκαιρο κέρδος, πού ἔχει ν' ἀποκομίσῃ π. χ. ἀπὸ τὶς κατσίκες, και ἀγνοεῖ το μεγάλο πλῆγμα πού καταφέρει στὸ σύνολο καί, ἔμμεσα, στὸν ἑαυτό του. Τὸ δάσος, πού δὲν το ἀφίνουε νά μεγαλώσῃ, θὰ βρεθῇ αὖριο στὴ διάθεσι τῶν χειμάρρων. Τὰ τρυφερά κλαδιά πού κόβονται ἀπάνω στὴν ἀνάπτυξί τους δὲν θ' ἀποδώσουν τὸν ἴσκιο, το φυσικὸ λίπασμα, τὴν ξυλεία πού περιμέναμε ἀπ' αὐτὰ. Τὸ ἔδαφος μας, πού ἔχει τόση ἀνάγκη νά πρασινίσῃ και νά ντυθῇ το φυσικὸ του χρῶμα, θὰ μένῃ ἔτσι πάντα γυμνὸ, ἀποψιλωμένο, δίχως ὡμορφιά. Μὰ δὲν εἶναι μονάχα οἱ ἀγρότες, οἱ γεωργοί, οἱ τοσπάνηδες ἔχθροι τοῦ πρασίνου — ἀσυναίσθητα βέβαια. Εἶναι και οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων πού, ὅποτε κάνουν ἐκδρομὲς στὰ δάση, στὰ βουνά, στὴν ἐξοχή, ἀνάβουν μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς φωτιὲς γιὰ τὴν ἐτοιμασία τοῦ φαγητοῦ ή πετοῦν τσιγάρα κλπ. Οἱ ἀπροσεξίες αὐτές, πού μποροῦν καμμιὰ φορὰ νά προεξινήσουν ἀνυπολόγιστες ζημιές, πρέπει ἀπὸ δῶ και πέρα νά λείψουν. Τὸ ἔγκλημα, εἴτε ἀπὸ προμελέτη γίνεται, εἴτε ἀπὸ ἀμέλεια, μένει πάντα ἔγκλημα. Καί ή καταστροφή τῶν δασῶν δὲν μπορεῖ νά χαρακτηριθῇ ἀλλοιωτικά. Πρέπει λοιπὸν νά γίνῃ συστηματικὴ διαμόρφωσις τῶν ἀμορφῶτων ἀπὸ τοὺς μορφωμένους, τῶν γεροντότερων ἀπ' τοὺς νεώτερους, τῶν μανάδων ἀπὸ τὰ παιδιὰ τους, σὲ τρόπο πού κάθε κάτοικος νά μεταβληθῇ σὲ φυσικὸ προστάτη της περιοχῆς του, ἀπὸ τὴν ἀποψι αὐτὴ. Οἱ ὠφέλειες πού πρόκειται νά ἔχουμε ἀπὸ τὰ δάση, ἀν' τ' ἀφήσουμε νά σκεπάζουν τὴ γῆ της πατρίδας μας, εἶναι σπουδαίες και μποροῦν νά γίνουν κατανοητὲς ἀπ' τὸν καθένα. Μόνον προσοχή και καλὴ θέλησι χρειάζεται. 'Η συγκομιδὴ τῶν κόπων θὰ εἶναι ἀνώτερη κάθε προσδοκίας.

'Εμπρὸς λοιπόν, νέοι και νέες, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ της καινούργιας ὠραίας ἰδέας! 'Απὸ σὰς περιμένουμε νά γίνετε οἱ κήρυκες και οἱ ἀγωνιστὲς της εἰρηνικῆς αὐτῆς σταυροφορίας. 'Αν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας φύλαγαν τὰ δάση ἀπὸ λόγους θρησκευτικούς, γιὰ τὸ θωροῦσαν κατοικίες τῶν θεῶν τους, ἐμεῖς οἱ νεώτεροι 'Ελληνες θὰ τὰ φυλάξουμε ἀπὸ πρακτικὴ σκοπιμότητα, ἐπειδὴ θὰ συντελέσουν στὴν καλύτερεψι της ζωῆς μας.

Κτς

325

Οχι λιγότερο συγκινητική είναι και η στοχαστική περιεκτική του άρθρου που άφορα τους νέους που έσπελναν στα διάφορα έμπορικά κέντρα. «Και αν τινάς από αυτούς τους άρχαίους νέους ή από τους άλλους συντρόφους όπου είναι εις το μερίδιον άτακτής τινάς και δεν πολιτευθή σωφρόνως, οικονομικώς εις τὰ έξοδα και προθύμως εις τὸ έργον όπου διορισθή, ή αν εύρεθή να παίξει χαρτιά ή μπιλιάρδος ή άλλον φθοροποιόν παιχνίδι, να μη τολμήση κανέναν από τους έν Βιέννη έπιστάτας μόνος να τὸ φανερώσῃ έδω, άλλ' έχοντας σωστήν τήν απόδειξιν τής άταξίας του, να είναι υποχρέωσις έν φόβω Θεοῦ και βάρει συνειδήσεώς των να τὸν νοθεύουν ως πατέρας διά να διορθωθῇ ει δέ και τους παρακούσῃ, τότε να μάς φανερώσουν έκ συμφώνου οί έπιστάται χωρίς τινός προσθήκης ή από κανένα πάθος κινούμενοι άλλ' έν φόβω Θεοῦ τήν αλήθειαν, και κατ' έκείνην τήν είδησιν να αποβάλλεται».

Αυτή ή στερεά ήθική έδραίωσις είναι κείνη που χειραγώγησε τήν ευμία-ρεια που άκολούθησε, και τή διωξέ-τευσε σέ κοινὸ όφελος, άνυψώνοντας τή χωρική ζωή του τόπου σέ τέτοιο σημείο, που πολλοί νέοι σπουδαζόμενοι έξω στή Γερμανία εύχαρίστως να ξαναγυρίζουν και ν' άποκατασταίνονται πίσω στον τόπο τους. 'Ο Μπαρτόλν-ντ που τὸ έπεσκέφθηκε ταξιδεύοντας κατά τὸ 1803, άνάφέρει, πώς άπάντη-σε έδω τους δύο έξαδέλφους Δρό-σους, που είχαν γυρίσει από τή Λει-ψία και τήν 'Ιένα, όπου σπούδασαν φι-λοσοφία, ντυμένους με τὰ χωρικά τους ένδύματα. Μιά άτμόσφαιρα σοβαροῦ πολιτισμοῦ είχε δημιουργήσῃ ή συ-νεργατική των 'Αμπελακίων. 'Σ' όλα τὰ χωριά της διατηρεῖ γιατρούς, χτί-ζει σχολεία, συντηρεῖ νοσοκομεία, ά-νεγείρει γενικές αποθήκες, ιδρύει τα-μείο απομάχων έργατών, καταρτίζει βιβλιοθήκες. 'Ιδιαίτερος συνεταιρι-σμός προκρίτουν 'Αμπελακίων κατα-πίανεται να πραγματοποιήσῃ μεγάλο έργο, πνευματικὸ μαζί και έθνικὸ: τήν έκδοσιν του Λεξικοῦ του Γαζή. Μά και ή ιδιωτική βίωσις λεπτύνεται και έντρυφά σέ οίκους όπως του Γεωργίου Σβάρτς, του Δημητρίου Σβάρτς και Τσαμπάλη. 'Η σημερινή άποσκελέτω-σί τους πολὺ λίγο μπορεί να μάς μι-λήσῃ για τήν λεπτή και πολιτισμένη βίωσι των τότε ένοίκων τους. 'Στὰ χέ-ρια μιάς των άπογόνων του Σβάρτς, ητύχησα κάποτε να ιδῶ μιὰ δυσέ-ρετη και άνεκτιμητή άρχαιότυπη με-ξύλογραφίς έκδοσι τής Γραφῆς σέ 4 γλώσσες, χρονολογούμενη από τις άρ-χές του 16ου αἰώνα, και δεμένη με κα-λύμματα θαυμασίας τέχνης, διακο-σμημένα με έκτυπες παραστάσεις, του φημισμένου Γερμανοῦ Μελάκου και ή οίκογένεια κατείχε άλλοτε, όπως μου άνέφερε, ολόκληρη βιβλιοθήκη.

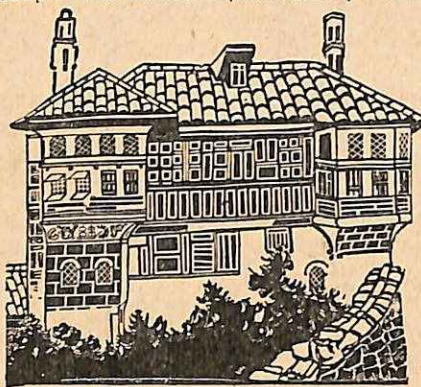
Βέβαια τὸ καθαρόν πνευματικὸ αὐ-τὸ δημιούργημα των 'Αμπελακίων πρέπει να θεωρηθῇ άναπόσπαστα δε-μένο με τήν αἰωνόβια παράδοσι των 'Ελληνικῶν κοινοτήτων, από τὰ σπλάγγνα των οποίων άναβλάστησε σάν «αὐτόπιον φυτόμα» και οί όποιες κακῶς έκλαμβάνονται ως θεσμός που πλήθυσε και κυριαρχήσε ιδιαίτιστα έπι τουρκοκρατίας. 'Οργάνωσι των 'Ελ-

Τα αμπελακία:

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

ληνικῶν κοινοτήτων — που δεν έπαυ-σαν να ύφίστανται παντοῦ και πάντο-τε — βρίσκουμε και έπι φραγκοκρα-τίας και έπι βυζαντινῶν άκόμη χρό-νων, κατά τους όποιους άπαντοῦμε «πρωτεύοντας και πατέρας πόλεων, τὰ πάντα έν αὐταῖς διοικούντας».

'Απόδειξις, ότι από κανένα άλλο πρόσωπο ούτε από καμμιάν έμπνευσι άτομική, αλλά από αὐτὸ τὸν πὸ βα-θειά ριζωμένο πολιτικὸ μας θεσμό, προέκυψε ή συνεργατική των 'Αμπε-λακίων και ότι σύγχρονά της άπαν-τοῦμε και άλλες όμοσπονδίες — ίσως

Τὸ σπίτι του Σβάρτς εις τὰ 'Αμπελάκια

πὸ πρωτόγονες, πάντως όμως ανά-λογες, όπως των Μαντεμοχωριῶν τής Χαλκιδικῆς, που περιλάβαινε 360 οίκισμούς και 21 κώμες, (Γαλάτιστα, Βάβδο, Ριανὰ, Στάνος, Βαρθάρα,, Μαρίγκοθη, Νοβοσέλο, Μαχαλά, 'Ισ-θορο, Χωρούδα, Ρεβενίκια και 'Ιερια-σό), και ή οποία δεν υπέκυψε παρὰ μονάχα κατά τήν επανάστασι, των Ζα-γοροχωριῶν, που τ' άναφέρει ο Οὐρ-κουαρτ, ως 24 μεγάλα και πλούσια χωριά, που κοσμοῦσαν τὸ Πήλιο και με τὸ δίκιο τους θά μπορούσαν να ό-νομασθοῦν πόλεις, κατοικούμενα όλα από 'Ελληνες ρωμαλέους, άθλητι-κούς, γενναίους και πολυαριθμούς, που τίποτα δεν είχαν να φοβηθοῦν από τους γείτονάς τους Τούρκους, και τὰ όποια διεξήγαγον αξιόλογη έμπορία μετάξης και μαλλίνων σκεπασμά-των, με τὰ όποια προμήθευαν όλη τήν 'Ανατολή, καθώς και άλλες άκόμα που δούλευαν και πρόκόβαν στή Μα-κεδονία, τή Θεσσαλία και τήν 'Ηπειρο.

Βέβαια άπ' όλες αὐτές πρέπει να διακριθῇ ή συνεργατική των 'Αμπελα-κίων, ή οποία άπ' άρχῆς καθώς γεν-νήθηκε και αναπτύχθηκε, άποτελεῖ ή-να φαινόμενο ιδιότυπο και όλότελα μοναδική περίπτωση.

Δυστυχῶς τὸ τόσο προηγμένης και καλλιεργημένης μορφῆς άριστουργη-ματικὸ αὐτὸ πρότυπο, δεν τὸ έπρόλα-βε ή επανάστασι. «'Ομολογητέον — λέ-γει άναφερόμενος στὸ γεγονός αὐτὸ ο Ιστορικὸς Παπαρηγόπουλος — ότι θαυμάσιον ήτο τὸ έθνος εκείνο, τὸ ό-ποιον, καιτὸ διατελοῦν υπό όλεθρω-τάτην ξενοκρατίαν, καιτὸ άνεγκαζό-μενον να διαμαρτύρεται κατ' αὐτῆς έ-νόπως διά τής μιάς χειρός, κατάρ-θωνε διά τής έτέρας να διδῇ τοιαῦτα

δείγματα έμπορικῆς και βι-ομηχανικῆς μεγαλοφυΐας. Δυστυχῶς μεταξύ των προ-τερημάτων του έθνους τού-του δεν δυνάμεθα να κατα-λέξωμεν τήν άρμονίαν». 'Η θαυμαστή άρμονία διεσπάσθηκε. Οί 'Αμπελα-κίωτες χωρίστηκαν σέ δύο, άργότερα περισσότερες, φατρίες, έπακολούθη-σαν δίκες, προσετέθηκαν ο συναγω-νισμός τής Μαγγεστριανῆς βιομηχα-νίας, ή έπιβουλές του 'Αλή, που τὰ βάρβαρα στίφη του κατέστρεψαν κα-τά τὸ 1811 τ' 'Αμπελάκια και τὰ με-τέβαλαν σέ σωρούς από έρείπια, τέλος ή πτώχευσις κατά τὸν ίδιο χρόνο του δημοσίου ταμείου τής Αὐστρίας που συμπαρέσυρε όλες τις αὐστριακές τράπεζες, με τις όποιες συναλλάσσον-ταν ο συνεταιρισμός εύρύτατα και ή όποια έπισωρεῦντας ζημιές πανου ά-πὸ 10.000.000 τὸν έστέρησε από τὸ με-γαλύτερο μέρος των έν Εὐρώπῃ κε-φαλαίων του.

'Ετσι ή άνθυόσα αὐτῆς κωμόλλης παρήκμασε και έρημώθηκε. 'Αλλά «αὐτὸ που έκαμε μικρὸν δεν ήτο, — όπως λέγει ο ποιητής — αὐτοῦ που έ-φθασε μεγάλη δόξα». Γι' αὐτὸ δίκαια όσο και εύστοχα ο κ. Παπαντωνίου τὸ υποδεικνύει ως τόπο προσκύνηματος των συνεταιρισμῶν όλης τής 'Ελλάδος «Θρησκευτικὸ χαρακτήρα, λέγει, πρέ-πει να πάρῃ ή έτησία έκδρομὴ στὸ ένδοξο χωριὸ τής Εἰρήνης. 'Οχι μπου-λούκια, όχι θόρυβοι. Θεωρία». Κι' αὐτῆς άκόμα ή έπισκεψις στὸ σπίτι του Σβάρτς, όσο κι' αν ένδιαφέρῃ τὸν έρευνητῆ τής λαϊκῆς τέχνης, κι' αὐτῆς πρέπει να μοιάζῃ με προσκύνημα. 'Ο Ιδιοκτήτης άφοῦ υπήκουσε στους συνε-ταίρους και υπηρέτησε ως διοικητῆς τής Βιέννης τὸ θαυμάσιο έργο, όταν έφθασε ή χρεωκοπία τής Αὐστρίας, έπεσε μαζί με τὸ έργο.

'Ο Σβάρτς πέθανε στίς φυλακές τής Βιέννης, θύμα τής ιδέας, επλήρωσε τήν έπιτυχία της. 'Ο μυαλωμένος αὐ-τὸς 'Αμπελακίωτῆς ήξερε μόλις άνά-γνωσι και γραφή. 'Εχει δικαιο λοιπὸν ο Ζιντ όταν γράφῃ ότι οί συνεταιρι-σμοί «βγήκαν άπ' τὰ σπλάχνα του λα-οῦ». Και γι' αὐτὸ άκριθῶς μιλήσαμε. Για ένα λαϊκὸ θεσμό, για ένα λαϊκὸ σπίτι, για ένα λαϊκὸ άρχοντα.

Σ. Δ.

Μιά στολή Φαλαγγίτου ή Φαλλαγγίτισσας, Σκαπανέ-ως ή Σκαπάνισσας, στοιχίζει όσο και κάθε άλλο συνηθι-σμένο δῶρο. 'Η στολή όμως μαζί με τήν χαράν που προ-ξενεῖ στὸ παιδὶ του δίδει και τήν υπερηφάνειαν ότι άνήκει όριστικῶς εις τήν μεγάλην οίκογένειαν τής 'Εθνικῆς 'Οργάνωσεως Νεολαίας.

Τὰ ελληνικά έδιμα

Η ΠΟΛΥΣΠΟΡΙΤΙΣΣΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΥΑΝΕΨΙΑ

Αὐτὴν τήν εποχή του χρόνου, που τε-λειώνει στὸν τόπο μας ή σπορά των σι-τηρῶν και των όσπριῶν και που ο γε-ωργὸς έχει εμπιστευθῇ στή γῇ τήν ά-φθονία τής παραγωγῆς, γυρίζει τήν σκέψι του στή θεία δύναμι. Καί αὐτῆ ή έλπίδατου έγινε άφορμὴ να δημιουργη-θοῦν τὰ ώραία και συμβολικά έθιμα τής σποράς: τὰ «πολυσπόρια» τής ση-μερινῆς εποχῆς και τὰ «πυανέψια» τής άρχαιότητος. Τόσον αὐτὰ όσον κι' έ-κείνα είναι τὸ ίδιο αλάνιο έθιμο, που σύμφωνα μ' αὐτὸ βράζονται άνακατω-μένα και τρώγονται σέ ώρισμένη ή-μέρα όσπρια και σπόροι σιτηρῶν.

Πολλοί μελετητές, και ιδιαίτερα οί άρχαιολόγοι, έχουν παρατηρήσει ότι ένα πληθῶς άρχαία έθιμα του τόπου μας εξακολουθοῦν να ζοῦν και να ύ-πάρχουν και σήμερα. 'Εθιμα τής εί-δωλοατρικῆς εποχῆς, έορτές και πα-νηγύρια έχουν μῆ και στή ζωή τής σημερινῆς χριστιανικῆς 'Ελλάδος. Δεν ξαναδημιουργήθηκαν μονάχα έκ-κλησιές στὰ ίδια άκριθῶς σημεία που ήσαν άρχαία ιερά. Δεν συνέθῃ μονά-χα συστηματικά ο 'Αι Νικόλας να δοξολογῆται εκεί που έλατρευόνταν ο Ποσειδῶν και ή Παναγία εκεί που ή-σαν πρὶν ναοί τής 'Αθηνάς. Παράλλη-λα μ' αὐτῇ τῇ συνήθεια, ένα πληθῶς άρχαία έθιμα έπέρασσαν στή ζωή του χριστιανικοῦ 'Ελληνισμοῦ. Αὐτὸ συνέ-θῃ και με τὰ πυανέψια.

'Η άρχαία λέξι πυανέψια ή πυανό-ψια παράγεται από τὸ πύνα, δηλαδή όσπρια και από τὸ ψωμ δηλαδή βρά-ζω. Σημαίνει λοιπὸν τὸ βράσιμο των όσπριων. Τὰ ιερά λοιπὸν πυανέψια ή-ταν μιὰ έορτὴ που έσυνθηζέτο στὰς άρχαίας 'Αθήνας από τὰ παλαιότερα προϊστορικά χρόνια. 'Η έορτὴ αὐτῇ έγίνετο κάθε χρόνο τήν 7η ήμέρα του άρχαίου 'Αττικοῦ μηνὸς Πυανεψιώνος. 'Οπως είναι φανερό, ο μήνας πήρε τ' όνομά του από τήν έορτῇ. Καί ύ-πολογίζεται ότι ο Πυανεψίων άρχιζε τις 28 του 'Οκτώβρη σύμφωνα με τὸ σημερινὸ μας ήμερολόγιο. Πρέπει λοιπὸν να συμπεράνωμε ότι τὰ Πυα-νέψια έωρτάζοντο τήν 3 Νοεμβρίου.

Αὐτῇ τήν ήμέρα, που έπεφτε στὸ τέλος περίπου τής σποράς των σιτη-ρῶν και των όσπριῶν, οί 'Αθηναῖοι εύ-χαριστοῦσαν τους θεοὺς για τήν προ-στασία των καρπῶν τής γῆς και τους παρακαλοῦσαν να νάναι άφθονη ή νέα συγκομιδῇ. Τήν ήμέρα αὐτῆς τής έ-ορτῆς οί 'Αθηναῖοι έτρωγαν όσπρια και σιτηρά βρασμένα μαζί. Αὐτὸ τὸ φαγητὸ έλέγετο πυανέψια. 'Αλλοι άρ-χαιολόγοι πιστεύουν πὸς οί άρχαῖοι 'Αθηναῖοι έβράζαν προπῶταν κουκ-κιά, άλλοι όμως υποστηρίζουν πὸς έ-βράζαν όσπρια πολλῶν ειδῶν μαζί θραστῶν, που ήλθε ή λατρεία του από τήν 'Ανατολή. Καί όταν οί 'Αθηναῖοι έθεοποίησαν και τὸν Θησέα, ή έορτὴ αὐτῇ έγίνονταν πρὸς τιμὴν του.

Σήμερα λοιπὸν τὸ έθιμο αὐτὸ ζῇ στους γεωργικοὺς πληθυσμούς τής 'Ελλάδος. Κατὰ τήν ίδια περίπου έ-ποχή — λίγες μέρες άργότερα — βρά-ζουν και τρώνε τὰ λεγόμενα «πολυ-σπόρια». 'Όταν τελειώνῃ ή φθινοπω-ρινή σπορά των σιτηρῶν και των ό-σπριῶν, τήν 21 του Νοέμβρη, έορτά-ζονται τὰ εισόδια τής Θεοτόκου, δη-λαδή ή άνάμνησις τής ήμέρας που ή Παναγία άφιερώθηκε στὸν Ναὸν και έμπήκε εκεί για να ύπηρετῇ τὸν Θεό.

Τήν ήμέρα τής έορτῆς τής Παναγί-ας βράζονται και τρώγονται στὰ ά-γροτικά σπίτια τὰ πολυσπόρια. 'Απ' αὐτὰ και ή έορτὴ τής 21 του Νοέμ-βρη λέγεται: «τῆς Παναγίας τής Πο-λυσπορίτισσας». Καί για να μαγειρευ-θοῦν τὰ πολυσπόρια, βράζονται μαζί σπόροι από όσπρια και από σιτηρά, δηλαδή σιτάρι, καλαμπόκι, ρεβίθια, φασόλια, μπιζέλια, φακή κλπ.

Αὐτῇ ή ύμοιότης τής παλαιῆς έορ-τῆς των πυανεψίων και τής νέας τής πολυσπορίτισσας δεν είναι τυχαία. Εί-ναι φανερό πὸς μέσα από τους αἰῶ-νες επέρασε τὸ έθιμο ζωντανὸ έως σή-μερα.

Μά τὸ βράσιμο σιτηρῶν είναι πα-λαιότερο έθιμο στίς γιορτές και στίς λύπες μας. Στὴν Κέρκυρα, Λευκάδα, Παζοῦς κλπ. στίς εκκλησίες, όταν γιορτάζουν, μοιράζονται τὰ «σπερνά», που άποτελοῦνται από βρασμένο σιτά-ρι και από σιτηρά ροδιοῦ, σταφίδες κλπ. Μοιάζουν πολὺ με τὰ κόλλυβα, που μοιράζονται σ' όλη τήν 'Ελλάδα κατά τὰ μνημόσυνα. 'Ετσι και στίς χαρές και στίς λύπες τὸ βρασμένο σι-ταρι άποτελεῖ έθιμο άμετάβλητο.

'Όταν όμως προσέξῃ κανένας καλ-λίτερα θά βρῇ στήν έορτῇ των πυα-νεψίων και άλλα έθιμα, που έζησαν και ζοῦνε στήν 'Ελλάδα ως σήμερα. 'Εκτός από τὸ βράσιμο των σπόρων, έγίνονταν τήν ίδια μέρα τής έορτῆς και πομπή κοντὰ στὸν Ναὸν του 'Α-πόλλωνος. Στὴν πομπή αὐτῇ άκολου-θοῦσαν παιδιά, που να έχουν ζωντα-νούς και τους δύο γονεῖς τους, και έ-κρατοῦσαν «έρεσιώνην», δηλαδή κλα-ρί έλῆας ή δάφνης στολισμένο με άσπρα και κόκκινα μαλλιά και με δι-αφόρους καρπούς τής εποχῆς.

Τὸ έθιμο αὐτὸ ζῇ άκόμα στὰ χωριά τής Κερκύρας, με τήν διαφορά ότι συ-νηθίζεται τήν πρωτομαγιά. Τὰ παιδιά στολίζουν ένα μικρὸ κυπαρίσσι, ή κλα-διά από άλλα δένδρα με φρούτα τής εποχῆς και με χρωματιστές κορδέλ-λες και γυρίζουν στους δρόμους, τρα-γουδώντας μπροστὰ σέ κάθε σπίτι του χωριοῦ.

Μά και αὐτῇ ή συνήθεια των τρα-γουδιῶν των παιδιῶν που έκρατοῦ-σαν τὸ στολισμένο κλαρί, υπήρχε και στήν άρχαιότητα. Τήν ίδια μέρα, 7η του Πυανεψιώνος, τὰ παιδιά έγυρίζαν από σπίτι σέ σπίτι στὰς 'Αθήνας κρα-τώντας τήν «έρεσιώνην» και τραγου-δώντας έορτάσματα τραγουδία. Κατό-πιν από τὸ τραγοῦδι, οί νοικοκυραῖοι κάθε σπιτιοῦ έδιναν φιλοδώρηματα στὰ παιδιά. 'Απαράλλακτα σάν σή-μερα κι' αὐτὸ!

Μά κι' άλλο έθιμο των πυανεψίων διατηρήθηκε ως σήμερα και ζῇ τήν κάθε πρωτομαγιά. Κλαριά φυτῶν και λουλούδια εκρεμοῦσαν και τότε πάνω από τις πόρτες. Τὰ άφιναν κρεμασμένα από τήν έορτή των πυανεψίων του ένὸς χρόνου έως τήν ίδια μέρα του άλλου χρόνου. 'Ομοια δηλαδή όπως γίνεται με τους «Μήδες», που κρεμοῦνται πάνω από τις πόρτες και στὰ μπαλκό-νια των σπιτιῶν κατά τήν πρωτομαγιά και μένουν εκεί όλον τὸν χρόνο. Στὴν άρχαιότητα, όταν έτελειώνεν ή χρο-νιά και έβάζαν νέα κλαριά, έκαίαν τὰ παλαιά. Αὐτὸ όμως έσυνθηζέτο έδω και μερικά χρόνια με τους «Μά-ηδες».

Βλέπουμε λοιπὸν πόσα έθιμα δια-τηροῦνται από τήν άρχαία εποχή έως σήμερα. 'Ολόκληρος ο έορτασμός των πυανεψίων ζῇ και σήμερα. Τὰ πολ-λυσπόρια έμειναν τὸν ίδιο περίπου καιρὸ δηλαδή στήν έορτῇ τής Πανα-γίας και τ' άλλα έθιμα μετατοπίστη-καν στήν πρωτομαγιά. Μά και πληθῶς άλλες άρχαίες ελληνικῆς συνήθειες ζοῦν σήμερα. Αὐτὸ φανερώνει ότι ο 'Ελληνικὸς λαός και με τήν άλλανή τής θρησκείας και με τις τόσες άλλες έθνικές του περιπέτειες διετήρησεν άμετάβλητα πολλὰ έθιμα. Τίποτε δεν ήταν τόσο δυνατό να τ' άλλάξῃ, μέ-σα στὸ μάκρος εικοσιπέντε αἰώνων, και παραπάνω!

Φ. Γιοφύλλης

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πὸς γράφουν οί διάφοροι λαοί

'Ολοι οί λαοί τής Εὐρώπης γρά-φουν εις ευθείαν πλαγίαν γραμμήν, άρχίζοντες από τ' άριστερά πρὸς τὰ δεξιά. Κατὰ τὸν ίδιο τρόπο έγραφον οί άρχαῖοι 'Ελληνες και οί Λατίνοι. 'Επίσης με τὸν ίδιο τρόπο γράφουν οί Σλαῖοι, οί Γεωργιανοί, οί 'Αρμένιοι και οί Αἰθίοπες.

Οί Κινέζοι γράφουν κατακορύφως, άρχίζοντες από τὰ άριστερά πρὸς τὰ δεξιά. Κατακορύφως γράφουν και οί 'Ιάπωνες άρχίζοντες από τὰ δεξιά πρὸς τὰ άριστερά. Οί 'Εβραῖοι, οί Χαλδαῖοι, οί Σαμαρίτες έγραφον εις

ευθείαν πλαγίαν γραμμήν, άρχίζοντες από τὰ δεξιά πρὸς τὰ άριστερά. Τὸ ίδιο γράφουν σήμερα οί Πέρσες, οί 'Αραβες, οί Τάρταροι. Οί άρχαῖοι Με-ξικανοί έγραφον κατακορύφως από κάτω πρὸς τὰ άνω.

Οί μεγαλύτερες γέφυρες

'Η μεγαλύτερα γέφυρα του κόσμου βρίσκεται στή Σκωτία. Είναι ή γέφυ-ρα Ταίη με μήκος 3.136 μέτρα. 'Επει-τα άπ' αὐτὴν έρχεται ή γέφυρα Φόρθ, που βρίσκεται κι' αὐτῇ στή Σκωτία με μήκος 2.530 μ. 'Η γέφυρα του Ρίο Σαλάντο στήν 'Αργεντινῇ έχει μήκος 2.043 μ. και ή Ρίο Ντοϋλτσες 1.788 μ.

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

“Ωστε η αναχώρησι εκείνη των άγρίων ήταν πονηρία. Οι πιρόγες τους, αφού έκαναν πως έφευγαν όριστικά από το νησί, έπειτα με τη βοήθεια της παλirroιας και της νύχτας ξαναγύρισαν προς το νησάκι του Καρχαρία, ελπίζοντας να το πατήσουν ξαφνικά. Καί το σχέδιό τους πέτυχε. “Αν και τους είδαν και τους πυροβόλησαν οι σκοποί, που φύλαγαν κάτω στην άμμουδιά, εκείνοι κατάφεραν να βγούν έξω” και τώρα τους ήταν εύκολο να φθάσουν στην άποθήκη που βρίσκονταν κι’ οι δυο οικογένειες.

Η θέσι λοιπόν των άποίκων ήταν σωστή, και μάλιστα απελπιστική, έπειδή οι πιρόγες είχαν αποβιβάσει όλα τα υλικά της συμμορίας των άγρίων.

Σε λίγο, κρότος βημάτων τους έκαμε να καταλάβουν πως οι άγριοι περνούσαν από κάτω, και σε απόστασι όχι λιγώτερο από εκατό περίπου μέτρα.

Η ώρα ήταν τέσσερις. Κι’ όταν οι μαύρες σκιές φάνηκαν με τις πρώτες λάμπεις της ημέρας, ο πλοίαρχος Γκούλντ διέταξε με σιγαλή φωνή να πυροβολήσουν προς εκείνο το μέρος. Τότε έπεσαν έπττα-όκτώ πυροβολισμοί, που τους υπόδεχθηκαν φρικτά ξεφωνητά.

“Αν και τρομαγμένοι, οι άγριοι έπεχείρησαν και πάλι να έπιτεθούν. “Αλλά κι’ οι τρεις άποπείρες, που έκαναν, άπεκρούσθηκαν. Με την τελευταία όμως, καμιά είκοσαριά άραπάδες κατάφεραν να σκαρφαλώσουν προς τη ράχι του μικρού βουνού.

Το πρωί η συμμορία τραβήχθηκε κάτω από τα δένδρα, κοντά στην άποθήκη, περιμένοντας ίσως το βράδι για να ξαναρχίσουν τις έπιθέσεις της.

Τότε έγινε συμβούλιο, κι’ οι δυο οικογένειες εξέταζαν την κατάσταση, πως θα μπορούσαν να γλυτώσουν απ’ τα δόντια των άγριων ανθρώπων, που αν και δεν είχαν παρά τόξα, βέλη και ρόπα-

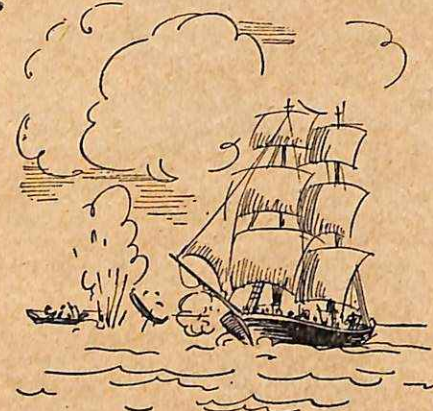
λα, όμως ήταν εκατό, κι’ αυτοί μονάχα έννιά. “Ίσως να ήταν προτιμότερο να τους έπιτεθούν, να τους ριχθούν με τις καραμπίνες, έπωφελούμενοι απ’ την ύπεροχη των όπλων τους, και να τους αναγκάσουν να μπουν στις πιρόγες....

Τη στιγμή εκείνη, σαν άπάντησι σ’ αυτή τη σκέψι, ακούσθηκαν σφυρίγματα από βέλη που έφθασαν και κρφώθηκαν στη στέγη του πυροβολείου, χωρίς να πληγώσουν εύτυχως κανένα.

— Θά ξαναρχίσω ή έπιθεσι, είπε ο Τζών Μπλόκ.

Κι’ ή έπιθεσι αυτή ήταν ή σφοδρότερη απ’ όλες, γιατί οι άγριοι, λυσσασμένοι, άψηφούσαν πιά τις σφαίρες και τα μυδράλια. Δυο κανονίες σκοτώσαν κάμποσους, ενώ ο Φρίτς, ο Τζάκ, ο Φραγκίσκος, ο Τζέιμς κι’ ο Τζών Μπλόκ πάλευσαν σώμα προς σώμα με τους άλλους.

Σε λίγο, οι τελευταίες σφαίρες είχαν ριχθί και βέβαια θά νικούσε ο άριστός. “Ο Φρίτς, ο Φραγκίσκος, ο Τζών Μπλόκ, ο πλοίαρχος Γκούλντ, πιασμένοι με τους άλλους άγρίους, έ-

“Ο “Ξιφίας” έκανονιοβόλει κι’ αυτός τις πιρόγες.

κινδύνευαν να κατακυλήσουν απ’ την κορφή του βουνού.

“Αλλά τη στιγμή εκείνη — θάταν όκτώ περίπου ή ώρα — άκούσθηκε μία κανονιά από τη θάλασσα. Την έφερε ο βοριάς, που είχε δυναμώσει. Την άκουσαν οι έπιδρομείς, γιατί οι πιο προχωρημένοι σταμάτησαν άμέσως.

— Κανονιά! φώναξε ο Φραγκίσκος. Σε λίγο ακούσθηκε και δεύτερη κανονιά” οι άγριοι ώπισθοχώρησαν ως τα δένδρα και κρυφτήκανε εκεί.

Τότε ο ναύκληρος Τζών Μπλόκ άναρριχήθηκε στο κοντάρι της σημαίας, κι’ απ’ την κορφή του άγνάντεψε ένα τρικάταρτο, που έρχόταν με φουσκωμένα τα πανιά.

— Πλοίο!... Πλοίο!... φώναξε.

Οι άγριοι, τρομαγμένοι από τις κανονιές κι’ απ’ την εμφάνισι του πλοίου, ώρμησαν προς τη θάλασσα, όπου τους περίμεναν οι μακροχλές πιρόγες τους για να φύγουν. Και με βία και ταραχή πήδησαν μέσα, έπιασαν γρήγορα γρήγορα τα κουπιά κι’ ο μικρός αυτός στολίσκος έφευγε, διευθυνόμενος προς το “Ανατολικό “Ακρωτήρι. Τότε ο Τζών Μπλόκ κι’ ο Τζάκ έβρισαν δυο τελευταίες κανονίες. Και τρεις πιρόγες, κομμένες στη μέση, βούλιαξαν άμέσως.

Το πλοίο που φάνηκε σδόν όρίζοντα — κι’ ήταν ο “Ξιφίας” που γύριζε ύστερα από τόσους μήνες άπουσίας — διευθυνόμενο όλοένα προς το νησάκι του Καοχαρία, άρχισε κι’ αυτό να κανονιοβόλη τον στολίσκο των άγρίων. Κι’ απ’ όλες εκείνες τις πιρόγες, δυο μόνο κατάφεραν να φθάσουν και να κρυφθούν πίσω απ’ τ’ άκρωτήρι. Οι άλλες βούλιαξαν όλες. Μα κι’ αυτές δε θά ξαναγύριζαν πιά.

Με τον έρχομό του “Ξιφία” και τον έξολοθρεμό των άγρίων οι άποικοι ξαναβρήκαν την ευημερία τους, σ’ αυτή τη δεύτερη πατρίδα, στο νησί της Νέας “Ελβετίας.

ΤΕΛΟΣ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Βίβλος γενέσεως “Ιησού Χριστού, υιού Δαυΐδ, υιού “Αβραάμ.

“Αβραάμ έγέννησε τον “Ισαάκ, “Ισαάκ δε έγέννησε τον “Ιακώβ, “Ιακώβ δε έγέννησε τον “Ιούδα και τους άδελφους αυτού, “Ιούδας δε έγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρές δε έγέννησε τον “Εωρώμ, “Εωρώμ δε έγέννησε τον “Αράμ, “Αράμ δε έγέννησε τον “Αμιναδάβ, “Αμιναδάβ δε έγέννησε τον Ναασσών, Ναασσών δε έγέννησε τον Σαλμών, Σαλμών δε έγέννησε τον Βοός εκ της Ραχάβ, Βοός δε έγέννησε τον “Ωσήθ εκ της Ρούθ, “Ωσήθ δε έγέννησε τον “Ιεσσαί, “Ιεσσαί δε έγέννησε τον Δαυΐδ τον βασιλέα. Δαυΐδ δε ο βασιλεύς έγέννησε τον Σολομώντα εκ της τού Ούριου, Σολομών δε έγέννησε τον “Ροβοάμ, “Ροβοάμ δε έγέννησε τον “Αβιά, “Αβιά δε έγέννησε τον “Ασά, “Ασά δε έγέννησε τον “Ιωσαφάτ, “Ιωσαφάτ δε έγέννησε τον “Ιωράμ, “Ιωράμ δε έγέννησε τον “Οζίας, “Οζίας δε έγέννησε τον “Ιωάσαμ, “Ιωάσαμ δε έγέννησε τον “Αχά, “Αχάς δε έγέννησε τον “Εζεκίας, “Εζεκίας δε έγέννησε τον Μανασσή, Μανασσής δε έγέννησε τον “Αμών, “Αμών δε έγέννησε τον “Ιωσίαν, “Ιωσίας δε έγέννησε τον “Ιεχονίαν και τους άδελφους αυτού έπι της μετοικεσίας Βαβυλώνας. Μετά δε την μετοικεσίαν Βαβυλώνας “Ιεχονίας έγέννησε τον Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δε έγέννησε τον Ζοροάβελ, Ζοροάβελ δε έγέννησε τον “Αθιοδ, “Αθιοδ δε έγέννησε τον “Ελιακίμ, “Ελιακίμ δε έγέννησε τον “Αζώρ, “Αζώρ δε έγέννησε τον Σαδώκ, Σαδώκ δε έγέννησε τον “Αχειμ, “Αχειμ δε έγέννησε τον “Ελιούδ, “Ελιούδ δε έγέννησε τον “Ελεάζαρ, “Ελεάζαρ δε έγέννησε τον Ματθάν, Ματθάν δε έγέννησε τον “Ιακώβ, “Ιακώβ δε έγέννησε τον “Ιωσήφ, τον άνδρα Μαρίας, εξ ής γεννήθη ο “Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός.

Πάσαι ούν αι γενεαί από “Αβραάμ έως Δαυΐδ γενεαί δεκατέσσαρες, και από Δαυΐδ έως της μετοικεσίας Βαβυλώνας γενεαί δεκατέσσαρες, και από της μετοικεσίας Βαβυλώνας έως του Χριστού γενεαί δεκατέσσαρες.

Τού δε “Ιησού Χριστού ή γέννησις ούτως ήν. Μνηστευθείς γάρ της μητρος αυτού Μαρίας τή “Ιωσήφ, πριν ή συνελθείν αυτούς, ευρέθη έν γαστρί έχουσα εκ Πνεύματος “Αγίου. “Ιωσήφ δε ο άνήρ ατής, δίκαιος ών και μη θέλων αυτήν παραδειγματίσαι, έδουλήθη λάθρα άπολύσαι αυτήν. Ταύτα δε αύτο ένώνηθέντος Ιδού άγγελος Κυρίου κατ’ όναρ εφάνη αύτō λέγων “Ιωσήφ υιός Δαυΐδ, μη φοβήθης παραλαβείν Μαρίαν την γυναίκα σου: τō γάρ έν αυτή γεννηθέν εκ Πνεύματος έστιν “Άγιος. Τέλειται δε υιόν και καλέσεις τō όνομα αυτού “Ιησούν” αυτός γάρ σώσει τον λαόν αυτόν από των άμαρτιών αυτών. Τούτο δε όλον γέγονεν ίνα πληρωθί το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφητου λέγοντος “Ιδού ή παρθένος έν γαστρί έξει και τέλειται υιόν, και καλέσουσι τō όνομα αυτού “Εμμανουήλ, ο έστι μεθερμηνυόμενον, μεθ’ ήμῶν ο Θεός. Διεγερθείς δε ο “Ιωσήφ από του ύπνου έποίησεν ως προσέταξεν αύτῶ ο άγγελος Κυρίου και παρέλαβε την γυναίκα αυτού, και ουκ έγινωσκεν αυτήν έως οδ έτεκε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον, και εκάλεσε τō όνομα αυτού “Ιησούν.

“Ο ούρανός κατά τον Δεκέμβριον

Κατά τον τρέχοντα Δεκέμβριον οι φίλοι του άστρονομικού ήμπορούν να παρακολουθήσουν τα ακόλουθα άστρονομικά φαινόμενα:

“Οψις τού ούρανο

Κατά τον μήνα τούτον ήμπορεί να είπ κανείς ότι ο έναστρος ούρανός παρουσιάζει την μεγαλοπρεπέστεραν αύτο έφιν. Διότι περί την 9ην κυκτερίνην προβάλλει προς άνατολάς ο άστερισμός τού “Ωρίωνος με τō τετραπλόστον αυτού, έχων εις τō μέρος τον “Τελαμώνα, κάτωθεν δε αυτού ήμ-

νίζεται ο Σείριος, όστις είναι ο λαμπρότερος εξ όλων των άπλανών άστέρων. Βορείοτερον αυτού εύρίσκεται ο Προκύων και έτι βορειότερον οι Δίδυμοι, Κάστωρ και Πολυδευκής, άστέρες πρώτου μεγέθους.

Την περίοδον αυτήν κοσμοϋν τον ούρανόν όδον οι λαμπρότεροι άστερισμοί.

Πλανήται

“Αλλά την μεγαλοπρέπειαν μεγαλύνουν άκόμη περισσότερον μερικοί πλανήται, που κοσμοϋν το στερέωμα και προκαλοϋν εύθδς άμέσως την προσοχήν και τō ένδιαφέρον των κυκτερίνων περιπατητών. “Η “Αφροδίτη (“Έσπερος) κυριαρχεί του έσπερινού ούρανο

και δέει δύο ώρας μετά την δύσιν του “Ηλίου.

Περί τον μεσημβρινόν εύρίσκεται ο πλανήτης Ζεύς, λαμπρός και αυτός όσον περίπου και ή “Αφροδίτη. “Ο “Άρης, άμυδρότερος κάπως, δέει περί την 11ην κυκτερίνην και από ένωρις εύρίσκεται προς τō ΝΔ. μέρος του ούρανο.

“Ο Κρόνος με τους δακτυλίους του εύρίσκεται μαζί με τον Δία εις τον άστερισμόν των “Ιχθών, δέει δε περί την 2αν μεταμεσονύκτιον. “Ο ούρανός είναι παρατηρήσιμος με μικρά τηλεσκόπια έν τῶ άστερισμῶ τού Κριού, καθ’ όλην την νύκτα. “Ο “Ερμής, που εύρίσκεται ως γνωστόν εγγύτατα τού “Ηλίου, την 17ην του μηνός Δεκεμβρίου έχει την μεγαλύτεραν

από του “Ηλίου άποχήν και δι’ αυτό ανατέλλει 2 ώρας πρό της άνατολής του “Ηλίου. “Ανευρίσκεται τότε πολύ εύκόλως εις τον πρώτον άνατολικόν ούρανόν.

Κομήται

“Όπως και άλλοτε έγράψαμεν, τὸ έτος 1939 ήτο πλούσιον εις κομήτας. Πρό τινων ήμερών άνεκαλύφθη και άλλος κομήτης, όστις έλαβε τὸ όνομα: Κομήτης Friend.

Φάσεις της Σελήνης

Τελευτ. Τέτ. Δεκ. 3,19ω 40 λ.
Νέα Σελήνη > 10,20 45
Πρότον Τέτ. > 18,20 4
Πανσέληνος > 26,10 28

“Ο “Αστρονόμος

Τὸ νέον μας ανάγνωσμα

“ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ,,

† Ο ΜΕΘΩΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Του κ. Κώστα Καλαντζή

θα άρχίσω δημοσιευόμενον από τού 14^{ου} προσεχούς Τεύχους.

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

«Ο δεύτερος σκοπός ή αναστήλωσης του εθνικού φρονήματος, ή επάνοδος των μεγάλων και ευγενών παραδόσεων».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Είχανε ξεχασθή τα σύμβολα τα εθνικά, είχανε παραμερισθή τα εθνικά ιδεώδη, είχανε παραπεταχθή οι ωραίες εθνικές παραδόσεις. «Όλα εκείνα τα έξω-τερικά ακόμα φαινόμενα που έκδηλωνουν την προσήλωσι ε- νός λαού προς το ευγενικό της φυλής του παρελθόν είχανε α- μαυρωθή. Μιά άπεραντη περι- φρόνησι στο κάθε τι που μας θύμιζε την αληθινή, τη γνήσια Έλλάδα. Προσέχαμε και θαυ- μάζαμε τα μόντερνα και τα ξένα που μας έστελνε η τεχνι- κή των άλλων λαών εποχή. Τό- ειχαμε ντροπή μας να ασχολη- θούμε με οτιδήποτε θα μας θύμιζε τους προγόνους μας. Μόνο ή αρχαία κλασσική εποχή μας συγκινούσε, ή μακρι-

νή, ενώ ή κοντινή των πατέρων μας μάς άφινε ψυχρούς. Κι' όχι αυτό μονάχα αλλά μάς γεννούσε και ντροπή. Κι' αυτό γιατί Εύρωπαίοι δάσκαλοι ύμνησαν τον κλασσι- κισμό και κατηγόρησαν τη νέα μας Έλλάδα ως ανάξια των προγόνων της. Και τό πιστέψαμε. Μιλούσαμε άντις έλληνικά κάθε άλλη ξένη γλώσσα, παραγνώριζαμε τά έλληνικά ήθη και έθιμα, δέ θέλαμε να άκούσουμε τά έλ- ληνικά καϊκά μας τραγούδια παίζοντας καλύτερα τη τζάζ-μπάντ των νέγων της Άμερικής. Πιστέψαμε τότε κι' άπομακρυνθήκαμε από τις ωραίες και γνήσιες της φυ- λής μας παραδόσεις. Πηγαίναμε με μιά φόρα τρομερή προς τον γκρεμό. Θέλαμε να γίνουμε κοσμοπολίτες και κασμπολίτισες δηλαδή να σαρώσουμε άτότχαστα κάθε τι που δημιουργήσαν γενεές γενών, κάθε τι που συμψύ- κνωσαν στην παράδοσι των οί αϊδώνες της έλληνικής ζωής και του πολιτισμού της.

Νέο κορίτσι,

Ευτυχώς ή εποχή εκείνη πέρασεν άγύριστα. Τώρα ή νεότητα έβαλε άλλους σκοπούς κι' έστρεψε τό τιμόνι της για άλλα λιμάνια. Με την προτροπή του Άρχηγού της βαδίζει πάλι στο δρόμο των δοξασιμένων της πατέρων και χάρει και περιφανεύεται για όλα εκείνα που της παρεδόθησαν.

Νέο κορίτσι,

Πρέπει όμως βαθεία να νοιώσης έσύ σαν κόρη και σαν γυναίκα και σαν μητέρα την ύποχρέωσι σου αυτή προς τις ευγενικές σου παραδόσεις. Είναι αλήθεια, όπως λέγει Έκείνος, ευγενικές γιατί αυτές άποτελούν τους τί- τλους της ευγενείας της έλληνικής φυλής, της Φυλής μας.

Δέν μάς έφερε ο χρόνος, ή ιστορία και ή εξέλιξη τί- τλους κομήτων και βαρώνων και δοκών. Όμως μάς φέρε τό σύνολον των ευγενών μας παραδόσεων, που δέν τις χαρίζει μόνο σε άτομα και σε πρόσωπα, παρ'ά τις ξε- χύνει πλούσια κι' άνοιχτότερα πάνω σε όλους, πλούσιους και φτωχούς, μικρούς και μεγάλους. Οι άγνές μας έλλη- νικές παραδόσεις είναι τά οικόδομα μας και οι θυρεοί μας κι' αυτά άς φυλάγουμε φιλόργυρα για να τά μετα- δώσουμε στις μελλούμενες γενιές.

Σ. Καρ.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΜΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Καλές μου Φαλαγγίτισες, τις πάρα κάτω συμβουλές σας τις δίνει μιά μητέρα. Ξέρετε κάθε μάνα δέν αγαπάει μόνο τά δικά της τά παιδιά, μέσα στην ψυχή της τρέφει τον πόνο και τη λαχτάρα για κάθε παιδί.

Δέν πρόκειται να σας πω από καθήκον δ,τι καμιά φορά λένε οι ώριμοι στους νέους' έρ- χομαι να σας προσφέρω λίγη από την πείρα πολλών μητέρων που έμεγάλωσαν καλά παι- διά, την πείρα ανθρώπων που έπέτυχαν στη ζωή, γιατί άκολουθήσαν τό δρόμο που θα σας προτείνω και θέλω να βοηθήσω ώστε στο πέ- λαγος της ζωής σας ν' άποφύγετε μερικούς σκαπέλους που θα σας σταματούσαν. Κι' έ- μεις δέν θέλουμε να σταματούσαν. Δέλωμε στην Έλλάδα όσο τό δυνατόν περισσότερα παιδιά που θα φθάσουν στην ευτυχία της δημιουρ- γίας, που θ' άναπτύξουν όσο τό δυνατόν κα- λύτερα τά φυσικά τους χαρίσματα, που θα χαρούν τη ζωή με τόν άγώνα και την προσ- πάθεια για κάθε ευγενικό κι' ώραίο, που θα φθάσουν στην έσωτερική ολοκλήρωσι, που δίνει την αληθινή χαρά.

Ευτυχία δέν είναι μόνον δ,τι βλέπουν οι άλλοι, αλλά κυρίως δ,τι αισθάνεται ο καθε- νας μέσα του, είναι ο καρπός της ευγενικής νεότητος και της καλά χρησιμοποιημένης ώριμότητος. Στο δρόμο που θέλωμε ν' άκο- λουθήσετε κάθε τι που θ' άποσπάτε από τη δυστυχία, την κακία, την άδιαφορία, την ά- μορφωσία, δέ είναι ή χαρά και τό καμάρι

σας, θά είναι ή εύτυχία, που τίποτε δέν μπο- ρεί να σας άποσπάσι. Μην πιστέψετε τους άπαισιόδοξους και τους σταματημένους που βλέπουν παντού έμπόδια και δυσκολίες' αυτοί δέν ένοιώσαν ούτε θά νοιώσουν τις άνώτερες χαρές της ζωής. Έ- σεις τραβάτε πάντα έμπρός! Στο δρόμο του καθήκοντος διαλέγετε τη δική σας εύθυνη. Δίνετε σε κάθε περίστασι τό μέτρο της δικής σας δυνάμεως. Μην βλέπετε τί δέν κάνουν τυχόν οι άλλοι ή τί δέν γίνεται καλό. Κυττάξετε τά καλά που δημιουργούνται στην Έλλάδα και πάρτε και σεις τό μέρος σας στις γενικές προσπάθειες για την άνύψωσι της.

Δέν λέω πώς δέν θά συναντήσετε δυσκο- λίες, αλλά πρέπει από τώρα να μάθετε ν' αγαπάτε τόν άγώνα. Όπως στον άθλητισμό χαιρέσατε για κάθε νέα σας πρόοδο, έτσι μά- θετε να χαιρέσατε για κάθε νίκη σας κατά τού έαυτού σας. Πρέπει να έχετε όπ' όψιν σας ότι ο άνθρωπος, ο πραγματικός, γεννή- ηκε για να παλαίη. Η άδυναμία του δέν τον σταματούν, ξέρει να τις μεταβάλλη σε δυνάμεις. Κάθε ζωή ανθρώπου έχει και τις δυσκολίες της, αλλά και όλοι σκεδόν οι άν- θρωποι έχουν δυνάμεις στις όποιες μπορούν να σπερηνώσουν για να οικοδομήσουν. Για κάθε τι στον έαυτό σας, στο περιβάλλον σας, στην Πατρίδα μας δέν θά σταματούν στην άρνησι, δέν θά σκοντάβετε στις δυσκολίες, θά τις πηδάτε λεβεντικά και θά προχωρήτε στον άνηφορικό δρόμο, που θα σας οδηγήι στά ώραία μονοπάτια της Άρετης.

Μην τρομάξετε με τη λέξι. Άρετή δέν θά πη άρνησις της Χαράς. Απεναντίας έμεις θέ- λουμε τις χαρές της ζωής να τις έχετε σε

όλες τις ηλικίες. Έμεις οι μεγαλύτεροι έ- χουμε όπ' όψιν την προοπτική της ζωής σας, σας βλέπουμε στα έικοσι, στα τριάντα, στα σαράντα, στα πενήντα σας χρόνια' δέν θέλο- με να πιήτε με μιάς τό ποτήρι της ζωής, σας θέλουμε πάντα δροσερές, πάντα χαρούμενες, πάντα δημιουργικές κι' εύτυχισμένες.

Μη ζηλέψετε τά κορίτσια που ζουν δθεν έλεύθερα. Λυπηθήτε τα, γρήγορα χάνουν τη δροσιά τους. Έλεύθερα ζή εκείνος που μπο- ρεί να διευθύνει τόν έαυτό του. Η εύκολη άπόλαυσις δέν έχει ρίζες. Τό άνεμμάτιστο κορίτσι φαίνεται καμιά φορά πώς λάμπει, αλλά ή λάμψις του είναι σαν τό φώς που πέφτει στη μικρή πεταλούδιτσα λίγο πριν κάψη τά φτερά της, όταν πλησιάζη ασυλλό- γιστα τη λάμπα. Οι αιώνιοι νόμοι που θεοθό- νουν τη ζωή είναι πάντα οι ίδιοι. Η άνεπι- φύλακτη συναναστροφή με νέους παρουσιάζει και στο σημερινό κορίτσι τους ίδιους κινδύ- νους, άν όχι περισσότερους, που παρουσιάζει και στη γιαγιά του όταν ήταν στην ηλικία της.

Μιά δύναμις του κοριτσιού είναι ή σεμνό- της και ή επιφύλαξις, γιατί ή γυναίκα έχει για άνώτερο προορισμό της την άνύψωσι του ανθρώπου, ο μεγάλος σκοπός της ζωής της είναι να εξευγενίη και να πλησιάζη τον άν- θρωπο με τό Θεό και αυτό βέβαια δέν θά τό κατορθώση άν ξεράνη πρόωρα τις πηγές της ψυχικής ζωής της, άν σταθή στον λεγό- μενο εύκολο δρόμο, που είναι πραγματικά ο δυσκολώτερος. Μείνετε δυνατές στη γυναι- κεία και γενικά στην ανθρώπινη άποστολή σας.

ΕΛΕΝΗ ΣΤ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ...

Πολλές αδερφές, πολλές γυναίκες έχουν τό έξις παράπονο: Ένώ τό άνδρικό ποικαίμο είναι ακόμα γερό ξεσκίζονται οι μασχάλες. Και σ' αυτό υπάρχει γιατρικό. Άμέσως όταν κόσουμε τά ποικαίμια βάζουμε τό κομμάτι κάτω από τη μασχάλη δίπλα ως δέκα έκατο- στόμετρα. Μπορούμε μάλιστα να κάνουμε δι- πλό όλόκληρο τό μανίκι προς τό άνοιγμα του. Στο σώμα του ύποκαίμσου βάζουμε μόνο στη μασχάλη ένα κομμάτι όπως τά γυναι- κεία ύπομασχάλια. Έτσι θά άποφύγουμε την πρόωρη καταστροφή των ύποκαίμων. Αυτά ίσως για μιά πλούσια γυναίκα φαίνονται κουραστικά και άστεία, όμως για μάς που θέλουμε να περνούμε με τό μισθό του πατέρα μας ή του άνδρός μας έχουν μεγάλη και ά- πέραντη σπουδαιότητα. Για μάς είναι σημαν- τικό άν ένα ποικαίμο θά βαστάξη 4 ή 5 μήνες χωρίς να φαίνεται κουρελιασμένο και άνοικοκρευτο.

...ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΓΗ

Δέν είναι άνάγκη ή σούπα σας να είναι πάντα από κρέας, τώρα μάλιστα που ώριμέ- νες μέρες έχουμε κρέας. Όμως τώρα τόν χει- μώνα με πόση ευχαρίστησι δέν βλέπει ο κου- ρασμένος σύζυγος ή τό πεινασμένο άπό τό παιγνίδι παιδί μιά καλή σούπα τό βράδυ ν' άχνίξη πάνω στο τραπέζι.

Άκουσε νεαρή νοικοκυρούλα:

Παίρνωμε 2-3 κουταλιές φαγητού άλευρι με 3-4 κουταλιές γάλα και τό λιώνουμε καλά χωρίς ν' άφήσουμε κομμάκια από τ' άλευρι, δυό αυγά, 1-2 κουταλιές τριμμένο κεφαλοτύρι, παρμεζάνα ή κασέρι, 1 κουτα- λιά πελτέ ντομάτας και τό άνάλογο άλάτι.

Από ένα με μεγάλες τρύπες τρυπητό άφι- νουμε τη μάζα αυτή να τρέξη μέσα σε άνάλο- γο βράζον νερό, μέσα στο οποίο έχουμε κό- ψει ψικά και βράσει όστιδήποτε λαχανικά θέλουμε. Σ' αυτό ρίχνουμε και μιά κουτα- λιά βούτυρο. Πρέπει συνεχώς να άνακατεύ- ουμε ένόσω πέφτει ή μάζα μας από τό τρυπη- τό μέσα στο βράζον νερό.

ΟΧΙ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΗΚΩΜΕΝΟ!

Ποιά μητέρα και ποιά παιδαγωγός δέν έ- φθασε πολλές φορές σε άπελπισία με τη δυσκο- λία που συνήτησε να κατορθώση έστω και για μερικά λεπτά να καθήση τό παιδί της ήσυχο και φρόνιμο, όπως λένε. Έδώ δέν βοηθεί κά- ποτε ούτε καλωσύνη ούτε άυστηρότητα. Η όρ- μη προς κίνησιν στο νέο πλάσμα — ειδικά στο γερό και καλά εξελιγμένο παιδί — άποδεικνύε- ται πιο δυνατή από κάθε μητρικό και παιδα- γωγικό κύρος. Μόλις στρέψη τό πρόσωπό της ή μητέρα, άρχίζει πάλι ο θορύβος και ή φα- σαρία πιο δυνατά.

Υπάρχουν γονείς, μάλιστα και παιδαγωγοί, που νομίζουν ότι αυτή ή συμπεριφορά του παι- διού είναι παρακοή και άπειθεία. Για να τά σωφρονίσουν τότε μεταχειρίζονται συχνά σκλη- ρές τιμωρίες.

Ξεκινούν από τη σφαλερή γνώμη ότι τά παι- δια είναι άνθρωποι με τις ίδιες πνευματικές ικανότητες, όπως οι ώριμοι, μόνο με κατώτε- ρες σωματικές δυνάμεις. Η νεότερα παιδο- λογική έρευνα όμως έβεβαίωσε, ότι τό παιδί δέν είναι ένας ώριμος άνθρωπος σε μικρογρα- φία, παρ'ά διαφέρει από σωματική και πνευμα- τική άποψι τόσο πολύ από τόν μέγαν, ώστε θά έμιασε σχεδόν ύποχρεωμένοι να θεωρούμε τά παιδιά ως ανθρώπους ένός έντελώς άλλου εί- δους. Όφείλομε λοιπόν να μη ζητούμε από αυτά την ίδια συμπεριφορά όπως από τους μεγάλους. Έτσι π. χ. τό παιδί — και μάλιστα όσο πιο μικρό τόσο λιγώτερο — δέν είναι σε θέση να κυβερνή δια της θελήσεώς του τις κινήσεις και τις πράξεις του, όπως μπορεί ο μεγάλος και όπως τό απαιτεί τό περιβάλλον του.

Πρό πάντων όμως λείπουν ακόμα πολλές σε να ποίμε συσκευασίες έμπορικές του κεντρι- κού νευρικού συστήματος.

Κάθε νέος έρεθισμός, που συναντά τό κέν- τρον του κινητικού μηχανισμού, έξαπολύει, έ- πειδή δέν μπορεί ακόμα να έμποδισή από τά άνώτερα κέντρα, κινήσεις.

Γι' αυτό τό μικρό παιδί δέν μπορεί να μνη- ήσυχο πολλή ώρα. Πρέπει κατ' άνάγκη να κινείται. Γι' αυτό είναι μιά άφύσικη άπαιτήσι όταν καταδικάζει κανείς τό παιδί επί ώρες στο

να κάθεται ήσυχα.

Η παλαιά μέθο- dos του σχολείου έγκληματόυσε προς τό παιδί και τό κα- τέστρεψε με τό να τό έχη καρφωμένο πάνω στο θρανίο.

Η νεότερα άνα- καινιστική παιδα- γωγική όρίζει του- λάχιστον για τό πρώτο σχολικό έ- τος όσο τό δυνα- τόν διδασκαλία στο ύπαιθρο, στον πε- ρίπατο, ένωμε ν ή με πλούσια παιγι- δια κινήσεως, μά- λιστα και έκμετάλ- λεισι της φυσικής όρμης για σωματι- κή εργασία.

Μη σκενέτε λοι- πόν αδερφές και μητέρες αιώνια τό δαχτυλό σας άπει- λητικά, όταν τό παιδάκι σας δέν κάθεται ήσυχα.

Μόνο βοηθήσα- τε το, δώσατέ του ά- νάλογη άσχολία κι- νήσεως ως που να άναπτυχθό υ ν τ ά κέντρα, που θά τό κάνουν δυνατή την ήσυχία.

Στις βόρειες χώρες, όταν μπαίνει ο Δεκέμβρης και όλα γύ- ρω σκεπάζονται με χιόνια, λένε πως άρχίζουν να μυρίζουν Χρι- στούγεννα. Τά παιδάκια διηγούν- ται ότι ο καλός Θεός στρώνει τη γη με τό λευκό κι' άσπilo πούπουλο για να περάση ο Χρι- στός να τους φέρη τά χριστου- γεννιάτικα δώρα. Κι' άν καμ- μιά χρονιά δέν ντυθή ή πλάσι με τό λευκό της φόρεμα, λένε

πως δέν καταλαβαίνουν τη μεγά- λη αυτή γιορτή της σωτηρίας του κόσμου. Έμεις όμως εδώ στην εύλο- γημένη μας πατρίδα, στην πιο όμορφη χώρα της γης, την Έλ- λάδα, δέν έχουμε άνάγκη να δούμε χιόνια και συννεφίες για να ύποψιαστούμε ότι έρχονται Χριστούγεννα.

Σε μάς δέν είναι άνάγκη τό παιδί της Παρθένου Μαρίας να

πατήση πάνω στο άσπρο χιόνι για να μάς χαρίση την άγάπη του και τά δώρα του. Σε μάς έρχεται μέσα από τις άκό- μως πρανισμένες κοιλάδες, πά- να από τη γαλανή γυαλάτη θά- λασσα. Έρχεται με τόν ήλιο στα ξανθά του μαλλιά. Γιατί ο δικός μας ούρανός γεμά σχεδόν όλο τό χρόνο και με τά γέλια του ύποδεχεται και τό θείο παι- δί. Όμως κάτι πρέπει από πριν να μάς άπασχολή. Τό σπίτι μας, πλούσιο ή φτωχικό, πρέπει να έ- τοιμασθή για την ύποδοχή του. Όλες οι αισθήσεις μας ακόμα πρέπει να τό νοιώσουν. Γι' αυτό σήμερα είναι πιο καιρός να σκε- φθούμε πως θά φτιάσουμε στους δικούς μας, στα παιδιά μας τη γιορτή αυτή γλυκεία και εύφρό- συνη. Τό σπίτι μας πρέπει να γεμίση όχι μοναχά από χαρά, αλλά και από την πατροπαράδο- τη εκείνη μυρωδιά των μπαχαρι- κών των σπιτικών γλυκισμάτων.

«Τό χωριό όλόκληρο μυρίζει Χριστούγεννα, έλεγε σ' ένα του διήγημα ένας γνωστός νεοέλ- λην συγγραφέας μας. Η νοι- κοκυρία που φροντίζει να φτιάση ή ίδια τά γλυκά της τις μέρες αυτές κρατείται στην έλληνική παράδοσι. Η μυρωδιά που γε- μίζει τό σπίτι μπαίνει μυστικά μέσα στην ψυχή και τη γεμίζει άγνολασία.

Τά χριστουγεννιάτικα μας αλ- τά μπισκότα άς μη λείψουν από

κάθε οίκογενειακό τραπέζι, από κάθε χεράκι παιδιού. Η κατα- σκευή των είναι τόσο εύκολη. Μισή όκά άλεύρι, 100 δρμ. ζά- χαρι, δυό-τρια αυγά, ένα πακε- τάκι βανίλια, μισό σπινένο λε- μόνι, 30-50 δρμ.αί βούτυρο ή μαργαρίνη, μιά γεμάτη κουτα- λιά γλυκού σόδα ή ένα πακετάκι έτοιμο άγορασμένο και τίποτε άλλο προς τό παρόν.

Τό βούτυρο δουλεύετε τό ένα τέ- ταρτο και ρίχνετε ενά μετσάδι τους κρόκους των αυγών. Μέ- σα στο άλεύρι άνακατεψτε κα- λά τη σόδα ως και τη βανίλια και κομνιάσετέ τα. Λίγο-λίγο προσθέστε τό στο μίγμα του βούτυρου και των αυγών. Προσ- θέσετε τό λεμόνι και λίγο χλια- ρό γάλα εν άνάγκη. Η ζύμη σας πρέπει να είναι σφιχτή. Κα- τήν χτυπήσετε τ' άσπραδά και δουλέψτε τό ζυμάρι καλά πάνω στο σανίδι σας. Άπλώσατε τό με ένα επί τούτο μακρύ στρογ- γυλό ύψλο, εν άνάγκη με ένα μπουκάκι και όταν γίνη ψιλό ως μισό έκατοστόμετρο παρετε ένα ποτήρι του νερού και κόβετε τά μπισκότα τοποθετώντάς τα πά- να σε μιά βουτυρωμένη λαμα- ρίνα. Τά μισά στολιστέ τα με ένα ξεφλουδισμένο μυγδαλάκι ή ένα κομμάτι φρούτ' - γκλασέ.

Όταν γυρίσουν από τό φούρ- νο αλείψετε τά μη γαρνιρισμένα μπισκότα με δ,τι είδους μαρμε- λάδα θέλετε και σουδεσάτέ τα με τά γαρνιρισμένα.

ΣΤΟ ΣΤΑΣΙΔΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗ

Κάποτε στο Πανεπιστήμιο μαθαίνοντας παλαιολογία, όταν για πρώτη φορά έβγαλε μπροστά μου ο μακαρίτης καθηγητής μου μια φωτοτυπία χειρογράφου να διαβάσω, πήγε να τα χάσει, βλέποντας να διαβάζω μ' ευκολία το χειρόγραφο «πειραγμένου παλαιολογικού».

— Καί ποῦ ἐδιδάχτητε, μοῦ εἶπε, παλαιολογία;

— Στὸν πατέρα μου τὸν Παπαχριστόδω, τοῦ εἶπα.

— Καί τί ἦταν ὁ πατέρας σου;

— Παπᾶς. Σπούδασα τὰ ἐκκλησιαστικά ἀπὸ μωρὸ παιδί.

Εἶχα γνωρίσει τὴν ἀρχὴ τοῦ χειρογράφου: «Ἀπὸ ρυπαρῶν χειλέων ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας» αὐτὸ μοῦ ἔφθανε. «Ἦξερα δὲλους τοὺς ψαλμοὺς ἀπόδω». Καί τοῦ τὸ διαβάσω σὰν Παπατρέχας. «Ἔτσι τοῦ διαβάσω καὶ τὸ δεύτερο χειρόγραφο, ποὺ εἶχε ἕνα δοξαστικὸ τοῦ Ἑσπερίνου τῶν ἁγίων Πατέρων. «Τὰς μουσικὰς σήμερον τοῦ πνεύματος σάλπινγας...».

Γι' αὐτὸ ἐγὼνα πρωτόκολλος στὴν παλαιολογία καὶ διαβάσα τὸ κάθε χειρόγραφο σὰν πολυτίμους παλαιολογίους.

Τὸ σπῆτι μᾶς ἦταν ἐκκλησία. Ἀπὸ μωρὰ παιδιὰ τ' αὐτὶ μᾶς γέμιζε ἀπὸ ἤχους καὶ τροπάρια μελωδικά. Στὰ δέκα μου χρόνια ἦξερα τὸ στιχηρὰ καὶ τὸν πασαλὶκὸν μέλος καὶ διαδύαζα τὸ ἀναστασιματῆριον καὶ μέλος καὶ παρὰ λαλὰ γὰ καὶ τὸ παθούνα τέξερα καὶ μετὰ τὴν φθορὴν καὶ μετὰ τὴν διέσεις: Πά-πα-θου-γὰ-θου-πα-νη-ζω-νη-βου-πα, Δὴ-γα-δὴ-γα-θου-πα-θου-πα-πά.

Δώδεκα χρόνια μπόρεσα νὰ σταθῶ στὸ στασίδι ψάλτης ἀριστέρος — καὶ δεξιὸς θὰ μπορούσα — καὶ εἶπα τὸ κοινοτικὸ «Ἀνεῖτε τὸν Κύριον» εἰς ἤχον Β', γεμάτο πάθος καὶ κατάνυξι.

Ὅταν γιὰ πρώτη φορά με κάλεσε ὁ πατέρας μου νὰ τὸν ἀκολουθήσω στὸ μεγάλο νεκροταφεῖο, ὅπου θὰ λειτουργοῦσε, γιὰ νὰ σταθῶ στὸ στασίδι τοῦ δεξιῦ ψάλτη τὸ συλλογισθῆκα. Γιὰ πρώτη φορά σκέφθηκα πὼς θὰ μπορούσα δώδεκα χρόνια παιδί νὰ τὰ βγάλω περὶ ἀπὸ μὲς τοῦ κόσμου μαυροφορέμενο.

— Καί θὰ μπορέσω, πατέρα; τόνε ρώτησα.

— Θὰ μπορέσης, εἰμαι καὶ γὼ ἀπὸ μέσα, μοῦ εἶπε.

Καί τὸν ἀκολουθήσα ἀπὸ τὴν πέντε τὸ πρωτὶ, ποὺ ξεκίνησα μὴνα Ἰούλιο ἀπὸ τὸν ἕνα μαχαλὰ νὰ πάμε στὸν ὅλο ἀνεβαίνοντας ἀνέφορος κι' ἀπὸ κεῖ νὰ βγοῦμε δὴ ἀπὸ τὴν πολιτεία, νὰ περάσωμε τ' ἀμπέλια καὶ μέσα ἀπὸ τ' ἀμπέλια νὰ φτάσωμε στὰ μνηματὰ κ.α., ὅπως λέγαν τὸ νεκροταφεῖο, ὅπου ὕψωνε τὸ μικρὸ ἐκκλησάκι τὸν τροῦλλο τοῦ καὶ στὸ ἱερό τοῦ πίσω ἦταν θαμμένοι οἱ πλοῦσοι τοῦ τόπου με σταυροὺς πέτρινους στὸ κεφάλι, ἔχοντες πάλι ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς καὶ ἀμειροῦς, ποὺ τοὺς ἐξώριζες μ' ἕνα ἐυλένιο σταυρὸ ἢ με ἕνα κομμάτι πέτρας ἀγραφο. «Ἐκεῖ ψάλαμε τὸν ὄρθρο καὶ ἠψάκαμε στὴ λειτουργία οἱ δύο μᾶς κι' ὁ καντηλιανάφτης καὶ νεκροθάφτης μετὰ τὸ μαῦρο τοῦ ράσο καὶ τὸ φαλακρὸ κεφάλι τοῦ καὶ τὰ ραγιαμένα του μάγουλα ἀπὸ τοῦ χρόνου τὸ πέραςμα. Ὅλα τὰφαλα σωστά. Ἀρκεῖ ποὺ τὴν ἀρχὴ τὴν ἔκαμε ὁ πατέρας μου μέσα ἀπὸ

τὰ δημόδια. Ἀρπαξὰ τὸ τροπάρι τότε καὶ τὸ θύγαζα περὶ ταχτικά. Στὸν ἀποστολό, ποὺ τὸν ἔλεγα καὶ με πολλὰ τσακίσματα, ἐρημνεύοντας καὶ τὸ νόημα τῆς φράσεως ὅπως τὸ «καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς» ἢ «ἀδόντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τῷ κυρίῳ», ποὺ ἔπαιρνε δραματικὴ μορφή ἢ φωνὴ μου, ἔφτασαν καὶ οἱ μαυροφορεῖς γυναῖκες, ποὺ εἶχαν μνημόσυνο, μετὰ τὰ κόλυβα. Τότε λίγο τάχασα ἄδεια καὶ τρεῖς φορές ἀρτίους μου ἀπὸ μέσα, σὰν εἶπε «Ὅπως ὑπὸ τὸ κράτος σου πάντοτε φυλασσόμενοι...», ἀνοῖξε τὴν ὥραια πύλη καὶ παίρνοντας ἀπὸ τὸ στόμα μου τὴν ἑλισσόμενη ἀρχὴ με ἔβαλε στὸ δρόμο τοῦ χερουδικοῦ, ποὺ ἦξερα ἀπὸ μωρὸ, καὶ τ' ἀποτελεῖσκα μὴ χαρά! Καὶ πάλι σκώδωσα στὸ «Ἀξίον ἐστὶν ὡς ἀληθινὸν» ὅπου τρεῖς φορές ἐπανάστα ἀπὸ ἀξί, ἀξί, ἀξί, γιὰ νὰ ἐρῶ τὰ παρακάτω, ὡς ποὺ προφθάινοντας πάλι ὁ πατέρας μου με συγκράτησε ἀπὸ τὸν κατήφορο καὶ εἶπα με συγκράτησε ἀπὸ τὸν πατριάρχικο ἀξί ὃν ἐστὶν ἡχος β', ποὺ ἀληθινὰ εἶναι ἕνα κομμάτι μουσικὸ μεγαλόπρεπο.

Ἔτσι βαφτιστήκα στὴ φωτιά τοῦ στασιδίου. Ποῦ ἄλλο παιδί θ' ἀποτολμοῦσε νάνεβῃ ἐπὶ στὸ στασίδι, καὶ νὰ μὴν τοῦ κοπῇ ἡ φωνὴ στὸ λαρυγγα καὶ νὰ μὴ κολλήσῃ ἡ γλῶσσα τοῦ ἀπὸ συγκίνησι στὸν οὐρανικό του; Αὐτὸ ἦταν ἡ μεγάλη ἀρχή. Καὶ στὰ δεκατρία μου χρόνια, ποὺ ἄρχισε νὰ φυτρῶνῃ γυνὸς στὰ μάγουλά μου, ἐγὼνα ψάλτης ἀριστέρος στοὺς Ἀγιοσαρανταμάρτυρες, ποὺ ὅταν ἐμάλλα μ' ἔδωσαν οἱ δόλιοι 40 μάρτυρες ἱλαροὶ μέσ' ἀπὸ τὴν παγωμένη λίμνη τοῦ μαρτυρίου τους, καὶ βλοσυρὰ ἕνα παιδί σὰν καὶ μένα, ποὺ μετὰ τὴν φωνοῦλα τοῦ οὐνοῦ μελωδικά: «ἀλ γείνη ἡ πῆξις, ἀλλὰ γλυκύς ὁ παράδεισος».

Ἔτσι σ' ἕνα χρόνο, δασκαλεμένος νὰ ψέλνω ἀπὸ τὸ ἀναστασιματῆρι ὅλα ὅπως ἦταν γραμμένα ἀπόδω κι' ἀνακατωτά, τὰ ἐθωνά, τὰ ἀναστασιμα, τὰ πασσαποῦρια, τὰ κεκραγάρια, τὸ φῶς ἱλαρόν, τὰ λειτουργικά καὶ τέλος τὰ χερουδικὰ καὶ κοινοτικά, τὰ πάντα τέλος πάντων, ξεκίνησα γιὰ τὴν μεγάλη μου ξενιτειά. Ἐφτάσα στὴ Φιλίππουπολι, ὅπου τὰ λαμπρὰ Ζαρίφεια διδασκαλεῖα ἤμαζαν καὶ δασκάλοι κάθε χρονιά ἀπολύονταν γιὰ νὰ διδάσσουν σὲ κάθε γωνιά τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ ἑλληνικά γράμματα, ποὺ τὰ φθόνησαν οἱ Βουλγάροι καὶ τὰ κακομελέτησαν κι' ἕνα πρωτὸ ἀναποδογυρίζοντας ἀπὸ φανατισμὸ καὶ κακία βωμοὺς καὶ ἐπίτες ἑλληνικές ἐρίξαν τ' ἅγια στοὺς σκύλους καὶ σκόρπισαν βιβλιοθήκες κι' ἔκαψαν εἰκόνας καὶ πέταξαν σταυροὺς ποὺ προσκυνοῦν, γιατί ἦταν ἑλληνικοί...

Ἐκεῖ, ἀνεβαίνοντας στὸ στασίδι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ἐγὼνα ψάλτης στὰ δεκατέσσερά μου χρόνια καὶ ψάλλοντας σπούδασα κι' ἐγὼνα δάσκαλος με δίπλωμα: διδασκαλίστης!

Ἐκεῖ στὸ στασίδι τοῦτο ψάλλοντας εἶδα νὰ δυναμῶνῃ ἡ φωνή μου κι' ἀπὸ τὸ δούλεμα νὰ παίρῃ ἐνδοκία μεγάλη τὰ δίγωνα καὶ τρίγωνα, καὶ ν' ἀποχτᾷ δύναμι καὶ ἀντοχή. Ἐκεῖ στὴν ἐκκλησία αὐτῇ, ἐπειρωμένη τώρα, κέρδινα τὸ ψαλμὸ μου καὶ φοίτησα νὰ μάθω γράμματα καὶ παιδαγωγικὴ γνῶσι γιὰ

νὰ γίνω δάσκαλος παιδαγωγημένος. Με κείνο τὸ θάρρος ξεκίνησα κατόπι καὶ γιὰ τὴν Ἀθήνα. Τὸν καιρὸ ποὺ οἱ δήμαρχοι διορίζαν ψαλτάδες καὶ τοὺς εἶχαν μπράβους μετὰ τὴν μουσικὴν στριμμένες καὶ τὰ «κυρτὰ ραβδία» στὴν ἀγκώνα. Τέτοιος ἕνας μπράβος πῆγε νὰ μοῦ σπᾷ τὰ κόκκαλα καὶ «κακὴν κακῶς» με κατέβασε ἀπὸ τὸ στασίδι τοῦ ἀγίου Διονυσίου τοῦ παλαιοῦ — πρὶν ὕψωθῃ μεγαλόπρεπος τώρα — ποὺ με διώρισαν ψάλτη οἱ ἐπίτροποι καὶ δὲν τὸ ἐνέκρινε ὁ δήμαρχος. Με τράβηξε ἀπὸ τὸ χέρι κάτω κι' ἀφήκα τρομαγμένος τὸ στασίδι σὰν ἀλαφισμένος κι' ἔφυγα ἀπὸ τὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ μὴ ξαναγίνω ψάλτης πιά στὴ ζωὴ τῆς σπουδῆς μου.

Κι' ὅμως, ἂν δὲν ἐγὼνα ξανά ψάλτης, ποτὲ δὲν ἔδωκα τὴν ψαλτική. Ἡ μάθησι τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας μοῦ μείνει χτέμα. Τὸ ζῶμαί μου μετὰ τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἀλλοῦ ἀκολουθίαν μ' ἔκαμε νὰ μὴ λησμονῶ ποτὲ τὴν ψαλτικὴ καὶ τὴν μουσικὴ. Κι' ὡς τώρα ποὺ γέρασα ψέλω καὶ μελωδῶ. Ἡ μουσικὴ ἡ ἀγνή τῶν μερῶν τῆς χαμένης πατρίδος μου με συγκινεῖ, ἡ κατάνυξι τῶν ἀκολουθιῶν μᾶς με συνεπείρει καὶ πάντα μουρμουρίζω κατὰ ἂν βρεθῶ σ' ἐκκλησία, σὲ μοναστήρι, σ' ἐξωκκλήσι. Θυμᾶμαι πὼς πρωτόγινε ψαλτάκι, πὼς πρωτοανέβηκα στὸ στασίδι, ποὺ δοκίμασα συγκίνησι καὶ μοῦ κόπηκε ἡ φωνὴ καὶ κολλήσε ἡ γλῶσσα μου στὸ λαρυγγίον.

Κι' ἂν θὰ γινόμουν δεσποτὴς — ὅπως προσπάθησα μὴν ἄν — θὰ μπορούσα νὰ ψέλνω σωστά κι' ὅχι ἄμουσα καὶ παράφωνα καθὼς πολλοὶ δεσποτάδες. Θάψαμε τὸ ἄνιός ἐτ' ὁ βήμα τοῦ σωτᾶ καὶ μελωδικὰ καὶ ὁσάκανα τὴν λειτουργία ἀριμονικῇ. Τώρα κάποτε ψέλνω στὸ σπῆτι μου ὅ,τι μοῦ ἔρθῃ στὴ διάθεσι καὶ στὴ θύμησι καὶ ψάλλοντας θυμᾶμαι τὰ περασμένα μετὰ τὴν θυμιάματα καὶ τοὺς μόνους, μετὰ τ' ἀμφία καὶ τὰ ἱερὰ βιβλία, μετὰ τὴν χάρι τῶν εὐχῶν καὶ τῆς θρησκείας, ποὺ πλημμυροῦσε τὴν παιδικὴ ψυχὴ μᾶς τῶν περασμένων ἐκείνων καιρῶν, ποὺ θὰ μοῦ μείνῃ ἕως τὸν τάφο ὅχι μόνο ἀξέχαστη, μὰ καὶ ζωντανή.

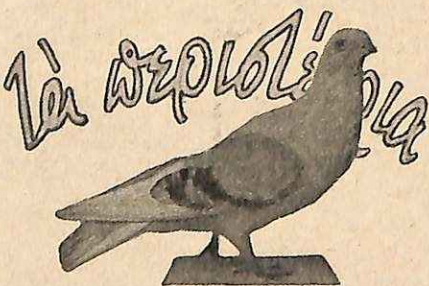
ΠΟΛΥΔ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ὁ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς προσφωνῶν τοὺς νέους ἀξιωματικούς τοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὸν Ναύσταθμον.

Ὁ Ἀρχηγὸς μεταβαίνει εἰς τὴν συγκέντρωσι τῶν αὐτεργατῶν εἰς τὸ Δημοτ. Θέατρον Πειραιῶς.

Εἶναι γνωστὸ πὼς τὰ ζῶα παίζουν πάντοτε σπουδαῖο ρόλο στὸν πόλεμο. Ἐκτὸς ἐκείνων ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ μεταφορές, καὶ πλεῖστα ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται σὲ διάφορες ὑπηρεσίες. Γνωστὴ εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν σκυλιῶν, ποὺ χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀγγελιαφόροι, σύνδεσμοι, φρουροὶ καὶ πολλὰς φορές καὶ στὴν ἐπίθεσι. Τελευταῖος ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ τὰ χοιρίδια. Ἐπειδὴ οἱ Γερμανοὶ ἔχον σκορπίσει στὸ ἔδαφος ὅπου προχωροῦσαν

οἱ Γάλλοι βόμβες ποὺ ἐξεργηγόντο μόνις πατοῦσαν πάνω τους, ἐξαπέλυσαν στοὺς ἀγροὺς ἀγέλας ἀπὸ χοιρίδια. Τὰ δυστυχισμένα ζῶα βρῆκαν τραγικὸ τέλος, ἐξεκαθάρισαν ὅμως τὸ ἔδαφος.

Τὰ περισσότερὰ χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης ἐνδύματα στὸν πόλεμο ὡς ταχυδρόμοι. Τὸ ταχυδρομικὸν περιστέρι ἐχρησιμοποιήθη ἀπὸ τὰ πιά παλὰ χρόνια γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ. Τὸν τελευταῖον καιρὸν τὰ περιστέρια συντηροῦνται καὶ ἐκπαιδεύονται ἐιδικῶς γιὰ τὴν πολεμικὴν ἀνάγκην ἀπὸ τὰ διάφορα Γενικά Ἐπιτελεῖα τῶν στρατῶν. Ἐξω ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν τοὺς οἱ διάφορες Κυβερνήσεις ἔχουν κατασκευάσει καὶ προστατευτικὰς μάσκες γιὰ τὰ περιστέρια, ὥστε ν' ἀποφεύγουν τὸν κίνδυνον ἀπὸ τὰ διάφορα δηλητηριώδη ἀέρια. Χρησιμοποιοῦνται ὡς σύνδεσμοι γιὰ τὴν μεταβίβασις διαταγῶν καὶ οδηγιῶν. Μεγάλαις ὑπηρεσίαις προσφέρουν εἰς τὰ προκεχωρημένα φυλακία, τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀεροπλάνο. Ἐνὰ πλοῖο ποὺ βομβίζεται ἢ ἕνα ἀεροπλάνο ποὺ ἔχει πέσει μπορεῖ, ὅταν ὁ ἀσφραγιστὸς δὲν λειτουργεῖ, νὰ χρησιμοποίησιν τὸ περιστέρι γιὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν.

Κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον τοῦ 14-18 σημαντικὴν ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τῶν περιστερῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου Βῶ. Ἐ-

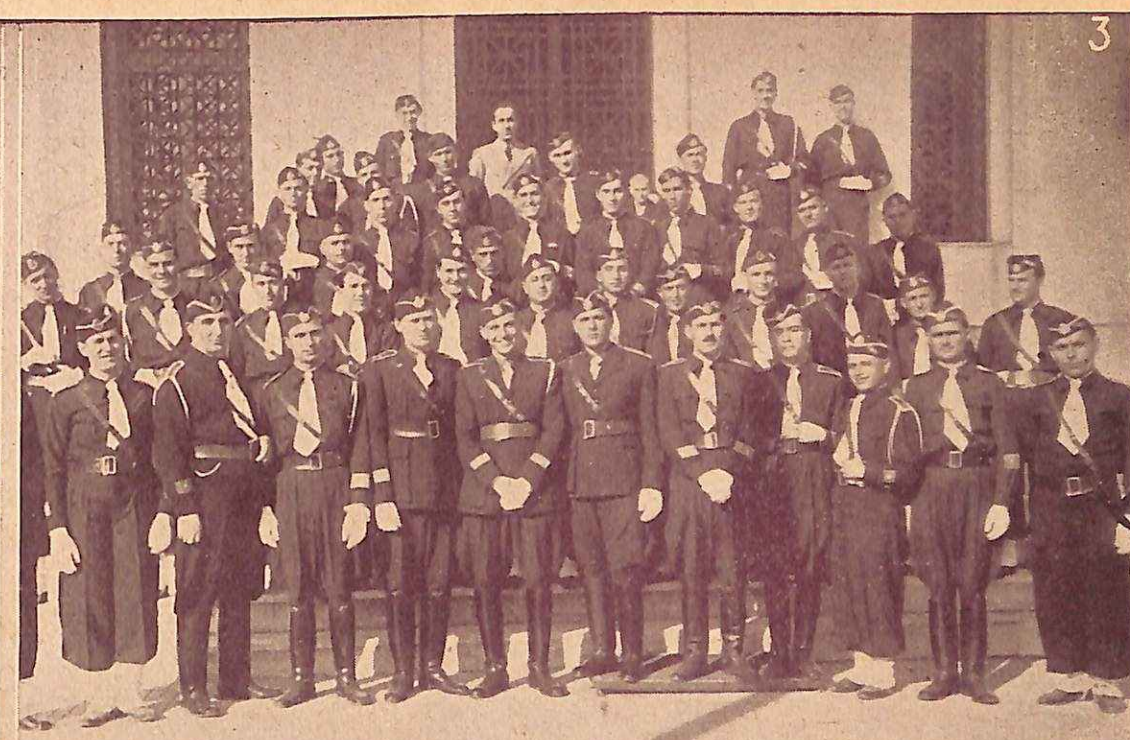
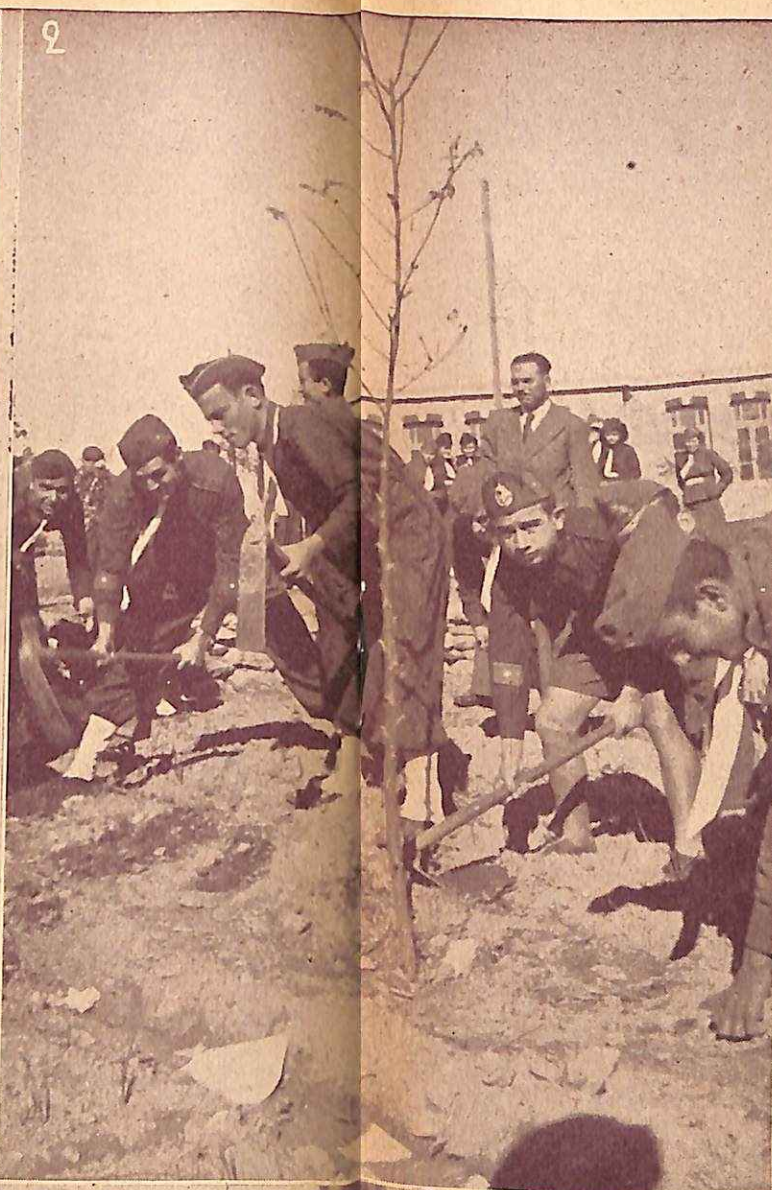
χρησιμοῦσαν ὡς τὸ μόνον μέσον ἐπικοινωνίας τῶν πολιορκουμένων.

Ὅταν ὁ Ναπολεὼν κατεστράφη εἰς τὸ Βατερλώ, ἕνας κάτοχος περιστερῶν τῆς Ἀμερικής ἐξαπέλυσε μερικὰ περιστέρια μετὰ τὴν σπουδαίαν εἰδήσιν τῆς νίκης τῶν Ἀγγλῶν.

Ἐπίσης τὸ περιφώνον σήμερον πρακτορεῖον δημοσιογραφικῶν εἰδήσεων Ρώτερ δελεῖται τὴν πρῶτην τοῦ ἐπιτυχῆς στὰ περιστέρια. Ἐλκεν ἐγκαταστήσει στὴν ἀρχὴ τῆς ἱστορίας του, ὅποτε δὲν ὑπῆρχεν ἀσύρματος, ἕνα περιστερεῶνα στὸ Λίξ Λά Σαπέλ καὶ τὰ περιστέρια τοῦ μετέφερον ταχύτατα τὴν εἰδήσιν μεταξὺ Λονδίνου, Παρισιῶν καὶ Ἀμβέρσης. Τὸ πρακτορεῖον Ρώτερ εἶχεν ἐξέυρει τὸ ταχύτερον μέσον μεταφοράς εἰδήσεων τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ἦταν ἀσυναγνώστο.

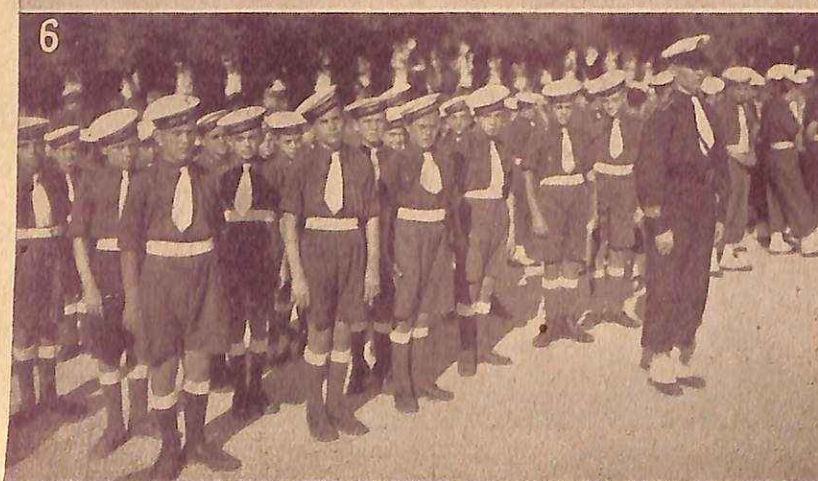
Ἐπίσης οἱ Ἀμερικανοὶ δημοσιογράφοι χρησιμοποιοῦν ἐνδύματα τὰ περιστέρια, ὅταν πρόκειται νὰ μεταδώσουν πληροφορίας, εἰδήσεις, συνεντεύξεις ἢ περιγραφὰς ἀπὸ ἀπομόνια. Τὰ περιστέρια μεταφέρουν ἀσφαλῶς τὰ χειρόγραφα τῶν καὶ οἱ ἐφημερίδες τῶν ἔχουν τὴν πληροφορίαν ἐνωρίτερα τῶν ἄλλων ποὺ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν χρησιμοποιοῦν τὸν ἀσύρματο ἢ τὸ τηλέφωνο.

Ι. Ν. Β-ς

- 1) Τάγμα Ε.Ο.Ν. Ροδοπόλεως Σερρών.
- 2) Έναρξεις καλλιιεργειών Ε.Ο.Ν. Κορώ-
πιου.
- 3) Βαθμοφόροι Ε.Ο.Ν. Ξάνθης.
- 4) Από τους ποδηλατικούς αγώνες Ε.Ο.Ν.
Μελιγαλά.

- 5) Έπιτελείον Θηλέων Ε.Ο.Ν. Σερρών.
- 6) Ναυτικά τμήματα Ε.Ο.Ν. Κερκύρας.
- 7) Διανομή βραβείων εις μέλη της Ε.Ο.Ν.
της «Παιδικής Αδελφούσης».
- 8) Φαλαγγίται 93ης Φάλαγγος Ε.Ο.Ν.
Μεσσηνίας.

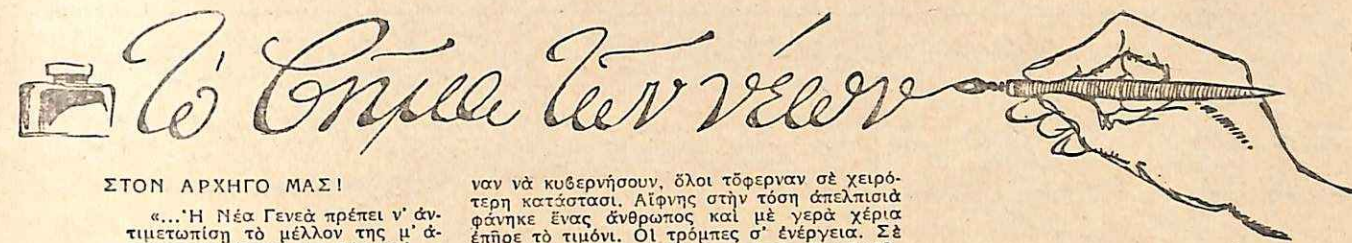
Ο Άρχηγός κατά την έναρξιν της καλλιέργειας της Ε.Ο.Ν. εν Παλαιῷ Φαλήρῳ ρίπτων τούς πρώτους σπόρους.

Η Α. Μ. ο Βασιλεὺς παρακολουθῶν τὴν ἀναδάσωσιν ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν ἐν Καισαριανῇ.

Ἐναρξιν καλλιέργειας Ε.Ο.Ν. Ἀγκιστριῶν Σερρών.

ΣΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ ΜΑΣ!

«...Ἡ Νέα Γενεὰ πρέπει ν' ἀντιμετώπιση τὸ μέλλον της μ' ἀποφασιστικότητα καὶ θάρρος!...»
Ἰω. Μεταξᾶς

Καὶ στὸν ἀνήφορο θὰ φτάση, περήφανη καὶ τιμημένη,
ἡ νέα γενεὰ πού θὰ γιορτάσῃ τὴ νίκη της στεφανωμένη!

Καὶ Κυβερνήτης κι' ὁδηγὸς της, σὰν αὐστηρὸς ἐξὸ Πατέρας,
μὲ πίστι καὶ μ' ἀγάπη δὸς της τῆς Ἀρετῆς τ' ἀφαστο γέρας!

Καὶ θὰ ἡχῇσῃ πέρ' ὡς πέρα τὸ σάλπισμα τῆς λευτεριάς μας,
πού θ' ἀναγγελεῖ τὴν ἡμέρα νέας ζωῆς καὶ νέας χαρᾶς μας!

ΓΕΩΡΓ. Θ. ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΤΟΥ 1939

Τὸν ἥρε τὸ σκοπὸ της τὸν ἀνώτερο, πού γύρευε καιροὺς κάθε Ἑλληνίδα:
νὰ δώσουμε μιά μέρα ἀπὸ τὰ σπλάχνα μας παιδιὰ ἀξία στὴ μεγάλη μας Πατρίδα.

Σὰν ἄλλες Σπαρτιάτισσες γυμνάζουμε, ἀκούραστες, σὸν ἥλιο τὸ κορμὶ μας
κι' ἀπ' τὸν καινούργιο δρόμο μας πού πήραμε κανένας δὲν θὰ κόψῃ τὴν ὁρμή μας.

Στὸν πόνο τὸν ἀνθρώπινο θὰ σκύβουμε γεμάτες καλωσύνη καὶ μὲ θάρρος
σὲ κείνους πού πλανήθηκαν στὸ δρόμο τους τὸ φῶς ἐμεῖς θὰ ρίχνουμε σὰ φάρος.

Κι' ἂν κάποτε θελήσουν χέρια βέβηλα ν' ἀγγίξουν τῆς Ἑλλάδος μας τὸ χῶμα,
στοὺς ἀντρες πλάι κι' ἐμεῖς θὰ πολεμήσουμε Σουλιάτισσες στὴ σκέψη καὶ στὸ σῶμα!

ΟΛΓΑ ΣΟΛΩΜΟΥ

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΚΙ' Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ

Ἡ νύχτα ἀπλωνόταν. Τὰ παιδιὰ μετὰ τὸ φαγητὸ παρακάλεσαν τὸν πατέρα νὰ τοὺς πῇ καμμιὰ ἀληθινὴ ἱστορία. Καὶ ἐκεῖνος ἀρχισε: «Ἦταν ἀπὸ τίς φουρτούνες πού μα- νιασμένα τὰ κύματα χτυποῦν τὰ πλεῦρά τοῦ καραβιοῦ. Κι' ὅμως τὸ καράδι βόσταγε. Ἀ- λά ὁ βοριάς φύσαγε μέρες πολλές, κι' ἡ φουρτούνα δὲν ἔπαυε. Καὶ δὲν ἔφτανε αὐτὸ μονάχα, τὸ καράδι ἀρχισε νὰ κἀνὴ νερά. Ἀ- πάνω στὸ καράδι μεγάλη ἀναστάτῳσι ἐπι- κρατοῦσε. Καὶ σ' αὐτὴν τὴν κρίσιμη στιγμή οἱ ναῦτες ἐσήκωσαν παντιέρα. Ὅσοι ἐπῆγαι-

ναν νὰ κυβερνήσουν, ὅλοι τὴν ἔφεραν σὲ χειρό- τερη κατάστασι. Αἰφνης στὴν τόση ἀπελπισία φάνηκε ἕνας ἄνθρωπος καὶ μὲ γερὰ χέρια ἐπῆρε τὸ τιμόνι. Οἱ τρώμπες σ' ἐνέργεια. Σὲ λίγ' ὥρα ὅλες οἱ βλάβες εἶχαν διορθωθῇ. Μὲ γλυκὰ λόγια ἔκανε τοὺς ναῦτες νὰ κρέ- μωνται ἀπὸ τὰ χεῖλη του. Καὶ μέσα στὴν τόση θαλασσοταραχὴ ὠδήγησε τὸ καράδι καὶ τ' ἀράξε στὸ λιμάνι.»

Στὸ τέλος ὁ πατέρας ρώτησε: «Μήπως, παιδιὰ, ξέρετε τὸ καράδι καὶ τὸν καπετάνιο;»
Καὶ ὁ Νικόλας, τὸ πῶ μικρὸ παιδάκι του, πού ἦταν καὶ σκαπανέας, φώναξε: «Καὶ ποῖος δὲν ξέρει τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἀρχι- γὸ τοῦ Κράτους μας, τὸν Ἰωάννη Μεταξά;»

ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΧΟΛΟΥΡΟΣ

ΑΡΑΒΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ἦταν μιά φορὰ ἕνας ἄνθρωπος, πού κο- ροῖδευε ὅλο τὸν κόσμο.
Μιά μέρα ἀγόρασε ἕνα πανέρι ὁαλικά: πο- τήρια, καράφες κ.τ.λ.
Πῆγε σ' ἕναν ὄμιλο ἀχθοφόρων καὶ τοὺς εἶπε:

— Ποιὸς θὰ μοῦ κουβαλήσῃ αὐτὸ τὸ πα- νέρι; Εἰμαι Δερβίσης. Θὰ τοῦ πῶ τρεῖς συμ- βουλές, γιατί δὲν ἔχω διόλου παρᾶδες.
Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀχθοφόρους δέχτηκε.

— Ἀς εἶναι καὶ χωρὶς παρᾶδες...
Καὶ σήκωσε τὸ πανέρι.
Προχώρησε λίγο μὲ τὸν ψευδοδερβίση καὶ τοῦ εἶπε:

— Πές μου τὴν πρώτη συμβουλή.
— Ὅποιος σὲ βεβαιώσῃ πὼς εἶναι καλύ- τερα νὰ πεινᾷς παρὰ νάσαι χορτάτος θὰ σοῦ πῇ ψέματα.

— Καλὰ, εἶπε ὁ ἀχθοφόρος.
Προχώρησε ἀκόμη λίγο καὶ τοῦ ξανάπε:

— Πές μου τὴν δευτέρη συμβουλή.
Κι' ὁ ἄνθρωπος ἀπήντησε:

— Ὅποιος σὲ βεβαιώσῃ πὼς εἶναι καλύ- τερα νὰ πηγαίνῃς πεζὸς παρὰ μὲ τ' ἄλογο, θὰ σοῦ πῇ ψέματα.

Ἐξακολουθοῦσαν νὰ βαδίζουν ἔως ὅτου ἔφθασαν κοντὰ στὸ σπίτι.

— Πές μου καὶ τὴν τρίτη συμβουλή, ξανα- ρώτησε ὁ ἀχθοφόρος.

— Ὅποιος σὲ βεβαιώσῃ ὅτι ὑπάρχει πῶς ἡλίθιος ἀχθοφόρος ἀπὸ σένα, θὰ σοῦ πῇ ψέ- ματα!...

Ὁ ἀχθοφόρος σάπασε.

Προχώρησε δυὸ βήματα καὶ ἔριψε μὲ ὀρ- μὴ τὸ πανέρι κάτω. Ὅτι ἦταν μέσα σαυτὸ ἐγινε κομμάτι.

Μετὰ εἶπεν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην:
— Ὅποιος σὲ βεβαιώσῃ ὅτι βρίσκεται κατὶ γερὸ μέσα στὸ πανέρι θὰ σοῦ πῇ ψέματα.

ΜΑΡΙΑ Λ. ΕΛΕΝΑΚΗ

Η ΜΑΝΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΛΕΦΤΗ

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ ἀγάπη τῆς μάνας γιὰ τὸ παιδί της. Ἀλήθεια, πόσοι θρύλοι καὶ πόσες ἱστορίες, κι' ἀκόμα πόσα τραγούδια δὲν ἔχουν γραφῇ γύρω ἀπ' αὐτὴ τὴ λέξη!

Ἡ μάνα στὸν ἀγῶνα τοῦ 21 ἦταν ἐκείνη πού στάθηκε στὴ ζωὴ τοῦ κλέφτη ἕνα λαμπρὸ καὶ φωτεινὸ σύμβολο.

Τὴ βλέπουμε πότε νὰ λιποψυχᾷ μπροστὰ στὰ παρακάλια τοῦ παιδιοῦ της, πού τὴν ἱκετεύει νὰ τ' ἀφήσῃ νὰ πᾶ στὰ βουνὰ νὰ ζήσῃ μὲ τοὺς κλέφτες καὶ πότε πάλι νὰ δῇ τὸ ντου- φέκι στὸ μοναχογιὺ της καὶ νὰ τὸν στέλνῃ αὐτὴ στὸν πόλεμο μαζί μὲ τὴν εὐχή της.

Ὁ λαϊκὸς ποιητὴς τραγουδᾷ ἀνάλογα τὴν λαχτάρα καὶ τὸν καὶμὸ τῆς μάνας γιὰ τὸ παιδί της πού βρίσκεται στὰ κλέφτικα ἀσκήρια.

Μάνα μὲ τοὺς πολλοὺς τοὺς γιουὺς, μὲ τοὺς πολλοὺς λεδέντες,
τί δὲ γελᾷ τὸ χεῖλι σου, δὲν χαίρεται
— Πῶς νὰ γελᾷς τὸ χεῖλι μου καὶ νὰ χαίρῃς ἡ καρδιά μου,
τὰ δυὸ παιδιὰ μου ἀρματωλοὶ καὶ τᾶλλα
δύο νὰ κλέφτες.

Ὅταν τὸ Ἑλληνόπουλο τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐπαναστάσεως ἐνοιῶθε τὸν ἑαυτὸ του κι'

αἰσθάνονταν τὸν βαρὺ ζυγὸ τῆς σκλαβιάς, στὴ μάνα του πάντα θὰ ἑομοιωτόταν τὸ μεγάλο μυοτικὸ, πού θέριευσ καὶ φούντωνε μέρα μὲ τὴ μέρα μέσα στὴ στήθεα του. Ἐ- φευγε στὰ βουνὰ, μὲ τὸ καρφυφύλλι στὸν ὤ- μο, ν' ἀναπνεύσῃ τὸν ὁλοκάθαρο ἀέρα τῆς λευτεριάς:

Μάνα σοῦ λέω δὲν μπορῶ τοὺς Τούρκους
δὲν ἡμπορῶ δὲν δύναμαι, ἐμάλλισσε ἡ
καρδιά μου

Μὲν δῶς μου τ' ἀλαφρὸ σπαθὶ καὶ τὸ
βαρὺ ντουφέκι
νὰ πάω νὰ ζήσω στὰ βουνὰ.

Ἐφύγετε φιλοῦσε τὴ μάνα του κι' ἔφύγε...
Ἄν τύχαινε ὁ κλέφτης καμμιὰ φορὰ σὲ κανένα «γιουρούσι» καὶ λαβώνονταν βαρειά,
ἦθελε τὸν πόνο του νὰ τὸν πῇ στὴ μάνα του:

Θέλω νὰ βρῶ ἕνα πουλὶ, πονετικὸ που-
λὶ καὶ τὸν πόνο μου στὴς μάνες
νὰ πᾶ κρυφὰ τὸν πόνο μου στὴς μάνες
Κι' ἂν πάλι πάνω στὴ φωτιά τῆς μαχῆς
σκοτώνονταν πολέμοντας παλληκαριά, δὲν
ἦθελε νὰ μάθῃ τὸ χαμὸ του, τὸ θλιβερὸ αὐτὸ
μαντάτο, ἡ μάνα του.

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟ ΑΛΕΤΡΙ

Λάμπει τὸ ἀστέρι τὸ γλυκὸ τῆς θείας τῆς
[εἰρήνης,
στὸν κόσμο κάτω κι' οἱ λαοὶ μ' ἀμόνεια
[πάντα ζοῦνε,
καὶ μὰς σκορπᾷ τὰ μάγια του κι' ὅλη τὴν
[ὁμορφιά του.
Τὴν ἀθινη γαληνεμιά τῆς πλάσης ἀνι-
[μνοῦνε

Τὰ στάχια γύρω τὰ ψηλά, πού γέρνουνε
[στὸ χῶμα,
τραγουδία λὲν στὶς γειτονίες, στὰ πέλαγα
[τραγουδία,
στοὺς κάμπους καὶ στὶς θημωνιές πού καί-
[τουνται στ' ὠλῶνι,
καὶ ψέλνουν τ' ἀλληλοῦσια τῆς πλάσης τ'
[ἀγγελουδία.

Καὶ νὰ τὸ μαυροσύγνεφο τῆς μπόρας ἀ-
[λαργεῖται
κι' ἥλιος χρυσοὺς ἐσχύνεται μέσα σ' ὅλη
[τὴν πλάσι,
σὲ στρούγκα πάνω σὲ βουνὸ κι' ὡς σὲ
[γιαλὸ, καλὸ, δὲν
λάμπει τὸ θάμα της τὸ ἀγνὸ στὰ ἔλατα,
[τὰ δάση.

Εὐλογημένο τὸ ἀλετρο τοῦ Ἡσίοδου πού
[ὀργάνει
τῆς μάνας γῆς τὰ καρπερά τὰ σπλάχνα,
[τὰ χωράφια,
τὸ ξύλινο τὸ ἀλετρί σου, ὦ Δημήτρε, τὸ
[πρῶτο,
πού βλάστησε τῶν ἀκριθῶν σταριῶν σου
[τὰ χρυσάφια.

Μητέρα γῆ, τὸ δῶρο μου στέρξου τοῦ
[μόχτου τοῦτο,
μὲ τὸ γυνί, τὸν ταπεινὸ, γλυκοψυχὸ μου
[στίχο,
μὲ τὸ «ἀλληλοῦσια» τῶν παιδιῶν πού σκά-
[θουν ὅλη μέρα,
τῆς τσάπας τῶν ἀκούοντας τὸν κρουσταλ-
[λένιον ἤχο.

Ἦμνο σὲ σένα Παναγῇ μου, Εἰρήνη,
[λαμπρομάτα
κι' ἀπὲ στὸ ἀλετρί τὸ παλιό, τὸ ξύλινο
[ὕψωνο,
τριστάλο καὶ λειτουργικὸ στὸ μόχτο τοῦ
[ἐργάτη,
στὸ πνέμα, στὶς γελᾶδες τοῦ ψαλμοῦ μέσα
[στὸ χρόνι!...

ΦΟΙΒΟΣ ΔΕΛΩΗΣ

Κι' ἂν σὰς ρωτήσῃ ἡ μάνα μου, ἡ δόλια
[ἡ ἀδελφὴ μου,
μὴν πῆτε πὼς σκοτώθηκα, τὰ μαῦρα νὰ
[μὴ βάλουν.

Καὶ ἡ μάνα πάντα περιμένει τὸν ἐρχομὸ
τοῦ γιου της. Τὸν περιμένει μ' ἀληθινὸ χτυ-
ποκάρδι. Κι' ἀκόμα ὁ ποιητὴς μᾶς ἀναφέ-
ρει, καθὼς βλέπουμε στὸ παραπάνω διᾶστιχο,
πὼς μαζί μὲ τὴ μάνα τὸν περιμένει καὶ ἡ
ἀδελφὴ του.

Κι' ἂν περνοῦσε καιρὸς κι' ὁ γιὸς της
δὲν ἐρχότανε, τότε πνύνονταν στὰ μαῦρα καὶ
πενθοῦσε τὸ χαμὸ του.

Ἐφύγετε ἔχουμε τὴ μάνα, τὴν ἡρωικὴ γυ-
ναῖκα π' ἀκολουθεῖ στὶς μάχες τὸ αἰχμάλωτο
παιδί της καὶ κλαίει, ὄχι γιατί τὸ πᾶσανε,
ἀλλὰ γιατί τοῦ πήρανε τὰ πατροπαράδοτα
ὄπλα:

— Μάνα δὲν κλαῖς τὰ νεῖτά μου, δὲν
[κλαῖς τὴν ἀνδρεία μου,
μόν' κλαῖς τᾶρρημα τ' ἀρματα, τὰ ἐρρημα
[τσοπαράκια.

Αὐτὴ ἦταν ἡ μάνα στὴ μεγάλη Ἐπανά-
στασι τοῦ Γένους, ἡ ἴδια πάντα, μὲ τὴν
ἀγνὴ καὶ τρυφερὴ καρδιά, πού εἶναι γεμάτη
αἰσθημὰ κι' ἀγάπη.

ΒΕΡΓ...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

(1832 - 1909)

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

Γέννημα μιάς φυλής κι' ένας τόπος μ' ιδέες που ωριμάζουν σιγά-σιγά κάτω απ' το βάρος των εντυπώσεων κάθε μέρας, όσο κι' αν ξεχωρίζω απ' τους άλλους ανθρώπους, όσο κι' αν ή φαντασία του πετά πάν' απ' τα σύνορα που που δρίζουν τις χώρες, είναι δεμένος σαν Προμηθέας στο βράχο του, με τον τόπο που γεννήθηκε. Τό περιβάλλον, με τις χιλιάδες πλοκαμιών του, τον άγκαλιάζει απ' όλες τις μεριές, επιδρά στο σχηματισμό της ιδιοσυγκρασίας του, στον τρόπο της έκδηλώσεώς του, και πιά πολύ άκονη στη μετέπειτα εξέλιξί του. Οι αισθήσεις του βουτιούνται μέσα στο γύρω κόσμο, ρουφούν από κεί την έμπνευση, που θα διαπλάση ολόκληρο το καλλιτεχνικό του έργο.

Κι' όταν ή τύχη τον φέρη να γεννηθί σε μιά πόλι, που είναι ένα ζωντανό τραγουδι όμορφιάς, π' απλώνεται άπέραντη στις όγνες του Βοσπόρου, άγκαλιασμένη απ' τη θάλασσα και πνιγμένη στις άναμνήσεις που έχει σκορπίσει άπάνω της ό χρόνος που πέρασε, τότε άν ή ψυχή σου είναι πλάσμενη για να γυρεύη τ' ώραίο, γίνεσαι δυό φορές καλλιτέχνης. 'Ο Ράλλης απ' τα πρώτα βήματά του είχε άντικρύσει αυτές τις όμορφίες. Μεγάλωσε όμως σε χρόνια δύσκολα. Οι ματωμένες πληγές της επαναστάσεως δέν είχαν κλείσει ακόμα. Μόνο που είχαν άνοιξει καινούργιες στις καρδιές των σκλάβων, π' άντίκρουζαν με πόθο την ελεύθερη γή της 'Ελλάδος. Γιατί στις φλέβες της τούρκικης Πόλης ποτέ δέν έπαψε να υπάρχει ό 'Ελληνισμός, που ζούσε με την έλπίδα ν' άκούσει ξανά να μιλούν οι βουδολί θόλοι της 'Αγιά Σοφιάς. Για την ώρα όλα αυτά ήταν όνειρα. Οι βυζαντινές έκκλησίες είχαν γίνει τζαμιά. Κάθε βράδυ, σαν έσθηνε ή μέρα, ό χότζας διέδιδε στον άέρα τ' όνομα του 'Αλλάχ, κι' αυτό εξαπλώνοντα σνά στενά καλντερίμια με τα καφασωτά παράθυρα, στη θάλασσα των σπιτιών, και στ' ατέλειωτα παλάτια των Σουλτάνων...

Κι' οι πρώτες εντυπώσεις δέν ξεχνιούνται ποτέ.

'Ο Ράλλης θυμώταν την 'Ανατολή, όπως ή γνώρισε αυτός, γεμάτη μυστικισμό, με μιά άπέραντη νοσταλγία, που διώχνει το πνεύμα μακριά απ' τη δράσι, το ναρκώνει σά να το ρίχνη σε μιά καινούργια ήδονή.

Θυμώταν τους ήσυχους ανθρώπους με την άπλη ζωή, τά ήθη κι' έθιμά τους, που έχουν ένα ξεχωριστό δικό τους τόνο, κατασταλάγματα μιάς φυλής τόσων αιώνων. Γι' αυτό κι' άργότερα ξανάγύρισε... Τώρα όμως τελειώνοντας τις σπουδές του έφυγε για

το Λονδίνο, το περίφημο city, τον έγκέφαλο της γής, όπως το είπε κάποιος

Οι άδελφοί Ράλλη, ή Χιώτικη αυτή οικογένεια που είχε άναπτύξει τεράστια δράσι σ' όλη την 'Αγγλική επικράτεια, τον προσέλαβε για υπάλληλο. Μπήκε στη ρουτίνα μιάς ζωής, που δέν είχε κανένα ενδιαφέρον γι' άνθρωπο σαν κι' αυτόν, με τις μετρημένες ώρες του γραφείου του, ίδιες και μονότονες όλες, και τις λιγοστές απολαύσεις. Γύριψε να φύγη απ' τον κλοιό των αριθμών και της λογιστικής, για να μπορέση άνενόχλητα να καλλιεργήση το ταλέντο του. Τέλος, το 1876 πήρε την άπόφασί του. 'Αφίονοντας τον 'Ερμη με τα φτερά του, (κάτι παρόμοιο έκανε άργότερα κι' ό Σουρής) έφυγε από το έμπορικό city για το Παρίσι.

Την εποχή εκείνη μιά πλούσια πνευματική κίνηση ξεχειλίζει σε κάθε κλάδο της τέχνης, κι' οι άγώνες των άρχων τους έδιναν ένα ζωηρό τόνο στους μοεμίικους κύκλους των καλλιτεχνών.

Σάν αντίλαλοι μιάς κοντινής ήχοις άκούγονταν τα δνόματα του Σατωπριάν, του Λαμαρτίνου και του Ουγκώ, ένώ ή καινούργια σχολή του Φλωμπέρ έδινε το τελευταίο χτύπημα στους ρωμαντικούς της δεύτερης γενιάς.

Στη ζωγραφική το Παρίσι ήταν το κέντρο κάθε καινούργιας έξορμήσεως με νεωτερικές άντιλήψεις. 'Εκτός των παλαιών σχολών, οι maîtres των νέων τάσεων της ζωγραφικής, Μανέ, Κουρμπέ, Μιλλό κλπ. προσπαθούσαν να επιβάλλουν με την άνωτερότητα του έργου των τις πεποιθήσεις τους.

Δ. ΡΑΛΛΗΣ

ΠΩΛΗΤΡΙΑ ΚΗΡΙΩΝ

'Ο Ράλλης μέσα σ' αυτόν τον άνεμοστρόβιλο ιδεών βρέθηκε στο στοιχείο του. Όλη αυτή ή κίνηση ήταν κι' ένα νέο γι' αυτόν. Μπήκε στο άτελειό τού Ζερόμ, που είχε γίνει διάσημος απ' τα πρώτα έργα του. Ήταν ένας τύπος μοεμί, με δυνατό ταλέντο, που το σπατάλησε σ' όλα τα είδη της τέχνης παίρνοντας τα θέματα των πινάκων του απ' την Ιστορία και τις ταξιδιωτικές του εντυπώσεις, ζωγραφίζοντας με μιά λεπτή παρατήρησι, δίνοντας συγχρόνως ένα πνευματώδη τόνο, ακολουθώντας τα ίχνη του διδασκάλου του Ντελαρόν και συνδυάζοντας το στυλ του Δαυίδ με τη φαντασία των Ρωμαντικών, έγινε πρόδρομος, χωρίς να έχη ένα ξεχωριστό δικό του τύπο, πολλών μεγάλων καλλιτεχνών.

'Ο Ράλλης μπαίνοντας στο πνεύμα του, τον μεταχειρίσθηκε σά μιά έγκυκλοπαίδεια, απ' όπου μπορείς να διαλέξης ό,τι θέλεις. 'Αφισε την Ιστορία με τόσο πολυθρόλητους ήρώες της γι' άλλους και νόρησε να γνωρίση καλλίτερα την καθημερινή ζωή στη χώρα που γεννήθηκε, που ένοιωθε και που ήταν γι' αυτόν γεμάτη από χτυπητές άναμνήσεις. Στη θύμνη του ήταν άκονη ζωντανές, παρ' όλο το εύρωπαϊκό λουστράρισμα τους, οι εικόνες των παλιών έθιμων της 'Ανατολής, που άν στα μάτια των ξένων ήσαν ξεροί τύποι, ήσαν γι' αυτόν μιά δλόκληρη ζωή.

'Ακολουθώντας το παράδειγμα του Ζερόμ γύριψε να φρεσκάση στη φαντασία του τις παλιές εντυπώσεις και με τη βοήθεια της φύσεως και του έσωτερικού του κόσμου να προετοιμάση όπως ό Ταίη είπε τη στιγμή της δημιουργίας.

Και γύρισε παντού, παντού, σε κάθε γωνιά, σ' όλους τους τόπους που καθρεφτίζονται στην 'Ανατολική Μεσόγειο. 'Αρχισε απ' την 'Αθήνα. 'Ελληνες αυτός της σκλάβας 'Ελλάδας, θέλησε να γνωρίση πρώτα την άληθινή πατρίδα της Τέχνης, κι' ήρθε γι' αυτό προσκυντής στη Μέκκα της ά-

Οι ξένοι, που περνούν από τας 'Αθήνας, σπανίως παραλείπουν να έπισκεφθούν τα άπείριτα αυτά καταφύγια της λαϊκής διασκεδάσεως, και συχνά μέσα στις άνταποκρίσεις, αισθητικές μελέτες ή άναμνήσεις των άφηγούνται τις άλησμόνητες στιγμές που πέρασαν μέσα στα λαϊκά αυτά κέντρα, όπου είχαν τη μοναδική ευκαιρία να γνωρίσουν αθένηκώτερα παρ' όπου άλλου, και πιά συγκεντρωμένα τη σημερινή 'Ελλάδα, έξαντλημένη σε μύθο, σε Ιστορία, σε χορό, σε κίνηση, σε τραγούδι, σε άμφεισι, σε χαρκατήρια, σε ρυθμό, σε χρώμα, μέσα σε μιά άτμόσφαιρα θεατικής οικειότητας και παλλόμενη από το χείμαρρο των λαϊκών έκδηλώσεων.

Και όμως ό Καραγκιόζης στον τόπο του κατάντησε να χρησιμεύη ως όρος εύφημιστικός για όσους θέλουν να διεκτραγωδήσουν τη θεατρική ή όποιαδήποτε άλλη άθλιότητα. Μήπως την ίδια τύχη του μοναδικού μας αυτού λαϊκού θεάτρου δέν είχαν και ή λαϊκή μας γλώσσα. ή λαϊκή μουσική, ό λαϊκός χορός, το λαϊκό σπιτί, το λαϊκό κέντημα, όλη τέλος ή καθαρόαιμη νεοελληνική ζωή; 'Ολ' αυτά, τα λαϊκά πράγματα, τα λαϊκά γούστα, είναι, φαίνεται, πολύ δικά μας. Όστε να τα εκτιμούμε, και το κάτω-κάτω, πρέπει να τ' όμολογήσουμε, ότι, παρ' όλη την καλή μας θέλησι, δέν κατορθώσαμε να ελμαστε ακόμα άρκετά Εύρωπαίοι, ώστε να τα έννοούμε. Μ' όλα ταύτα ό Καραγκιόζης υπάρχει και θα υπάρχει για το λαό, απ' τον όποιον βγαίνει και εις τον όποιον άπευθύνεται. Μέχρις ότου φθάση τέλος και αυτός να είναι καθητής από ύψηλή φιλοσοφία και φραγκοχαλασμένος από πολιτισμό, θα πηγαίνει να περνά εκεί τα βράδια του και να ξεχνά, γελώντας ή ένθουσιαζόμενος παιδικά, τους ήμερήσιους κόπους του. Γι' αυτόν ή ώρα περνά εκεί περίφημα. 'Ιδέτε τον το θέμα τον έχει κερφώσει το θέαμα τον έχει αλχημολώσει' ό ζωντανός ρυθμός του, οι τύποι του, τον έχουν συναρπάσει. 'Όλα περνούν γοργά μπρός απ' τα μάτια του, σε άντιθέσεις βασικές, σ' έναλλαγές ζωηρές και έντονες. Το κωμικό διαδέχεται το δραματικό από πράξι σε πράξι, από εικόνα σε εικόνα, από στιγμή σε στιγμή.

Την δραματική είσοδο του Γέρω Λεπενιώτη,

θάνατης ιδέας του ώραίου. 'Υστερα ξεκίνησε για τη δεμένη στις άλυσίδες της 'Ιωνία με τον δυνατό άνατολικό ρυθμό της. Πήγε στη χώρα του Νείλου με τη βαρεία τέχνη των γκρεμισμένων ναών της, στους βιβλικούς τόπους του έργου του, δέν περιωρίστηκε μονάχα σ' αυτόν. Μίλησε ακόμα γι' άλλα συναισθήματα, που είναι σ' όλους τους λαούς γνωστά, γιατί όλοι οι λαοί είναι φτιαγμένοι από την ίδια γή, με μόνη τη διαφορά πώς παίρνουν ένα ξεχωριστό χρώμα σε κάθε τόπο.

'Ο 'φυλακισμένος', οι 'κακές είδήσεις', ή 'αλχημάλωτος', είναι σκηνές της ζωής, θλιμμένες εικόνες, γεμάτες απ' 'Ανατολική μοιρολατρεία, γι' ανθρώπους που πιστεύουν στο κισμό.

Λυγίζουν μπροστά στη μοίρα κι' άφίνουν τη θέλησί τους στη θέλησί της. Σ' όλα τα έργα του, κι' είναι άναρρίθμητα, κιά άπασια, 'ετα βάγια', ή 'Μεγάλη Παρασκευή', ό 'άγιος γράφος', 'ετα έρεμία του ναού του Σολομώντος', ή 'κωλήτρια κηρίων', βλέπει κανείς μιά ποιητική σύνθεσι που δίνει την έντύπωσι χαδιού, καμάρει τους πόθους, ρίχνει βάλαμο σε κάθε πόνο.

Γρήγορα τα έργα του παίρνουν μιά σημαντική θέσι στις εκθέσεις των Παρισίων. Οι κριτικοί παρατηρούν με ένδιαφέρον το νέο ζωγράφο με τα πρωτότυπα θέματά του. 'Εντύπωσι κάνει ή θρησκευτική του έμπνευσι, στους άθρησκους καιρούς που ζούσαν, κι' όλόκληρη ή ποιήσις που έβγαίνει απ' τους ταπεινούς ναούς των όρθοδόξων. 'Εκκλησίες με το μισοσκοταδό τους, τά φτωχά κλητήρια και τις άσ-

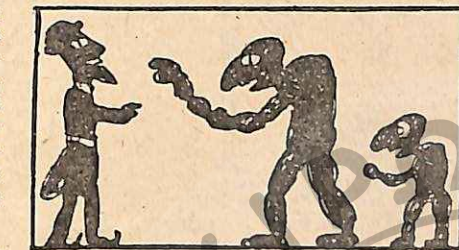
ΤΟ ΛΑΙΚΟ ΜΑΣ ΘΕΑΤΡΟ

ο Καραγκιόζης

πατέρα του Κατσαντώνη, άπαγομένου πρds τον τύραννον δεσμού, μέσα στην κόκκινη έκλεινη φλόγα, που ό συγκρατημένος τόνος του τραγουδιού του ήρωος την κάνει ένα σύμβολο της μαρτυρικής δόξας της 'Ελλάδος, θά την διαδεχθί άμέσως ή φαιδρά έμφάνισις του Καραγκιόζη, και εύθως κατόπιν ή θριαμβευτική του Κατσαντώνη, μέσα στην ίδια φλόγα, που ό ήρωικός τώρα ρυθμός του χορού την κάνει να είναι ένθουσιαστική και έορτάσιμη.

Μιά άπλοκή της ένός άκατανίκητου θελήτρου, όποκαθιστά έδω κάθε λογική. Μέσα σ' αυτή την παιδική άτμόσφαιρα, τη γεμάτη από συναισθηματικότητα, που είναι τόσο όποδλητική, ή τέχνη μένει έλευθερη να θαυματουργήση.

Γιατί το θέατρο αυτό, πίσω από την φαινομενικά άπλοκή όδονη του, διαθέτει μιά φυσική δύναμη και μιά μαεστρία έντελως έξαιρετική. 'Εναν νο, που συγκρατεί μιά έκοντατάδα σχεδόν έργων, που ό ίδιος έχει συλλάξει, ένα μάτι που πρέπει να διευθύνη και την παραμικρότερη λεπτομέρεια, ως την έλαφρότερη κίνηση, πολλές φορές μαζί με δεκαπέντε κομπάρσους, ένα χέρι που είναι σχεδόν άδύνατο ν' άντιληφθί και το ίδιο τί περίπου προφάνει, έναν άνθρωπο τέλος 'φαινόμενον', που πρέπει να είναι μαζί αυτοσχεδιαστής και σκηνοθέτης, και σκηνογράφος, και ζωγράφος και τραγουδιστής και ρήτωρ και θεατρώνης, έναν

ΣΤΡΑΤΗΣ ΔΟΥΚΑΣ

πρες λαμπάδες. Φτωχοί άνθρωποι σκύβουν μπροστά στις χλωμές Παναγίες. 'Η ευλάβεια μαζί με τη θλίψη ή τη χαρά τυπωμένη στο πρόσωπό τους.

Μά ό Ράλλης παρ' όλο το θρησκευτισμό που διατνέει ένα μεγάλο μέρος του έργου του, δέν περιωρίστηκε μονάχα σ' αυτόν. Μίλησε ακόμα γι' άλλα συναισθήματα, που είναι σ' όλους τους λαούς γνωστά, γιατί όλοι οι λαοί είναι φτιαγμένοι από την ίδια γή, με μόνη τη διαφορά πώς παίρνουν ένα ξεχωριστό χρώμα σε κάθε τόπο. 'Ο 'φυλακισμένος', οι 'κακές είδήσεις', ή 'αλχημάλωτος', είναι σκηνές της ζωής, θλιμμένες εικόνες, γεμάτες απ' 'Ανατολική μοιρολατρεία, γι' ανθρώπους που πιστεύουν στο κισμό.

Λυγίζουν μπροστά στη μοίρα κι' άφίνουν τη θέλησί τους στη θέλησί της. Σ' όλα τα έργα του, κι' είναι άναρρίθμητα, 'ετα βάγια', ή 'Μεγάλη Παρασκευή', ό 'άγιος γράφος', 'ετα έρεμία του ναού του Σολομώντος', ή 'κωλήτρια κηρίων', βλέπει κανείς μιά ποιητική σύνθεσι που δίνει την έντύπωσι χαδιού, καμάρει τους πόθους, ρίχνει βάλαμο σε κάθε πόνο.

άνθρωπο με άπειρα ταλέντα και πρds παντός προικιμένο με το φυσικό δώρο της ποιητικής φαντασίας.

Περάστε πίσω από την όδονη του, παραδίδαστε το άδούτο του. 'Ελάτε έδω μέσα, που εξαπολύονται οι θύελλες, οι τρικυμίες, οι ναυμαχίες, οι μάχες, έδω που σκαρώνεται και στήνεται άμε-

σέση όλος αυτός ό φανταστικός κόσμος, ό κατωμένος σχεδόν με το τίποτα. Μονάχα ίσως μιά άνατολική σκηνική φαντασία να επέτυχε με τόσο άπλοκή μέσα μιά τόσο φανταχτερή και έντονη έντύπωσι. Γιατί σχεδόν τίποτα άλλο δέν δουλεύει μέσα έδω παρά ή φαντασία και το κέφι, ή φαντασία όμως και το κέφι ένός Μόλλας. 'Όπως παρασταίνει, στην κάθε κίνησι του, στην κάθε του έκφρασι, κάνει να ζούν οι τύποι, να παρελαύνουν τα γεγονότα. 'Η κάθε μιά κίνησις της φιγούρας του άναποκρίνεται σε άπειρες ίδιές του. Φαντασθήτε τον τώρα να παίζει με δυό και τρία άνδρείκελα μαζί. Φαντασθήτε το το καθένα με τον χαρακτήρα του και τη φωνή του. 'Εκείνο που δέν μπορεί να μεταδώση στη φιγούρα, το 'μφορμασμός', το βλέπει στο πρόσωπό του, στις προσπάθειές του, τις γεμάτες φαντασίας, να κινήση τις φιγούρες του τις γεμάτες από έκφρασι. 'Ενας δλόκληρος έκφραστικός θησαυρός, το κορμιο, τον ποδιών, των χεριών, των ματιών, της κάθε ίνας του, που βρίσκεται στην έντονότερή της έκφρασι, προσπαθεί να διοχετευθί με πάθος στις φιγούρες του αυτές και να τις έμψυχώση.

Νά τις έμψυχώση! Τρόπος του λέγειν. Ποτέ ή ζωή δέν έδωσε μιά τόσο χαρακτηριστική κίνησι' κι' έδω διαδέχεται σά φυσικός χείμαρρος ή μιά την άλλη, δίχως καμμία διακοπή. 'Όταν τελειώση είναι κατάκοπος. 'Από τα μάτια του, φανταστικά, πέρασαν τρικυμίες, φόνοι, μάχες, έρωτες, πείνες, περιπέτειες, και για να τα έκφραση 'ετα έχει κινήση κάθε του μόριο. Δέν τον έννοχουμε λοιπόν παρά όσο για να μάθουμε ότι είναι, όπως ό περισσότεροι καραγκιοζοπαίκες, Μωραΐτης, ότι άν και αυτοδίδακτος πρότυπά του είχε κι' αυτός το Μίμαρο, το Μέμο και το Ρούλια. Διηλάθ την παράδοσι.

Στόλιος

Ο Κῆφος

ΟΛΟΙ ΔΕΛΦΙΝΙΑ!

Προχθές την έορτή του 'Αγίου Νικολάου, πού καθώς ξέρετε είναι ο προστάτης άγιος τών ναυτικών, έγινε μιά μεγάλη τελετή στον Πειραιά. Όλα τὰ βαπόρια ήσαν σημαιοστολισμένα. 'Υστερα από τή δοξολογία, οί επίσημοι συνώδευσαν τόν 'Αρχηγό στο Δημοτικό Θέατρο, όπου είχαν μαζευτή χιλιάδες ναυτικοί-εργάτες τής θάλασσας. Καί σ' όλους αυτούς ο 'Αρχηγός μίλησε μέ τήν καρδιά του, σάν νά ήσαν όλοι παιδιά του. Καί νά πώς άρχισε τόν λόγο του:

«Εργάται τής θαλάσσης, άγαπητοί σύντροφοι, άγαπητές οικογένειες τών ναυτεργατών πού είσθε έδω μέσα στην αίθουσα αυτήν..... έρχόμαστε έδω γιά νά γιορτάσουμε τήν έορτή του προστάτου τών ναυτιλλομένων, του 'Αγίου Νικολάου, του όποιου νά έχετε τή βοήθειαν.....»

Τους είπε ύστερα και άλλα πολλά γιά τόν ναυτικό μας τόν ένδοξο και πώς κάνει ό,τι είναι μπορετό γιά νά καλύτερέψη και νά προστατέψη τή ζωή τών ναυτικών πού είναι τόσο βασανισμένη και τόσο επικίνδυνη.

Μιά στιγμή, εκεί πού μιλούσε, ένας έργατης σηκώθηκε και παρεκάλεσε τόν 'Αρχηγό νά φροντίση ώστε όλοι οί 'Ελληνες νά μάθουν νά κολυμπούν.

Ο 'Αρχηγός τότε έγέλασε και τού είπε:

«Τώρα πού οργανώθηκε στην 'Ελλάδα ή 'Εθνική Νεολαία, δέν θά μείνη ούτε ένα άγόρι ούτε ένα κορίτσι χωρίς νά μάθη κολύμπι».

«Ημουν και γώ εκεί μέ άλλους Σκαπανείς και όλοι μαζί είπαμε: «'Αμ' δέν θά φτάση και τόν καλοκαίρι; Θά γίνουμε όλοι δελφίνια!».

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

Τό παραμυθάκι μας.

ΑΛΕΠΟΥ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ

Μιά άλεπού, πονηρή μά και τεμπέλα σάν όλες τες άλεπούδες, περπατούσε και κοίταζε ψηλά σ' ένα κοπάδι περιστέρια, καθώς πετούσαν.

—'Αν είχα φτερά θά πετούσα και θά τάτρωγα όλα, συλλογίζόταν και ξεροκατάπινε.

Μ' άντί νά πετάξη ψηλά, καθώς έπιθυμούσε... μπλούμ και πέφτει μέσα σ' ένα ρηχό πηγάδι, πούλαχε στο δρόμο της. Προσπάθησε νά βγῇ, μά δέν τόν κατώρθωσε. 'Ετσι, σάν είδε κι' άπόειδε, άποφάσισε νά περιμένη

κάποιον νά τή βοηθήση. Σε λίγη ώρα νά σου κι' έρχεται ένας

(Συνέχεια)

Κι' έσύ τώρα Τάκη πιάσε τόν κλαρίνο και παίξε...

Ο Τάκης πήρε τόν κλαρίνο κι' έβγαλε μιά στριγκλιά τόσο... μελωδική, πού ή κακόμοιρη ή μαϊμού πετάχτηκε δυό μέτρα ψηλά.

—Πολύ ώραία! είπε ο άρχιθεατρίνος. Καί τώρα μπήτε στη σειρά γιά τό... γεύμα και δρόμο γιά τόν χωριό, όπου έχουμε παράστασις...

Ο Γιαννάκης και ο Τάκης άκούσαν γεύμα και ξερογλύφτηκαν!

Απογοητεύτηκαν όμως όταν είδαν ότι γιά γεύμα τους έδωκαν από ένα ξεροκόμματο και δυό πιπεριές...

Αλλά ή πείνα πού είχαν τους έκανε νά νομίζουν ότι τρώνε... παντεσπάνι!

Ο Γιαννάκης μιλούσε μιά παράξενη γλώσσα από φωνές χωρίς νόημα κι' έκανε σάν τρελλός...

Ο χαριτωμένος Σκαπανεύς Σωκράτης Καραβάς.

τράγος. 'Ακούει χαρχαλέματα μέσα στο πηγάδι, σκύβει και βλέπει τήν άλεπού.

—Καλέ, τί κάνεις μέσ' αυτού; τή ρωτά ο τράγος.

—Παίρνω τόν λουτρό μου, τραγούλη μου... Κάνει σήμερα τόσο ζέστη αυτού έπάνω!... Δέν μπο-

—Δέν πονάει κύριοι θεαταί έλεγε ο άρχιθεατρίνος... δέν αισθάνεται, είναι... ζών! Καί χράπ τόν χτυπούσε μέ τόν μαστιγίο. Ο καυμένος ο Γιαννάκης πονούσε βέβαια αλλά τί νά κάνη... ήξερε τί ξύλο τόν περίμενε ύστερα...

Ετρώγε λοιπόν τόν ξύλο και ούρλιαζε...

—Λέει πώς πεινά, έξηγουσε ο άρχιθεατρίνος.

Κάποιος τότε σηκώθηκε από μιά καρέκλα και πλησίασε...

Ο Γιαννάκης παρ' όλο τόν μεθύσι του τόν γνώρισε αυτόν και κιτρίνισε...

Ήταν ο μυστηριώδης γίγας...

Ο γίγας πλησίασε και είπε στόν άρχιθεατρίνο:

—'Ε φίλε, μή μάς κοροϊδεύεις πώς δέν πονά, δώσέ μου έδω τόν καμουτσι νά δοκιμάσω.

Αρχισ να χτυπεί τόν δῆθεν φ γριο.

των ΟΚΑΘΑΝΕΩΝ

φθῇ, δίνει μιά βουτιά και πέφτει μέσα στο πηγάδι.

—Ωραία δέν είναι; τόν ρωτά ή άλεπού.

—Θαύμα!... Δροσίστηκα μιά χαρά... Νά ιδούμε όμως πώς θά βγούμε τώρα...

—Τό μόνο εύκολο... Θά μ' άφήσης νά πατήσω στη ράχι σου νά βγώ πρώτη έγώ, τού λέει ή άλεπού.

—Κι' έγώ; ρωτά ο τράγος.

—Σά βγώ έπάνω θά σου ρίξω τόν σκονί, θά δεθῇς και θά σ' άνεβάσω... Είναι τόσο εύκολο!...

—Καλά λές... 'Αντε νά δοκιμάσουμε, άπάντησε ο τράγος κι' έκανε σουζα στηρίζοντας τὰ

θηκε στη ράχι του, έπάτησε στα κέρατά του και μ' ένα πήδημα βρέθηκε πάνω, έξω από τόν πηγάδι.

—Ρίξε μου τώρα τόν σκονί ν' άνεβώ κι' έγώ, φωνάζει ο τράγος στην άλεπού.

Μά πού σκονί! Η πονηρή άλεπού τόβαλε στα πόδια κι' άφησε τόν καυμένο τόν τράγο μέσα στο πηγάδι... νά παίρνη τόν λουτρό του ως άργά τόν άπόγευμα, όταν τόν έβγαλε έξω ο άφέντης του.

Τό παραμυθάκι τούτο θέλει νά μάς πῇ ότι δέν πρέπει νά πιστεύουμε στα λόγια και σίς υποσχέσεις εκείνων, πού τους ξέρομε πώς είναι πονηροί και ψεύτες.

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Η μαμά γελᾷ μέ τή θεία: —'Η Μαρικούλα κι' ο Πίπης είναι δί-δυμα και είδες πόσο μοιάζουν;

Και ο μικρός Τάκης τότε ρωτά: —Μήπως μαμά είναι... άδελφια;

ρείς νά φαντασῇς τί δροσιά πού είναι έδω κάτω... Νεράκι κρύο και καθαρό... Δέν έρχεσαι κι' έσύ;... Τό πηγάδι είναι πολύ ρηχό... Νά, κοίταξε... πατώ...

Ο τράγος, πού διψούσε πολύ, χωρίς καλά-καλά νά τόν σκε-

μπροστίνα του πόδια στόν τοίχο τού πηγαδιού. Η άλεπού άνέ-

Ο άρχιθεατρίνος τού τόν έδωσε άμέσως και ο γίγας άρχισε νά χτυπά τόν δῆθεν άγριο...

Ο Γιαννάκης ήθελε νά ούρλιαση, ο άρχιθεατρίνος όμως τόν άγριόβλεπε και ο καυμένος ο άγριος άναγκαζόταν νά κάνη τούμπες στόν άέρα γιά νά ξεφεύγη άπ' τις καμουτσικιές.

Στό τέλος ο γίγας σταμάτησε νά χτυπά και είπε:

—Πάει καλά μά δέν τόν είδαμε νά τρώη έντομα και κρέας...

Ο Γιαννάκης παρ' όλίγον νά λιποθυμήση από συχαμάρα! Πώς νά φάη έντομα;

Ο γίγας όμως δέν άστειευόταν' έπιασε λίγες μυίγες και τις έδωσε στο Γιαννάκη...

—Μανζέτα τρώει είπε ο άρχιθεατρίνος στόν Γιαννάκη σάν νά μιλούσε τή γλώσσα τών άγρίων.

Ο Γιαννάκης δίσταζε... Τό μαστιγίο όμως σάν βούξε δυό τρεις φορές στα πόδια του τόν έκανε θέλοντας και μή νά βάλῃ μιά μυίγα στο στόμα του...

Επειτα απότομα πήδησε κάτω από τόν παληοσέντουκο και χάθηκε πίσω άπ' τις κουρτίνες.

—Κύριοι, είπε ο άρχιθεατρίνος, ο άγριος έθύμωσε γιατί γελούσατε και τώρα θά σας δείξω τόν παιδί θαύμα, τόν κλαρίνο τής Σκάλας τού Μιλάνου...

Ο Τάκης βγῇκε ντυμένος σάν ιππότης τού παλαιού καιρού, χαιρέτησε κι' άρχισε νά παίξη...

Τό τί γίνηκε τότε δέν λέγεται... Με τήν πρώτη νότα ο κόσμος άγρίψε κι' άρχισε νά πετά ό,τι εύρισκε έμπρός του.

Ο Τάκης σέ λίγο ήταν άγνωστός...

Τόν είχαν περιχύσει μέ δέκα ποτήρια νερό και τού πέταξαν λεμόνια, ντομάτες και καφέδες...

Στό τέλος πλησίασε και ο μυστηριώδης γίγας και τού έσπασε στο κεφάλι δυό αυγά...

Ο Τάκης άρχισε νά παίξη τ' όργανό του.

Ο Τάκης είχε γίνει... όμελέτα... Μάζεψε λοιπόν τόν κλαρίνο του και τρύπωσε κι' αυτός πίσω άπ' τὰ σεντόνια...

Ο άρχιθεατρίνος τότε καθυσάχασε τόν κόσμο μέ λίγα λόγια και έδωκε τήν ύπόσχεσι νά τους δείξη τόν θέαμα τής... 'Αρκουδοσκυλομαχίας εις τήν πλατεία τού χωριού.

—Μπράβο φώναξε ο κόσμος.

Ο άρχιθεατρίνος χώθηκε κι' αυτός πίσω άπ' τὰ σεντόνια.

Σε μιά γωνιά ο Γιαννάκης κι' ο Τάκης έκλαιγαν σάν μετανοημένοι κατάδικοι...

—Σηκωῃτε τους είπε ο άρχιθεατρίνος άγρια, σας ταίζω... θά δουλέψετε, τόν ψωμί έχει κόπο γιά νά βγῇ... έμπρός!

Τὰ δυό παιδιά θέλοντας και μη σηκώθηκαν.

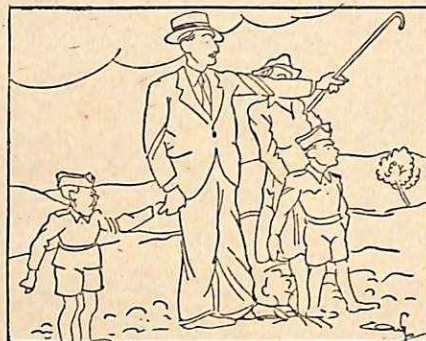
—Έμπρός ντυῃτε μέ τὰ άρκουδοτόμαρα, θά παλαίψετε μέ τὰ σκυλιά...

Τὰ παιδιά μούδιασαν! Ντύθηκαν όμως και βγῇκαν σάν άρκούδες μαζί μέ τόν άρχιθεατρίνο στην πλατεία τού χωριού...

(Η συνέχεια στο προσεχές).

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ

Η ΜΑΓΙΚΗ ΜΑΣ ΕΙΚΩΝ

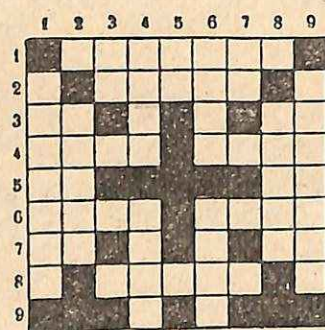
Φη δ μεγαλύτερος σκαπανέας, ξεετάζοντας κάτι δ-μορφα άγριολούλουδα πού έβλεπε στους άγρους, παρα-πλανήθηκε και χάθηκε.

Οί γονείς και τ' άδελφάκια του τόν γυρεύουν, αλλά δέν τόν βλέπουν πουθενά, ώστόσο είναι κάπου εκεί κοντά. Μήπως τόν βλέπετε;

ΝΑΙ Ή ΟΧΙ; ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ!

1. Ή Νέα Ύόρκη με τά περιχώρά της έχει περισσο-τέρους κατοίκους από τούς κατοίκους όλοκλήρου της Έλλάδος. Ναι ή όχι;
2. Ή παραγωγή μετάξης εις τήν Εύρώπην, ήτο επί πολλούς αιώνας μονοπώλιον του έλληνικού κράτους του Βυζαντίου. Ναι ή όχι;
3. Τά γραμματόσημα χρησιμοποιήθηκαν για πρώτηην φοράν κατά τόν 17ον αιώνα. Ναι ή όχι;
4. Ή Φινλανδία είναι μικρότερον κράτος, ως πρός τόν πληθυσμόν, από τήν Έλλάδα. Ναι ή όχι;
5. Οί Όλυμπιακοί άγώνες του 1940 θά γίνουν στήν πρωτεύουσάν της Φινλανδίας Έλσίνκι. Ναι ή όχι;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως:

1 Χώρα της Γερμανίας, 2 τρο-φή των ζώων, 3 Θεός του Ή-λίου — δεικτικόν (όποιασδήποτε), 4 σύνορα — δούλη της Συνας, 5 κλωστή — βυζαντινή νότα, 6 ό-ρος της Βίβλου — δέν είναι γέ-ρος, 7 όστις — δική σου, 8 άρ-νάκι.

Καθέτως:

1 Ένεθυμήθη τόν Σόλωνα..., 2 άγώνισμα εις τό όποιον διέπρε-ψεν ό Τόφαλος, 3 προτροπικόν, 4 έκ νέου (δημ.), — άγώνισμα, 5 ύπάρχων, 6 μουσικόν σημεϊόν — ιερός τόπος, 7 τό αυτό με τό 5 όριζοντίως, 8 είναι κοντός..., 9 πόλις της Στερεάς Έλλάδος (γεν.).

Π. ΞΙΦΑΡΑΣ

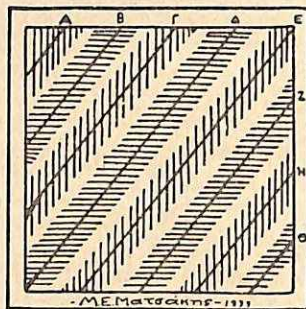
Όπτική άπάτη

Παρατηρήστε προσεκτικά τό σχέδιον: Οί γραμμές, πού έχουν τραβηχτή από τά σημεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, πρός τά κάτω, είναι παράλληλες ή όχι;

Όχι βέβαια!... Άν πά-ρετε όμως ένα ύποδεκάμε-τρο και μετρήσετε τό άνοι-γμα των γραμμών, θά πει-σθήτε ότι είναι άπολύτως παράλληλες.

Πρόκειται για μία άπλου-στάτη όπτική άπάτη, πού όφείλεται στίς κάθετες και όριζόντιες γραμμές πού έ-χουν τραβηχθή έναλλάξ, έ-πάνω στίς γραμμές Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ.

Θά πεισθήτε εύκολώτερα, άν φτιάξετε και σεις τό σχέδιο. Πρέπει όμως νά γίνη με μεγάλη άκρίβεια.

Πίλην εύθυμία

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

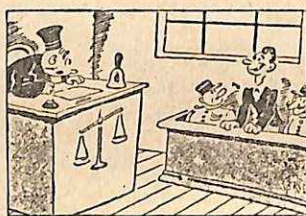
ΛΦΟΥ ΕΙΧΑΝ ΠΑΛΗΩΣΕΙ...

Σ' ένα σπίτι γίνεται γάμος. Κάποιος ρωτά τόν Κωστάκη: — Ξέρεις, μικρέ, ποίος παν-τρεύεται εδώ; Και ό Κωστάκης: — Μά... ό γαμπρός νομίζω...

Ή Έλένη, άφού έφαγε τούς λουκουμάδες της, γλείφει και τό πιάτο.
— Δέν ντρέπεται! της φωνάζει ή μητέρα της. Ποίος σ' έμαθε νά γλείφεις τά πιάτα;
Κι έκείνη: — Ή ψίφικα!

Στό σχολείο:
— Γιατί δέν προσέχεις Τάκη;
— Προσέχω, δάσκαλε!
— Τότε πές μου τί είπα πρό δλίγου;
— Με ρωτήσατε γιατί δέν προ-σέχω!...

Ή άπορία του Τοτού:
— Μητέρα, γιατί ή θάλασσα έχει τρικυμία; Μήπως μαλώνουν μέσα τά ψάρια;

— Πρό τριετίας είχες καταδι-κασθή για τήν κλοπή ενός ζευ-γαριού παπουτσιών. Τώρα πάλι τά ίδια...

— Τι θέλατε, κ. δικαστά, νά περάσω δέκα χρόνια με τό ίδιο ζευγάρι;

ΝΑ ΤΟ ΔΗ ΜΙΚΡΟ

— Άλήθεια είναι, γιαγιά, ότι τά γυαλιά σου μεγαλώνουν τά πράγματα πού βλέπεις;

— Να! Γιατί ρωτάς;
— Βγάλα τα γυαλιά σου τώρα πού θά κόψης τό γλückισμα για νά μου δώσης...

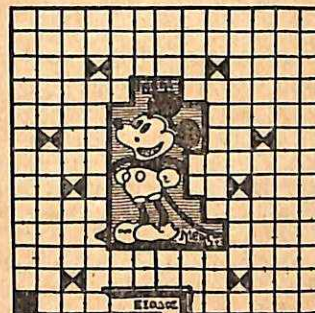
Δυσκολεύονται

Λαβύρινθος

Ό Μίκυ, όπως στά πα-ληά χρόνια ό Θησεύς, έχει χαθή μέσα στο Λαβύρινθο. Δυστυχώς για τόν Μίκυ, Άριάδνη δέν ύπάρχει στήν περίπτωσι αυτή, για νά τόν βοηθήσει νά βγίη άπ'τή δύσ-κολη — κυριολεκτικά — θέσι του.

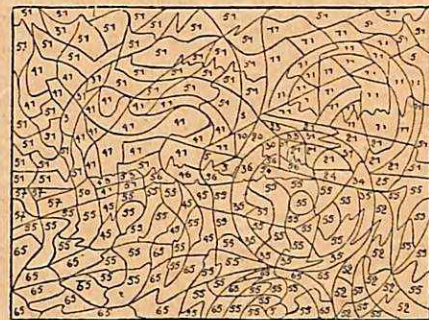
Μπορείτε νά του ύποδει-ξετε σεις τόν δρόμο πού πρέπει ν'άκολουθήσει, για νά σωθή;

Θά ξεκινήσει άπ'τό τε-τραγωνίδιο πού βρίσκεται μπροστά στο δεξιό του πόδι, θά περάσει όλα τ' άλλα τε-τραγωνίδια και θά βγίη από τό κάτω μέρος. Άπαγο-ρεύεται νά περάσει άπ'τά μαύρα τετραγωνίδια και δυό φορές από τά λευκά.

ΕΥΚΟΛΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ό σημερινός πί-νακας είναι ωραι-ότατος. Κατά τό γούστο του καθε-νός, μπορούν νά δοθούν δυό χρω-ματισμοί στον πί-νακα. Σε κάθε κομματάκι το ύ σχεδίου ύπάρχουν δυό αριθμοί. Έάν χρωματίσετε έχον-τας ύπ'όψιν τόν πρώτο αριθμό, θά παρουσιασθή μία

χαριτωμένη ζωγραφιά. Άν χρωματίσετε πάλι χρησιμο-ποιώντας τά χρώματα του δευτέρου αριθμού, θά βγίη ή ίδια ζωγραφιά, αλλά με άλλα χρώματα.
Όπου 1 θά χρωματίσετε με γκριζό άνοιχτό, όπου 2 με κίτρινο, όπου 3 με κόκκινο, όπου 4 με καφέ, όπου 5 με πράσινο άνοιχτό, όπου 6 με πράσινο σκούρο και όπου 7 με γκριζό σκούρο.

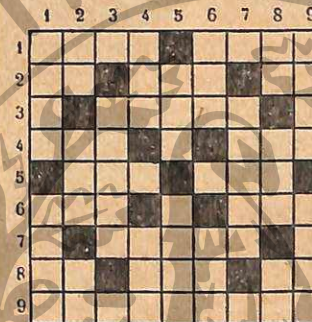
ΠΩΣ ΕΒΑΘΜΟΛΟΓΗΘΗΣΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;

Ό πατέρας των τεσσάρων παιδιών χάρηκε για τό «Άριστα» πού πήρε ένας άπ'τούς υιούς του, αλλά λυ-πήθηκε για τόν μέτριο βαθμό ενός άλλου. Ποίος πήρε όμως τό «Άριστα» και πώς βαθμολογήθηκαν οί άλλοι; Με λίγη προσοχή μπορείτε νά τό βρήτε.

Ό Νίκος πήρε 3 βαθμούς λιγώτερος από τόν Παύλο. Ό Κώστας πέρασε τόν Πέτρο 3 βαθμούς. Ό Παύλος πήρε δυό βαθμούς περισσότερους από τόν Πέτρο.

Ποιό άπ'τά τέσσερα παιδιά έδωσε τη μεγαλύτερη χαρά στον πατέρα του και ποιό τόν λύπησε; Τό πρόβλημα δέν είναι δύσκολο, αλλά εκείνος πού θά τό λύση αξίζει ένα «Άριστα»...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως:

1 Γυναικείον επάγγελμα — είναι σεξαστά, 2 άριθμητικόν — επικρατεί τήν ήμερα — προτρο-πικόν, 3...ού γάρ έρχεται μό-νον..., 4 άπαραίτητος εις τήν ζωήν — πρόθεσις, 5 Άθροισμός ευγενής — σύνδεσμος, 6 σύνδε-σμος — τοίς όποίοις, 7 όρος των Βαλκανίων, 8 τροφή — χρώμα — άρνησις (γαλλ.), 9 ένν. ευεργέ-της (κλητ.) — ψώνια.

Καθέτως:

1 Πρόθεσις — μία των Δωδε-κανήσων, 2 ύποθετικόν — άρχ. θεά — άθρον (πληθ.), 3 είναι ή γιαγιά..., 4 αίσθησις — όμοια εις έκτασιν, 5 χρονική μονάς — έπιρρημα, 6 ή β' λέξις του 4 όρις — όχι μέσα (δημ.), 7 τρο-φή ζώων, 8 Θεός του Ήλιου — κατάφασις — βύς, νότα, 9 ήπει-ρος — σκεπασμένος δρόμος, 10 άπορία.

Τετραγώ-γισ, ρακί, 7 ίσις. Ναι ή όχι; 1, 3, 4, 6 Ναι, 2, 5 Όχι.

Στό σχέδιο ή λύσις του σταυ-ρολέξου.

Μαγικόν γράμμα

Τή άλλαγή ενός γράμ-ματος των κάτωθι λέξεων νά σχηματισθούν άλλαι τό-σαι λέξεις:

Χίος, Κόρος, Κως, Νάνος, Άρμα.

ΑΝ. Α. ΧΑΛΑΣ

Κρυπτογραφικόν

12334567 = Ποιητής.
16367 = Υποχρέωσις παντός πολίτου.
13243 = Πηγάδι.
243 = Εποχή.
2357 = Καυγάς.
3474 = Τά φορούν οί παπαδες.
4754 = Ήπειρος.
76167 = Ό έχων πολλές γνώσεις.

Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ

Βέλος

+**** Πρώτη σειρά: *+*** Νήσος του Αι- *+*** γαίου, Δευτέρα *+*** σειράς Άρχαίος *+*** Πέρσης βασι- λέως, Τρίτη σειρά: Νήσος του Σαρωνικού, Τετάρτη σειρά: Έθνικός ευεργέτης, Πέμπτη σειρά: Όρος της Βαλκανικής.

Οί σταυροί καθέτως άπο-τελούν χώραν της Άσίας. Η. Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Μαγική εικών

— Έ, κάτι θά σάς πώ παι- [διά] Μέσα στα λίγα λόγια αυτά ποιά άρχαία κρύβεται θεά; Γ. ΖΙΩΓΑΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 10ου ΦΥΛΛΟΥ

Πρόβλημα: 9 και 12(9x4 = 36 = 3x12).

Μαγική εικών: Ό τέ-ταρτος φαίνεται ανάμεσα στον ά-ριστερό βραχίονα και τό πλευρό του φαλαγγίου της μέσης. Ή ά-γέλαδα είναι μεταξύ των δυό πρώτων Σκαπανέων. Και στίς δυό πρέπει ν' αναποδογυρίσωμε τήν εικόνά.

Τά πατάματα: 1ον Νικο- λάδης, 2ον Άργυρός, 3ον Γεωρ- γιάδης, 4ον Παπαδόπουλος.

Τετραγώ- γισ, ρακί, 7 ίσις. Ναι ή όχι; 1, 3, 4, 6 Ναι, 2, 5 Όχι.

Στό σχέδιο ή λύσις του σταυ-ρολέξου.

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

Μία γυναίκα που θυσίασε τα νειάτα και τα χρήματά της για τον απελευθερωτικό μας αγώνα ήταν η Μαντώ Μαυρογένους, κόρη του Νικολ. Μαυρογένους, γόνου παλῆς φαναριώτικης οικογενείας, μεγαλεμπόρου της Τεργέστης.

Ο πατέρας της, από τους πρώτους φιλικούς, ῆλθε στην Ἑλλάδα μαζί με την κόρη του τις παραμονές της Ἑλληνικής Ἐπαναστάσεως, ἔχοντας σκοπό νὰ βοηθήσῃ ὅπως μπορούσε τους Ἑλλήνες γιὰ νὰ κηρύξουν τὴν Ἐπανάστασι.

Ἐπειδὴ ὁμως νόμισε καλὸ νὰ μὴν τραβᾷ τὸ παιδί του μαζί, τὴν ἄφησε κοντὰ στὸν θεῖο της Γ. Μαῦρο ἱερέα στὴν Τήνο καὶ κατόπιν πῆγε στὴ Μύκονο.

Ἡ τύχη ὁμως δὲν τὸν βοήθησε νὰ δῇ τοὺς πόθους του νὰ πραγματοποιηθῇ, γιατί πέθανε ὑστερ' ἀπὸ λίγο στὴν Πάρο, ποὺ εἶχε τὴν περισσότερη πατρική του περιουσία, ἀπὸ δηλητηρίασι. Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Νικολ. Μαυρογένους κ' ἡ ἑπανάστασις ἄρχισε!

Οἱ Ἕλληνες γεμάτοι ἀπὸ ἀγανάκτησι ἀγωνίζονταν τώρα γιὰ τὴν ἐλευθερία, ποὺ τοὺς εἶχε στερήσει τόσα χρόνια ὁ ζυγὸς τοῦ τυράννου.

Ἡ Μαντώ, σὰν κόρη τοῦ πατέρα της, γεμάτη πατριωτισμὸ πῆγε στὴ Μύκονο, τὴν πατρίδα τῆς μάνας της, καὶ ξεσήκωσε τοὺς Μυκωνιάτες κατὰ τῶν τυράννων. Ἦταν τότε μόλις 28 χρονῶν, πολὺ ὠραία, με ἐξαιρετικὴ γλωσσομάθεια καὶ ἐξυπνάδα, πράγματα ποὺ τὴν ἔκαναν πολὺ ἐπιβλητική. Οἱ ξένοι μάλιστα διὰ τὴν ὠραιότητα της τὴν ὠνόμαζαν «la bella Greca».

Εἶχε δοθῇ τόσο πολὺ στὸν ἱερό τοῦ ἔθνους μας ἀγώνα, ὥστε ὠρίσθηκε νὰ μὴν παντρευτῇ Ἑλληνὰ σκλάβο παρὰ ἐλεύθερο!

Ὅταν πειρατικὴ τουρκοαφρικανική δύναμις ῆλθε κατὰ τῆς Μυκόνου, ἡ Μαντώ ἔδειξε γιὰ πρώτη φορὰ ὅλη τὴν ἱκανότητα. Ἀφοῦ πούλησε ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ κτήματα ποὺ εἶχε, ἐξώπλισε δύο πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔθεσεν ὑπὸ τὴς διαταγῆς της, καὶ ρίχτηκε στὸν ἐχθρὸ με τόση μαγία καὶ τόλμη, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ φύγῃ μακριὰ ἀπ' τὸ νησί της.

Ὑστερα ἀπὸ τὸ κατόρθωμά της αὐτὸ διοργάνωσε ἐνοπλὸ σῶμα, τὸ ὁποῖο συντηροῦσε καὶ διοικοῦσε ἡ ἑαυτὴ καὶ κατόπιν ὡς ἀρχηγὸς ἐξ πολέμων ἐνώθηκε με τὸν ναύαρχο Τομπάκη. Βοήθησε ἐπίσης τὴς ἐπιχειρήσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος με τὸ νὰ στείλῃ ἐξοπλισμένους ἀπὸ τοὺς πολεμιστὰς της. Στὸ ναυτικὸ ἔμεινε ἕνα διάστημα καὶ μετὰ πῆγε στὸ στρατό. Μὰ δικά της χρήματα διοργανώ-

νει δεκαεξὶ λόχους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καθένας εἶχε πενήντα ἄνδρες.

Μὲ τὴ δύναμι αὐτὴ βαδίζει στὴν Κάρυστο, ποὺ τὴν πολιορκοῦσαν οἱ Ἑλληνες, καὶ κατορθώνει νὰ κάμῃ τοὺς πολιορκητὲς νὰ τὴν ἀνακηρύξουν ἀρχιστράτηγο, γιὰ τὸ μεγάλο της θάρρος!

Τὰ κατορθώματά της ἔκαναν ἐντύπωση στὴν τότε κυβέρνησι, ἡ ὁποία νόμισε καλὸ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ γιὰ νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς Θεσσαλοὺς ἀγωνιστὲς.

Ἔτσι ἡ Μαντώ πῆγε στὴ Θεσσαλία. Ἐκεῖ κατόρθωσε πράγματι νὰ διακριθῇ σὲ μάχης τῆς Φθιώτιδος καὶ τοῦ Πηλίου καὶ με τρόπο νὰ φέρῃ τὸ

ἀποτέλεσμα ποὺ ἐπεδίωκε ἡ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος. Μὲ τὸν καιρὸ πάλι ἡ Μαντώ πῆγε στὴ Μύκονο. Ἀπ' ἐκεῖ ἔστειλε ἐγκυκλίους σὲ τὴς δέσποινες τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας προσπαθώντας μ' αὐτὲς νὰ τὴς κάμῃ νὰ συγκινήθουν καὶ νὰ βοηθήσουν οικονομικῶς τὸν ἀγώνα.

Τὸν στρατὸ καὶ τὸ ναυτικὸ πάντοτε τὰ ἐνίσχυε, ἄλλοτε στέλνοντας ἔμψυχο ὕλικὸ καὶ ἄλλοτε χρήματα.

Ὅταν πλησίαζε τὸ τέλος τῆς ἐπανάστασεως ἡ Μαντώ Μαυρογένους ἐγκαταστάθηκε στὸ Ναύπλιο, οἰκονομικὸ ἐρείπιο πιά, ἀφοῦ εἶχε διαθέσει τὰ πάντα γιὰ τὴ μεγάλη ἰδέα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος μας!

Ἡ ὁπὸ τὸν Γ. Σισίνη Ἑθνικὴ Συνέλευσις, ἐπειδὴ πληροφορήθηκε τὴ φτώχεια τῆς πρώην πλουσίας κόρης, παρεχώρησε σ' αὐτὴν ἕνα σπῆτι στὸ Ναύπλιο.

Ἐκεῖ ἔμενε ἡ Μαντώ κ' ἐκεῖ γνώρισε τὸ Δημ. Ὑψηλάντη, μαζί με τὸν ὁποῖο συνδέθηκε με φιλία, ἡ ὁποία ἔ-

φτασε ὡς τὸν ἔρωτα. Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ Ὑψηλάντης θὰ παντρευότανε τὴ Μαντώ, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν λίγο φιλάσθενος ὅλο κ' ἀπόφευγε τὸ γάμο ἀναβάλλοντάς τον.

Τὸ αἶσθημα αὐτὸ δὲν ἄρесе καὶ πολὺ στοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Ὑψηλάντη, ἰδιαίτερα δὲ στὸν περίφημο Κωλέττη, ὁ ὁποῖος παρώτρυνε τοὺς φίλους τοῦ Ὑψηλάντη νὰ τὴν ἀπαγάγουν στὴ Μύκονο.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔκαμε τὴ Μαντώ νὰ μισήσῃ τὸν ἀγαπημένο της, γιατί νόμισε πὼς αὐτὸς τοὺς ἔβαλε νὰ κάμουν αὐτὸ τὸ πράγμα.

Ὁ καιρὸς περνοῦσε κ' ἡ γενναία κόρη ζοῦσε τώρα στὴ Μύκονο μέσα στὴ φτώχεια καὶ στὴ θλίψι.

Ὅταν ὁ Καποδίστριας ῆλθε στὴν ἀρχὴ εἶδε τοὺς πόθους της νὰ πραγματοποιηθῇ λίγο, με τὴν τιμὴ ποὺ τῆς ἔκανε νὰ τῆς δώσῃ τὸ βαθμὸ τοῦ ἀντιστρατήγου, μιά μικρὴ σύνταξι καὶ τὴν ἀνωτάτη ἐπίθλεψι τοῦ ὀρφανοτροφείου στὸ Ναύπλιο.

Μετὰ τὸ θάνατο ὁμως τοῦ Καποδίστρια—ἐπὶ Ὁθωνος πιά—τὸ Ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν δὲν ἀνεγνώρισε τὰ στρατιωτικὰ της δικαιώματα, παρὰ μόνον τὴ μικρὴ σύνταξι ποὺ ἔπαιρνε.

Αὐτὸ ἔκαμε τὴ Μαντώ νὰ υποβάλῃ τὸ 1840 στὸν Ὁθωνα τὴν παρακάτω ἀναφορά:

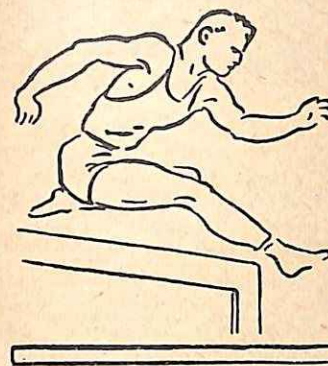
«Ἡ γραμματεία δὲν ἐγκρίνει νὰ ἔμω εἰς τὰ δικαιώματα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, ὡς νὰ ἦσαν ἄλλης φύσεως αὐτὰ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις μου ἀπὸ τὰς ἐκδουλεύσεις τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν, καὶ ὡς τὸ ἔθνος, εἰς τὰς προκηρύξεις καὶ τὰ θεσπίσματά του, νὰ ἔκαμε ποτὲ διακρίσιν μεταξύ τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν στρατιωτικῶς ὑπηρετούντων ἢ ἄλλως πὼς θυσιασθέντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἡ γραμματεία ἔπρεπε νὰ με θεωρήσῃ ὡς ἀγωνισαμένην προσωπικῶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, ὡς θυσίασαν ὑπερόγκους χρηματικὰς ποσότητας ἰδικὰς μου, ὡς στρατολογήσασαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος καὶ ἐκπληρώσασαν καθήκοντα στρατιωτικὰ κατὰ τὴ ξηρὰν καὶ θάλασσαν».

Τέσσερα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε καὶ ἡ Μαντώ Μαυρογένους ἀρρώστησε ἀπὸ τυφοειδῆ πυρετό, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὕστερ' ἀπὸ λίγο, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1844, πέθανε ἀπογοητευμένη καὶ φτωχή.

Ἡ κηδεὶα της ἔγινε δημοσία δαπάνη στὴν Πάρο, στὸ μέρος ἐκεῖνο ποὺ ἄφησε τὴν τόσο ἡρώικὴ ψυχὴ της.

Τὸ ὠραιότερο καὶ πρακτικώτερο δῶρον τῶν γονέων στὰ παιδιά, με τὴν ευκαιρίαν τῶν ἐπικειμένων ἑορτῶν, εἶναι μὴ ἀστολὴ Φαλαγγίτου ἢ Φαλαγγίτισσας, Σκαπανέως ἢ Σκαπάνισσας.

ΤΟ Β' ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ Δ. Α. Σ. ΕΘΝ. ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ οἱ προκριματικὸι ἀγῶνες τοῦ Β' ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν μεταξύ τῶν ἑξ Ὑποδιοικήσεων τῆς.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν συναντήσεων τούτων ἔχουν ὡς ἐξῆς:

Ὑποδιοικήσις Ἀνωτέρων Σχολῶν νικᾷ Ὑποδιοικήσιν Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν με 4—1.

Ὑποδιοικήσις Α.Σ.Ο.Ε.Ε. νικᾷ Ὑποδιοικήσιν Παντείου Σχολῆς με 4—2.

Ὑποδιοικήσις Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης νικᾷ Ὑποδιοικήσιν Πολυτεχνείου με 2—1.

Ἡδὴ αἱ προκριθεῖσαι ομάδες τῶν Ἀνωτέρων Σχολῶν Α.Σ.Ο.Ε.Ε. καὶ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης θὰ συναντηθοῦν μεταξύ τῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς πρωταθλήτριας Ὑποδιοικήσεως τῆς Δ. Α. Σ.

Ἡ πρώτη ἐκ τῶν τελικῶν τούτων συναντήσεων ἔλαβε χώραν τὴν Τετάρτην 6 τρέχ. μ. καὶ ὥραν 2 μ. μ. εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Πανελληνίου Γ. Σ.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ

1) Π. Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: α) Ἡ ποδοσφαιρικὴ δμάς 135ης Φάλαγγος ἐνίκησε τὴν ποδοσφαιρικὴν δμάδα τῆς 139ης με 4—0 τέρματα.

β) Ἡ δμάς μηχανοκινήτου Τάγματος ἐνίκησεν δμάδα Ναυτοφαναγγιτῶν με τέρματα 6—2. γ) Ἡ δμάς τῆς 136ης Φάλαγγος ἰσοπαλὸς με Φάλαγγα Λαγκαδά 1—1.

δ) 133η Φάλαγγς ἐνίκησε Φάλαγγα Ἐπανωμῆς με τέρματα 4—2 καὶ ε) Φάλαγγς Ναούσης ἐνίκησε Φάλαγγα Βερροίας με 3—2.

Ἡ ἰδία Περιφ. Διοίκησις προέκηρυξεν ἀγῶνα ἀνωμάλου δρόμου διὰ τὴν 17ην τρέχοντος μηνός, ἐπὶ ἀποστάσεως 2.500 μ., διὰ τοὺς Φαλαγγίτας Β' Κατηγορίας.

Τὴν 26-11-39 θὰ διεξαχθῇ ὁ ἀνόμαλος δρόμος Α' κατηγορίας ἐν Θεσσαλονίκῃ με συμμετοχὴν πάντων τῶν Σχηματισμῶν ὑπαίθρου ἐπὶ ἀποστάσεως 5.000 μ.

2) Π. Δ. ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ: Τὴν 18ην καὶ 19ην παρελθόντων μηνῶν διεξήχθησαν αἱ κάτωθι ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις με τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

α) Ὁμάς Μεσολογγίου νικᾷ δμάδα Ναυπλίου με τέρματα 5—0.

β) Ὁμάς Ἀργινίου νικᾷ δμάδα Μεσολογγίου με τέρματα 4—0.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνάντησιν παρέστη ὁ κ. Νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας ὡς Γενικός Ἐπόπτης. Ἐπίσης παρέστησαν οἱ ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι βαθμοφόροι καὶ πλῆθος κόσμου.

3) Π. Δ. ΛΕΣΒΟΥ: α) Ποδοσφ. δμάς 1ου Λόχου 186ης Φάλαγγος ἐνίκησεν δμάδα τοῦ 3ου Λόχου τῆς ἰδίας Φάλαγγος με τέρματα 2—1.

β) Ἡ δμάς 2ου Λόχου τῆς ἰδίας Φάλαγγος ἐνίκησε τὴν δμάδα τοῦ 5ου Λόχου με τέρματα 3—0.

γ) Ἡ δμάς τῆς Τετραρχίας Γέρας ἐνίκησε

τὴν δμάδα τῆς Τετραρχίας Καλλονῆς με τέρματα 2—0.

Αἱ νικήτρια δμάδες τοῦ 1ου καὶ τοῦ 2ου Λόχου τῆς 186ης Φάλαγγος συνητήθησαν τὴν 10ην τρέχοντος διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νικήτριας δμάδος, ἥτις θὰ ἀντιπροσωπεύῃ καὶ τὴν Περιφ. Διοίκησιν Λέσβου εἰς τὸ Β' ποδοσφαιρικὸν Πρωτάθλημα Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΘΗΒΑΙ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῶν ἀγῶνων διὰ τὸ ποδοσφαιρικὸν Πρωτάθλημα τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρεῶν Ἀττικοβοιωτίας.

Ἡ ἐναρξὶς, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ὡς ἀναπληρωτοῦ τοῦ Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας, τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων τῆς Περιφ. Διοικήσεως, ἐγένετο μετὰ τῶν Σχηματισμῶν τῆς ὡς ἀνω Διοικήσεως.

Πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἀγῶνων ὁ Περιφ. Διοικητὴς πρόβη ἐπὶ ἐπιθεωρήσιν τῶν παρατεταμένων Τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν., ἐπικολούθησε δὲ παρέλασις τῶν Τμημάτων καὶ εἰσοδος τῶν ἀθλητικῶν δμάδων εἰς τὸ γήπεδον τῆς συναντήσεως ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ συνάντησις τῶν δμάδων τῶν Τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. Θηβῶν—Σχηματισμοῦ. Κατόπιν συναρπαστικοῦ ἀγῶνος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ δμάς Θηβῶν με 3 τέρματα ἐναντι 2 τῆς Σχηματισμοῦ.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνητήθησαν εἰς τὸ γήπεδον Κερατέας ὡς Γενικός Ἐπόπτης. Ἐπίσης παρέστησαν οἱ ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι βαθμοφόροι καὶ πλῆθος κόσμου.

3) Π. Δ. ΛΕΣΒΟΥ: α) Ποδοσφ. δμάς 1ου Λόχου 186ης Φάλαγγος ἐνίκησεν δμάδα τοῦ 3ου Λόχου τῆς ἰδίας Φάλαγγος με τέρματα 2—1. β) Ἡ δμάς 2ου Λόχου τῆς ἰδίας Φάλαγγος ἐνίκησε τὴν δμάδα τοῦ 5ου Λόχου με τέρματα 3—0. γ) Ἡ δμάς τῆς Τετραρχίας Γέρας ἐνίκησε τὴν δμάδα τῆς Τετραρχίας Καλλονῆς με τέρματα 2—0.

ΧΑΝΙΑ.—Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Χανίων διεξήγαγεν ἀγῶνας ἐσωτερικῶς ἀνωμάλου δρόμου τὴν 10ην τρέχοντος μηνός. Ἐπίσης προέκηρυξε ποδοσφαιρικὸς ἀγῶνας διὰ τὴν 26ην τρέχοντος μηνός.

ΚΙΛΙΚΙΑ.—Εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Κιλικίας προέβη Κυριακὴν ἔλαβε χώραν, εἰς τὸ γήπεδον Γουμενίτης, ποδοσφαιρικὴ συνάντησις τῆς δμάδος τῆς Φάλαγγος Ἀξίου μετὰ τῆς δμάδος τῆς Φάλαγγος Γουμενίτης.

τοὺς καὶ με τὰ βαρεῖα ρούχα ποὺ ἦταν ἀναγκασμένοι νὰ φοροῦν γιὰ νὰ ἀντεπεξέρωνται κατὰ τῆς κακοκαιρίας ποὺ ἐπικρατεῖ στὰ ὀρεῖα κλίματα. Δὲν ἀποκλείεται βέβαια τοῦτο τὸ ἀνώνυμον νὰ εἶχε καὶ πρακτικὴ ἀξία, γιατί τοὺς ἀνέντισσε σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ τὴν πολεμικὴν τοὺς εὐκίνησιν.

Τὸ πάλαι, τὸ τρέξιμο, τὸ πῆδημα, τὸ λιθάρι ἀποτελοῦσαν τὴν εἰρηρικὴν τοὺς ἀπασχόλησι καὶ τὴν εὐγενὴ μετὰ τὴν τόσο βαθεῖα ριζωμένην σὲ ψυχῆς τοῦ λαοῦ μας ἀθλητικὴν ἰδέαν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ κύκλος τῶν ἀκριτικῶν τραγουδιῶν, μέσα στὸν ὁποῖο συναντᾶμε τὴν ἰδέαν τοῦ ἀθλητισμοῦ. Τὰ περίφημα κλέφτικα τραγουδιὰ, ποὺ ὅπως ἔξευμε δημιουργήθησαν ἀπ' τοὺς ἀγῶνες τῆς χώρας μας ἐναντίον τῶν ἀγρίων κατακτητῶν, πολὺ συχνὰ μιλοῦν γιὰ τὴν παραπάνω ἰδέαν.

Χορεύουν τὰ κλεφτοπούλα καὶ ρίχνουν τὸ λιθάρι.

Μιὰ τέτοια σκέψις, ὁμως, θὰ ἀδικῶσε τὴν νεώτερη ἑλληνικὴ ψυχὴ. Καὶ περισσότερο θὰ ἀδικῶσε τὴν δημοτικὴν λογοτεχνία.

Τὰ δημοτικὰ μας τραγουδιὰ — κ' αὐτὰ εἶναι τὸ σπουδαῖο γεγονός ποὺ μᾶς κάνει νὰ τὰ θαυμάζουμε — δὲν ἀποτελοῦν καμμία συρραχία τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς λογοτεχνίας κ' ἀκόμα δὲ συναντᾶμε καμμία ἐπίδρασι ἀπ' αὐτήν.

Τὰ δημοτικὰ μας τραγουδιὰ εἶναι πιστὲς εἰκόνες μιᾶς — ὅπως εἴπαμε — νεώτερης ἑλληνικῆς πραγματικότητος με ἐντελὸς διαφορετικὴς ἀντιλήψεως καὶ ἐπιδιώξεως.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κεντρική Διοίκησης

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἡ Α. Β. Υ. πριγκήπισσα Αικατερίνη ἀπήλυθε πρὸς τὸν Κυβ. Ἐπίτροπον κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλον τὸ κάτωθι εὐχαριστήριον τηλεγράφημα.

Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον Νεολαίας Ἀλέξανδρον Ν. Κανελλόπουλον

Ὑμᾶς, Φαλαγγίτας, Φαλαγγιτίσας, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπανίσσας Ἑλλάδος εὐχαρίστω ἐγκαρδῶς δι' ἐνθέρμους εὐχάς.

Αἰκατερίνη

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ἡμέραν τῆς Ε. Ο. Ν., ὁ Διευθυντὴς καὶ ἐπιτελεῖς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως καὶ Διαπαιδαγωγίσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως περιήλθον διαφόρους συγκεντρώσεις Σχηματισμῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτεύουσας, παρακολουθήσαντες τὴν διεξαγωγὴν τῆς πολιτικῆς διαφωτίσεως ἐκ μέρους μαθητῶν τοῦ Β' Τμήματος τῶν Σχολῶν Πολιτικῆς Διαφωτίσεως, ὡς καὶ ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν ἀρμόδιων στελεχῶν.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ὤμιλησεν εἰς πολυαριθμούς καὶ ἐνθουσιώδεις ἐργατικὰς συγκεντρώσεις τῶν κάτωθι ἐργαστασίων Περιφερείας Πρωτεύουσας: «Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ», Βίκας, Κοπῆς καὶ Ραφῆς, Ἑλληνικὰ Ὑφαντήρια, «Γλάρους».

Τὴν παρελθούσαν ἐπίσης Πέμπτην ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως Κ. Δ. ὤμιλησεν εἰς ἐξαιρετικὴν συγκεντρώσιν ἐν τῇ «Λέσχῃ τοῦ ἐργαζομένου κοριτσιοῦ», μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν στενῆς συναδελφώσεως καὶ ἐκδόησαν πίστεις καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἀρχηγόν μας.

Ὡς γνωστὸν, τὴν συντήρησιν καὶ περαιτέρω προαγωγὴν τῆς «Λέσχης τοῦ ἐργαζομένου κοριτσιοῦ» ἀνέλαβεν ἡδὴ τὸ Κράτος.

Τὸ μάθημα τοῦ Β' Τμήματος τῶν Σχολῶν Πολιτικῆς Διαφωτίσεως τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἔγινεν εἰς κατάλληλον αἶθουσαν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ μάθημα ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως καὶ Διαπαιδαγωγίσεως ἔκαμεν ἐναεῖν τοῦ τελικοῦ κύκλου τῶν μαθημάτων του, μὲ τὸν ὅποιον θὰ ἐπισφραγισθῇ καὶ θὰ ολοκληρωθῇ ἡ διαπαιδαγώγησις καὶ καταρτίσις τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ὑποψηφίων στελεχῶν Πολιτικῆς Διαφωτίσεως τῆς Ὁργανώσεως. Τὸ θέμα ἦτο ὡς ἑξῆς: «Ἡ Ε. Ο. Ν. συνειδητὸς καὶ μαχητικὸς φορεὺς τῶν ἀρχῶν καὶ τάσεων τῆς 4ης Αὐγούστου».

Ἐξακολουθοῦν νὰ φθάνουν συμπληρωματικῶς αἱ ἀναφοραὶ τῶν διαφόρων Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν κατὰ τὰς ἑορτάς τῆς Β' ἐπετείου

τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς ὅ, τι ἀφορᾷ τὰς ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Διαφωτίσεως.

Ἀπασαί γενικῶς αἱ ἐν λόγῳ ἀναφοραὶ δίδουν μίαν ἰδέαν τῆς ἀναπτυχθείσης κατὰ τὴν ἀνωτέρω εὐκαιρίαν πλουσίας καὶ γονίμου δράσεως, ἡ ὁποία ἐπεδείχθη ὑπὸ τῆς Ὁργανώσεώς μας καὶ εἰς τὰ πλέον μικρὰ καὶ μεμονωμένα σημεῖα τῆς χώρας.

ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΣΚΑΠΑΝΕΩΣ

Ὁ Σκαπανεὺς μαθητὴς τοῦ ἐν Ἀλφειοῦσῃ Ἀγυλιντασίου Δημοτικοῦ Σχολείου, Ἀρακόπουλος Παναγ., προσπαθῶν νὰ διέλθῃ ὀρηκτικὸν χεῖμαρρον παρηπάτης καὶ ἔπεσεν ἐντὸς αὐτοῦ, παρασυρθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ὑδάτων θά ἐπνίγητο, ἀν δὲν ὤρμα, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του καὶ μὲ πρωτοφανῆ διὰ τὴν ἡλικίαν του αὐτοθυσίαν, νὰ τὸν συγκρατήσῃ ὁ Σκαπανεὺς Γεώργ. Γκουρμούτης.

Ο ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΗΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΕΙΣ ΜΕΣΟΦΕΙΑ

Ὁ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, Ἐπιτελάρχης τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας Ἑλλάδος, μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην τοὺς Σχηματισμοὺς Κορωπίου, Κερατέας καὶ Μαρκοπούλου.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα ὁ Διευθυντὴς τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Ἰατρός κ. Σαράντης Καμπύλης, ὅστις εἶχε μεταβῆ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς Κοζάνην, ἵνα μεριμνήσῃ αὐτοπροσώπως διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν προσελθόντων ὑπὸ ἰατρὰς ἡτίας μορφῆς, μελῶν τῶν ἐκεῖ σχηματισμῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ὅπως, μετὰ ὀλίγου ἡμερῶν παραμονῆς εἰς Κοζάνην, μετέβη εἰς Φλώριναν, ὅπου προσέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκεῖ σχηματισμῶν.

Τὴν Τετάρτην 6 Δεκεμβρίου δοσι περνοῦσαν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Μαυροβιτῆν παρανεύονταν καὶ προσπαθοῦσαν νὰ μαντέψουν ἀπὸ ποῦ ἔρχονταν οἱ χαροῦντες αὐτὲς φωνές, τὰ ἀργυρὰ γέλια, αὐτὸς ὁ θόρυβος, σὰν ἀπὸ μελισσῶν, ποὺ πλημυρίζαν ὅλον τὸν δρόμον. Πι γίνεσθαι; Πι συμβαίνει; ρωτοῦσαν, γιὰτὶ δὲν ἦξερε ὁ τόσος κόσμος διὰ τὰ γραφεῖα τῆς Δ. Α. Σ. Θηλέων, ποὺ βρίσκονταν αὐτοῦ, φιλοξενοῦσαν τὰς Φαλαγγιτίσας τοῦ Λόγου Ψυχικοῦ καὶ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, γιὰ νὰ τοὺς χαρίσων διὰ ὅρας χαρὰς, εὐθυμίας καὶ ἐξουσίας. Δὲν ἀκούονταν ὡς ἔξω παρὰ τὰ πόνημα ποὺ μόνες τῶν εἶχαν καί, τὰ τραγοῦδια ποὺ μόνες τῶν εἶχαν τοῖσι, τὰ ἔξυπνα ἀστεία καὶ περᾶματα τῶν, ποὺ ἀφύονα κυλοῦσαν μεταξὺ τῶν καὶ τὶς διασκεδάσαν. Ὅλες γελοῦσαν, ὅλες εἶχαν ἐσχάσει ὅτι εἶναι κοπέλας μὲ ἑνώσεις μεγάλες, εἶχαν ἐσχάσει τὰ σοφὰ καὶ ζητήματα ποὺ τὶς ἀπασχολοῦσαν, εἶχαν γίνῃ παιδιὰ.

Αὐτὸ προσπαθῶν νὰ κατορθώσῃ γι' αὐτὰς ἡ Διοίκσις καὶ καὶ κατορθώσῃ.

Τὴν Κυριακὴν 9 Δεκεμβρίου διωργανώθη ψυχαγωγία γιὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Πειραιῶς. Οἱ Φαλαγγιτίσας Πειραιῶς ἐπινωητικώτατες διωργανώσαν ἕνα ἀριστὸ πρόγραμμα διασκεδάσεως. Χοροί, παιχνίδια, ἀπαγγελίαι, ἔκαναν τὴν ὥρὰ νὰ περάσῃ πολὺ γρήγορα, ὥστε ὅλες ὡλόλογον.

Μέγα μέρος τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὤφειλαν στὴν ὥρᾳ ἐκπληξὴν ποὺ εἶχαν ἐτοιμάσει, προσφέροντας διλ. τὸ ὄρασι γλυκὸ ποὺ μόνες τῶν εἶχαν κατασκευάσει.

Δὲν εἶναι ὁμῶς ἡ μόνη σκέψις τῆς Διοικήσεως ἡ ψυχαγωγία τῶν μελῶν, ἀλλὰ ἕνα σοβαρώτερον ζήτημα τὴν ἀπασχολεῖ, ἡ μόρφωσις των. Γι' αὐτὸ ὥρισε ὅπως καθε Τετάρτη 7-8 στὰ γραφεῖα τῆς Δ. Α. Σ. Θ., γίνονται ὁμιλίαι Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας ποὺ θὰ δι-

νουν τὴν εὐκαιρίαν σὲ ὅλες νὰ συμπληρώσουν τὰς γνώσεις των καὶ στὸ ζήτημα τοῦτο.

Τὴν Πέμπτην, λόγῳ τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Βικατοῦ ἀπὸ τὴν ἑδρὰ του στὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν, ἔγινε ἑορτὴ καθ' ἣν ἡ Ὑπευθυνὸς τῆς Σχολῆς προσέφωρε μὲ συγκινητικώτατον λόγον τὸν ἀποχωροῦντα Καθηγητὴν, τονίζοντας τὴν δρᾶσιν του ὡς καθηγητοῦ καὶ ὡς ἀτόμου εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὸ μέγαλον του ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς σπουδαστάς.

Γιὰ τὴν προσεχὴ Κυριακὴν προτοίμαζονται νὰ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ μὲ ἐξαιρετικὸν πρόγραμμα. Ὅσες ἐπιθυμοῦν νὰ δηλώσουν συμμετοχὴ ἄς σπεύσουν, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιθυμοῦσων εἶναι μεγάλος καί... ὅποιοι ἐπρόλαβον τὸν Κύριον εἶδε.

Τὸ Σάββατον στίς συγκεντρώσεις τοῦ Πανεπιστημίου διεσχίσθη ὁμιλία «Περὶ Ἑθνους». Πολλὰς Φοιτήτριες ἔλαβαν μέρος καὶ ὅλες ἐν γένει παρακολούθησαν τὸ θέμα μὲ μέγαλον ἐνδιαφέρον.

Μὲ σεμνότητά καὶ ἐγκαρδιότητα ἀπεχαιρέτησαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 7ην τρέχ. οἱ Φαλαγγίται. Σπουδασταὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν τὸν ἀποχωροῦντα τῆς ὑπηρεσίας καθηγητῆν των κ. Σπύρον Βικατοῦ ἐν συγκεντρώσει των εἰς τὴν Στέγην Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν.

Εἰς τὴν ἑορτὴν παρήσαν οἱ κ.κ. καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, πλῆθος καλλιτεχνῶν καὶ λογίων.

Κατ' αὐτὴν ἀνεπύχθη ὑπὸ Φαλαγγιτῶν τὸ ἔργον καὶ γενικῶς ἡ καλλιτεχνικὴ δρᾶσις τοῦ κ. Βικατοῦ, προσεφέρθη δὲ εἰς τοῦτον ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν. Σπουδαστῶν ἀνθοδέσμη.

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν διαφόρων Σχολῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου συνεχίζονται τακτικῶς. Ὅπως τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 7ην τρέχοντος ἐγένετο συγκεντρώσις τῶν πρωτοετῶν Φοιτητῶν τῆς Νομικῆς. Κατὰ τὴν συγκεντρώσιν ταυτὴν ὁ Διοικητὴς τῆς Δ. Α. Σ. ὤμιλησε περὶ τῆς κατεχθύνσεως, τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν οἱ Φοιτηταὶ εἰς τὴν ἐργασίαν των, ἐναρμονιζόμενοι πρὸς τοὺς ἰδεολογικοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν.

Λόγος Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν Διοικήτην τῆς Δ. Α. Σ. ἐξέδραμε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 10ην τρέχοντος εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίου παρὰ τὴν Καισαριανήν. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαδρομῆς καὶ τῆς ἐκεῖ παραμονῆς των ἐπεκράτησε μετὰ τῶν Φαλαγγιτῶν εὐθυμία καὶ ἐγκαρδιότης.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον 9ην τρέχοντος ἐγένετο εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Πανεπιστημίου συγκεντρώσις τῶν πρωτοετῶν Φοιτητῶν Φαλαγγιτῶν τῆς χημείας, καθ' ἣν ὤμιλησεν ὁ Διοικητὴς τῆς Δ. Α. Σ. κ. Ρεδιάδης.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Εἰς τὴν Π. Δ. Θ. Π. ἐκτελοῦνται κανονικὰ αἱ λειτουργίαι τῶν διαφόρων Γραφείων τῆς, τὰ ὁποῖα διαρκῶς συμπληροῦνται καὶ ἐργάζονται ἐντατικῶς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων των, τὸ ὅποιον εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν εἰδικότητα ἐκάστου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν γίνονται τακτικαὶ ἐπιθεωρήσεις ὑπὸ τοῦ ἐπιτελεῖν, κατὰ Τετάρτην καὶ Κυριακὴν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον αἱ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ καὶ ὁδηγίαι ἐφαρμόζονται τὸσον εἰς τὴν ἐκπαιδεύσιν, ὅσον εἰς τὰς ἐκδρομὰς καὶ ψυχαγωγίας.

Ἐκτὸς τοῦτου αἱ Ἐπιτελεῖς τῆς Π. Δ. Θ. Π. διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ γνωρίζουν τὰς Φαλαγγιτίσας καὶ Σκαπανίσσας καὶ ἀντιλαμβάνονται τὰς ἀνάγκας των, εὐρίσκουσι αὐτοῦ τοτρόπως βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηρίξουν τὴν ὅλην ἐργασίαν των.

Ἐξετάζοντες τὰς Ὑπηρεσίας βλέπομεν ὅτι: Εἰς τὴν Ὑ. Θ. Α. καθ' ἐκάστην Τετάρτην γίνεται τακτικώτατα ἡ ἐκπαιδεύσις ὅλης τῆς συνάμεως.

Ἐξέχουσιν θέσιν κατέχει ὁ 7ος καὶ 8ος Ὑπηρεσίας τοῦ μάθημα, καὶ γενικῶς τὸ πρόγραμμα ἐκτελεῖται μὲ μέγαλην τάξιν καὶ πειθαρχίαν.

Οι Σχηματισμοὶ Πρωτεύουσας

Ἐπίσης κανονικὰ ἐξακολουθοῦν τὰ μαθήματα εἰς τὰ διαφόρα Ἐργαστήρια τοῦ βου Τομέως, διδασκόμενα ὑπὸ τῆς Τομεάρχου. Τὴν 3)12)39 ἡ Ὑποδιοικήτης παρακολούθησε τὰ μαθήματα τῶν ἐργαζομένων Φαλαγγιτιστῶν τοῦ Ἐργοστασίου Λαναρά, ὅπου εἶναι πολὺ εὐχарιστημένη ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴν πειθαρχίαν τῶν ἐργαζομένων Φαλαγγιτιστῶν.

Μικρὰ Σκαπανίσσα τοῦ 5ου Ὑπηρεσίας ἡ Θεοδωροπούλου Ἀγγελικὴ προσέφερε 200 δραχ. ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων. Ἐπίσης Φαλαγγιτίσας τοῦ ἴδιου Ὑπηρεσίας, ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθημάτων ὠθοῦμεναι ἔστειλαν πρὸς ἀσθενὴ ἄπορον συνάγωνιστριαν 900 δραχ.

Τὴν Κυριακὴν 1)12)39 συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα ὅλοι οἱ Ὑπηρεσίας μετέδρασαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ὑπηρεσίαν ἔγιναν καὶ διάφοροι ἐκδρομαί. Διλ. 5ος Β εἰς Πεντέλην.—15ος καὶ ἐργαζόμεναι Λαναρά εἰς τὴν Ἀγίαν Βαρβάραν.—19ος, 24ος καὶ 10ος εἰς τὸ Στρατόπεδον «1. Μεταξῶς», 1ος ἐξέδραμεν εἰς Μπιογιάτι, ὅπου τοὺς εἶναι θερμὴ ὁδοχὴ ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ Φαλαγγιτιστῶν. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδρομῶν τούτων ἦτο πλουσιώτατον εἰς Ἑθνικοὺς χοροὺς, ἄσματα, ποιήματα καὶ διάφορα παιχνίδια.

Ἐκτὸν περίπου Φαλαγγιτίσας παρευρέθησαν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἀναδασώσεως τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν Καισαριανήν.

Εἰς τὴν Ὑ. Θ. Ν. ἡ κίνησις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τοὺς διαφόρους Ὑπηρεσίας ἦτο ἐξαιρετικὰ ζωηρά.

Τὴν Τετάρτην 29ην Νοεμβρίου τὸ πρόγραμμα τῆς ἐνιαυτοῦς ἡμέρας ἐξετελέσθη μὲ πολλὴν τάξιν. Τὴν 1.30 μ.μ. ὁμάς Φαλαγγιτιστῶν τοῦ 8ου καὶ 9ου Ὑπηρεσίας μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν Δ) τὴν 11ου Γραφείου μετέβη εἰς τὸ κτήμα «Πύργος Βασιλίσσης», πρὸς ἐκπαιδευτικὴν ἐπίσκεψιν.

Εἰς τὴν ὁμάδα αὐτὴν ὤντησαν καὶ οἱ πύργους τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν δύο Ὑπηρεσιῶν.

Τὴν Κυριακὴν 3 τρ. εἰς ὅλους τοὺς Ὑπηρεσίας ἐξετελέσθη τὸ καθορισθὲν ἐκ τῶν προτέρων πρόγραμμα ψυχαγωγίας.

Μεγάλως σημεῖα ἦτο τὸ γεγονός τῆς σπορᾶς εἰς τοὺς χορούς καὶ καλλιτεχνίας τοῦ 3ου Ὑπηρεσίας Π. Φαλήρου ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ε. Ο. Ν.

Εἰς τὸν 2ον Ὑπηρεσία κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς 29ης μετέβη ὁμιλήτρια ὁ ὁποῖος ὤμιλησε πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσας περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ὁργανώσεως.

Τὴν Κυριακὴν ἐξέδραμον εἰς Ζούμπερι ὅπου συνήλθον καὶ ἄλλα τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἐταὶ ἀδελφωμένους ὅλες μαζί ἐπέρασαν εὐχάριστα τὴν ἡμέραν τῶν, μὲ τραγούδια, χορούς καὶ παιχνίδια. Εἰς τὸν 4ον Ὑπηρεσία μὴ ὁμάς Σκαπανιστῶν καὶ Φαλαγγιτιστῶν μετέβη εἰς τὸ 40θμῆρον μνημονεύον τῆς ἀποβιώσεως Σκαπανίσσης Εὐανθίας Χατζηπαντελῆ.

Εἰς τὸν 7ον Ὑπηρεσία μετὰ τὸν ἐκκλησιασμόν ἔγινε ἡ ἐναέρια τῆς καλλιτεχνίας τοῦ κήπου τοῦ Ὑποτομέως. Ἐκάστῃ Ἐνωσίτι ἀνέλαβεν ἕν μέρος τοῦ κήπου καὶ μὲ μέγαλον ἐνθουσιασμόν ἤρριψε τὴν φύτευσιν κατὰ εἶδον.

Εἰς τὰς 12 μ. εἶναι σύνταξις, ἀναφορά καὶ ἐμφάση ὅντοι. Φαλαγγιτίσας καὶ Σκαπανίσσας τοῦ 8ου καὶ 9ου Ὑπηρεσίας τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα παρακολούθησαν τὴν παράστασιν τοῦ Κουκλοθεάτρου εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ Συλλόγου Κων)τῶν. Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ χαρὰ ὅλων ἦτο ἀφάνταστος. Οἱ ὑπόλοιπες Φαλαγγιτίσας τοῦ 9ου Ὑπηρεσίας ἐξέδραμον εἰς Κιθάραν. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς ἐξετελέσθη μὲ πολλὴν τάξιν τῆς ἐπιβλέπει τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ ὁπερὶ τῆς ἐκδρομῆς. Τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ὁμιλία ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας μὲ θέμα «Περὶ καθήκοντος».

Εἰς τὴν Ὑ. Θ. Ν. παρατηρεῖται ἐξαιρετικὴ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς Ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν Τετάρτην, κατὰ τὴν ὁποίαν συντελεῖται ἡ μεγαλύτερη ψυχικὴ δημιουργία τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος, μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῶν διαφόρων μαθημάτων καὶ τῶν εἰδικότητων, ποὺ διδασκονται, ἀπὸ εἰδικῶν.

Κί' ἐστὶ Φαλαγγιτίσας καὶ Σκαπανίσσας περιμένουν μὲ ἀνυπομονήσιν τὴν ἡμέραν τῆς Φαλαγγιτίσεως, διὰ νὰ πάρουν νῆαν δύναμιν, διὰ τὴν γενικὴν ἐξόρμησιν των.

Ὅπως εἰς τὸν 1ον Ὑπηρεσία τὰ τμήματα τῶν εἰδικότητων λειτουργοῦν κανονικὰ, δημιουργοῦντα τὴν ἐντόπιον πειθαρχημέναν καὶ προπαρασκευασμένην ἀτόμων γιὰ κατὰ νῆαν κατὰκτησιν.

Εἰς τὸν 2ον Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ὥραν τῆς συγκέντρωσεως, ποὺ ἐδίδασκετο τὸ μάθημα τῶν οἰκοκυρικῶν καὶ τῶν πορειῶν, μετέβη ἡ Ὑπηρεσία, ἡ ὁποία ἔμεινεν ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν.

Εἰς τὸν 7ον Ὑπηρεσία ὤμιλησεν ὁ κ. Μαγουλάς «Περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑλληνίδος γυναικός».

Ὁ 8ος Ὑπηρεσίας ἐτοιμάζεται διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ χώραν ὠραῖον πρόγραμμα.

Τὸν 10ον Ὑπηρεσία ἐπεσκέψθη ἡ Διοικήτης τῆς Ὑπηρεσίας, ἥτις παρακολούθησεν ὅλην τὴν λειτουργίαν των, καθὼς καὶ τὰ μαθήματα, χοροὺς καὶ παιχνίδια ποὺ διδασκονται ἀπὸ τὰς ἰδίας τὰς βαθμοφόρους.—Τὸ ἀπόγευμα διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν Φαλαγγιτιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν ἔπαιξαν μικρὰς Σκαπανίσσας μὲ τὴν τετράρην των τὸ δρᾶμα «Ἡ μεγάλη Μητέρα».

Ὅλη ἡ δύναμις ἐκκλησιάζεται εἰς διαφόρους ναοὺς.

Ὁ 11ος Ὑπηρεσίας μετὰ τὸν ἐκκλησιασμόν καὶ τὴν μικρὰν ψυχαγωγίαν κατέγινεν εἰς δεινοφύτιαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ δάσους. Τὸ Σάββατον 2)12 ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπηρεσίας. Μετὰ τὸν ἀγασμόν ὁ ὁποῖος ἔγινε χοροστατούντος τοῦ Ἁγίου Βρεσθένης Γερμανοῦ, ὤμιλησεν ἡ Δ) τῆς. Ἀκολουθῶς ἔγινεν ἡ ἀπονομή τῶν ἐπιδόσεων τὸ ὅποιο τὸ 11ου Γραφείου διενεργηθέντος διαγωνισμοῦ: «Ἡ σημασία τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε. Ο. Ν.». Αἱ βραβεύσεις εἶναι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας αἱ ἑξῆς: Ἀννα Ρόντα, Χρ. Μαρσιόρη, Εἰρ. Μπουμπουλί, Εἰρ. Καρακάση, Ἑλ. Νικολαράκου, Ἀν. Ταχλιά.

Εἰς τὰ ἐργαστασία ἐξακολουθεῖ ἐντατικὰ ἡ διδασκαλία τῶν ἐργαζομένων Φαλαγγιτιστῶν.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Δ. Α. Σ.

Εἰς τὸ προηγουμένον τεῦχος τῆς «Νεολαίας» εἶχον δημοσιεῖσαι συνολικῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργασιῶν ποὺ ἐλήφθησαν. Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ εἶναι αἱ ἑξῆς:

1) Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀρχηγοῦ, μὲ τὸ ρητόν: «Α

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΤΑΝΗΣΙΑ

ΣΥΡΟΣ.— Αι Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐρμούπολεως, συνοδεύμεναι ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως τῶν ἐξέδραμον πρὸς ἡμέραν εἰς τὸ ὄρος Δῆλιον, ὅπου καὶ διήλθον ὅλην τὴν πρωΐαν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπαίξαν καὶ ἐτραγουδῆσαν διάφορα τραγούδια καὶ εἰς τὸ τέλος ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία ἀνέπτυξε πρὸς αὐτάς δι' ὥραιον λόγου τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑγείαν τὴν ὅποیان παρέχει τὸ ὑπαίθριον.

— Ἐπίσης αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀσχοιοῦνται μὲ τὴν κατασκευὴν παιδικῶν φορματῶν, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ διανεμῶνται εἰς ἅπαντα παιδάκια κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων. Τὸ ὕψος τῶν φορματῶν ἔχει παραχωρηθῆ εἰς τὴν Ὑποδιοικήσιν Θηλέων ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ὡς Γενικοῦ Ἐπόπου τῆς Ε.Ο.Ν.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ.— Ἐκτὸς τῶν ὑπαρχουσῶν χορωδιῶν ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἐν Λήμνῳ ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία προέβη καὶ εἰς τὴν σύστασιν δύο εἰσέτι χορωδιῶν, μίας ἐν Λέσῳ καὶ ἐτέρας ἐν Λήμνῳ.

Τὰ μαθήματα Οὐλαμοῦ Ἐκπαιδευτικῶν κατωτέρων βαθμῶν συνεχίζονται τακτικώτατα,

Οἱ Φαλαγγίται Μνηθύνες κατὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσου.

μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ τριμήνου φοιτήσεως θὰ ἀρχίσουν αἱ ἐξετάσεις τῶν φοιτῶντων καὶ ἡ ἀπόσπασις αὐτῶν εἰς τοὺς διαφόρους Σχηματισμούς.

Συνεχίζον τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν τῆς ὑπαίθρου ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς μετὰ τοῦ Ἀ' Ἐπιτελοῦς, ἐπισκέφθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὴν Ὑποδιοικήσιν Πλωμαρίου καὶ Τετραγίαν Γέρας, μείνας ἀπολύτως ἱκανοποιημένους ἀπὸ τὴν ἀρίστην διοργανώσιν τῶν Σχηματισμῶν τούτων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν ζῆλον τῶν Φαλαγγιτῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. παραχωρηθειῶν γαιῶν.

Χῆρις εἰς τὸν ζῆλον τῶν Φαλαγγιτῶν, ἡ ἀπόδοσις εἰς τὰς καλλιεργουμένας ἐκτάσεις, ἀναμένεται ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητικὴ. Εἰς ἅπασαν ἐν γένει τὴν νῆσον ἡ Ε.Ο.Ν. ἐργάζεται ἀκούραστα πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις.

Ἐπιθεώρησις Σχηματισμῶν Κορωπίου παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας.

ΗΛΕΙΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.— Αἱ καθιερωθεῖσαι καθὲς πρωΐαν Τετάρτης συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτιστῶν προσοδίδουν ἐξαιρετικὴν ὄψιν εἰς τὴν πόλιν.

— Τὸ Γεωργικὸν Τμήμα, εἰς τὸ ὅποιον μετέχουν ἅπασαι αἱ Φαλαγγίτισσαι, ἐργάζεται ἐντατικῶς τὸσον διὰ τὴν καλλιέργειαν ὅσον καὶ διὰ τὴν δένδρφυτευσιν.

— Ἡ Ε.Ο.Ν. Θηλέων, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου, ἀνέλαβε τὸν ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως.

Ὁὗτω Λόγος Φαλαγγιτιστῶν εἰργάσθη διὰ νὰ ἀνοίχθωσι 250 λάκκοι, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανεῖς ἐφύτευον πικροδάφνες καὶ διάφορα δένδρῳλλα.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐγένετο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Γυμνασίου Θηλέων μεγάλη συγκέντρωσις Φαλαγγιτιστῶν, πρὸς τὰς ὁποίας ὠμίλησε διὰ μακρῶν ὁ κ. Γυμνασιάρχης.

Ἐπίσης πρὸς τὰς Σκαπανεῖς ἐγένετο ὁμιλία ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Ὀρθοσκευτικῶν με θέμα «Ἡ ζωὴ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας».

Πρὸς τὰς Φαλαγγίτισσας καὶ Σκαπανεῖς ἀνεπτυχθῆ τὸ θέμα «Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀρχαίου».

ΑΡΤΑ.— Τὴν παρελθ. Κυριακὴν αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρτῆς ἠσχολήθησαν μὲ τὴν καλλιέργειαν διαφόρων γαιῶν παραχωρηθειῶν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. πρὸς καλλιέργειαν.

— Ἐπίσης συνεχίζονται ὑπὸ τοῦ Νομογεωπόνου Ἀρτῆς πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας τὸν Σχηματισμὸν τῆς Ὑποδιοικήσεως τὰ εἰδικὰ μαθήματα γεωργικῆς ἐκπαιδευτικῆς.

— Καθ' ἑκάστην Τετάρτην γίνονται μεγάλαι συγκεντρώσεις Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτιστῶν.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ.— Ὁ ἑορτασμός τῆς ἐπετείου τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε.Ο.Ν. προσέλαθεν εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομόν πανηγυρικὸν χαρακτήρα.

Μετὰ τὴν τέλει τῆς δοξολογίας ἐγένετο μεγαλειώδης παρέλασις τῶν τμημάτων, ἐπικολούθησε δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπου παραδούσης τῆς Σημείας εἰς τὴν 129ην Φάλαγγα Θηλέων. Ἐπίσης ἐγένετο ὀρκωμοσία νέων τμημάτων. Πρὸς τὰ νέα τμήματα ὠμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ ἀκολούθως ὁ Γενικός Ἐπόπτης, ὅστις συνέστησε πίστιν, αἰσιοδοξίαν καὶ πειθαρχίαν.

— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἑπιτελοῦ τοῦ μετέθης Φιλιππῆ, ὅπου καὶ παρέστη εἰς τὴν γενομένην ὀρκωμοσίαν νέων Σχηματισμῶν παρουσία τῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου.

Εἰς Φιλιππῆς ἐγένετο ἐπίσης ἡ παράδοσις τῆς Σημείας εἰς τὴν 131ην Φάλαγγα Θηλέων. Μετὰ τὴν ὁμίλιαν τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ ἔλαβε χώραν ὠραιότητα παρέλασις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐθαυμάσθη ἡ ἀρίστη ἐμφάνισις τῶν Τμημάτων Ἀρρένων καὶ Θηλέων.

Πρωτοβουλία τῆς 131ης Φάλαγγος, ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἀπὸ ἐπὶλεκτὰ μέλη τῆς πόλεως Φιλιππῶν, Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτισσας ἐν στολῇ καὶ ἀξιωματικῶς, περιήλθε τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ συνέλεξε διάφορα δῶρα, ἴητοι φανέλλες, κάλτσες, γλυκίσματα, τσιγάρα κ.λ.π., τὰ ὅποια θὰ διανεμῇ ἡ Ε.Ο.Ν. κατὰ τὰς ἐπικείμενας ἐορτάς εἰς τοὺς Ἀκρίτας τῶν συνόρων μας.

Πρὸς τὸν αὐτὸν ὡς ἀνω σκοπὸν διενεργήθη προαιρετικὸς ἔρανος εἰς ὅλους τοὺς λόγους καὶ τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς 131ης Φάλαγγος Φιλιππῶν.

Ὁ ἔρανος ἐπεξετάθη καὶ μετὰ τῶν κατοίκων. οἱ ὅποιοι προθύμως προσέφερον διάφορα χρηματικὰ ποσὰ καὶ εἶδη διάφορα.

— Ἡ δύναμις τῆς ἔβρας τῆς Φάλαγγος καταβάλλει προσπάθειαν δημιουργίας ἰδίου ἁλσοῦς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐφύτευσε πεντακόσια (500) δένδρῳλλα πεύκης καὶ κυπαρίσσου ὡς καὶ τινὰς ἀμυγδαλέας δωρηθείσας εὐγενῶς ὑπὸ τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Ἀγγελοπούλου. Εἰς τοὺς λόγους καὶ Σχηματισμοὺς τῆς ὑπαίθρου παρατηρεῖται ὁ ἴδιος ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμός. Ὁὗτω ὁ Λόγος Παιδείου ἀνεδείκνυσε τὴν ἑκτασίαν εἰς τὴν θέσιν «Μάλλος» φυτεύσας ἐξακόσια (600) δένδρῳλλα πεύκης καὶ κυπαρίσσου. Ὁ Λόγος Σαγιάδας ἐφύτευσε τριτακόσια (300) δένδρῳλλα, ὁ Σχηματισμὸς Σκοπίων 250, ὁ Σχηματισμὸς Γηρουερῶν 150, ὁ Λόγος Κοκκινιάς 400, ὁ Σχηματισμὸς Κάτω

Ξεχωρῶν 250, ὁ Σχηματισμὸς Φανερωμένης 150. ὁ Λόγος Φοινικίου ἐξ ἰδίου σπορείου 250 φυτεύσας ταῦτα εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ χωρίου καὶ ὁ Σχηματισμὸς Φαναρίου 300 δένδρῳλλα ἐξ ἰδίου σπορείου.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΣΠΑΡΤΗ.— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἡ κίνησις τῶν Σχηματισμῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ὑπῆρξε ζωηροτάτη.

Εἰς τοὺς Σχηματισμοὺς ἔλαβον χώραν συγκεντρώσεις, ὁμιλίας, ὡς ἐπίσης καὶ ἀσκήσεις στρατιωτικῆς προπαιδευτικῆς.

— Ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία Σπάρτης εἰχε τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσῃ ἐπὶλεκτὸν μέλος τῆς τῶν Φαλαγγιτῶν Κ. Παπούλιαν. Τμήμα Φαλαγγιτῶν Λαχίου—Βοιῶν παρηκολούθησε τὴν κηδεῖαν τοῦ συναγωνιστοῦ καὶ κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

— Εἰς τὴν Νεάπολιν Βοιῶν οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς διαθέτουν δύο ὥρας ἡμερησίως διὰ τὴν καλλιέργειαν ἀγρῶν παραχωρηθέντων εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.

Τακτικώτατα γίνονται συγκεντρώσεις καὶ ἀναπτύσσονται διάφορα θέματα.

— Εἰς τὴν Σχηματισμὸν Σκαμνακίου ἐπίσης παρατηρεῖται ζωηρὸς ζῆλος. Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας ἐγένετο ὁμιλία με θέμα «Ἡ θέσις τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν Κοινωνίαν» καὶ «Ἡ σημασία τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἀρχαίου διὰ τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς».

— Ζωηρὰ κίνησις παρατηρεῖται ἐπίσης εἰς

Σκαπανεῖς καὶ Σκαπανεῖς Ἀρχοντικοῦ (Λακεδαίμονος).

τοὺς Σχηματισμοὺς Γυθείου, ὅπου λαμβάνουν χώραν συγκεντρώσεις καὶ γίνονται ὁμιλίες κλπ.

ΠΥΡΓΟΣ.— Ἡ 103η Φάλαγγ Ἀρρένων ἐξετέλεσε διαφόρους ἀσκήσεις στρατιωτικῆς προπαιδευτικῆς.

— Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας τῶν Λόγων Κυλλίνης, Κρουσῶν καὶ Μακρυσίων ἀνεπτυχθήσαν διάφορα θέματα σχετικὰ με τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ὀργανώσεως.

— Ἡ 103η Φάλαγγ Ἀμαλιάδος παρηκολούθησε μαθήματα παροχῆς πρώτων βοηθειῶν. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγίται ἐδίδάχθησαν τὸ ἀλφάβητον τοῦ Μόρς.

— Οἱ Λόχοι Τραγανοῦ καὶ τὸ Τάγμα Ἐπιταλίου ἠσχολήθησαν μὲ τὴν καλλιέργειαν ἐκτάσεων παραχωρηθειῶν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας.

Φαλαγγίται κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κατερίνης

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΚΡΗΤΗ

ΧΑΝΙΑ.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως παρηκολούθησαν ἐν στολῇ τὴν θείαν λειτουργίαν.

— Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πολιούχου τῆς πόλεως ἐγένετο ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ ἡ περιφορά τῆς ἱστορικῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, εἰς ἣν ἔλαβε μέρος Λόχος Φαλαγγιτῶν.

— Ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως κατηρτίσθη πρόγραμμα δένδρφυτεύσεως δῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ἐπίσης ἀναδάσωσιν ἐκτάσεως 150 στρεμμάτων.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.— Ἀπὸ τοῦ παρελθοντος μηνὸς ἤρχισεν ἡ σπορὰ τῶν προσφερθειῶν γαιῶν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν., ἡ ὁποία συνεχίζεται μὲ τὴν αὐτὴν ὡς πάντοτε ἔντασιν. Μέχρι σημερον προσέφερον ἑκτάσεις γαιῶν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. Ἡρακλείου, πρὸς καλλιέργειαν οἱ ἑξῆς: Ὁ Δήμος

Ὁ Σχηματισμὸς Κάτω Χωρίου (Ἱεραπέτρας)

Ἡρακλείου 5 στρέμματα, ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ Καλεσσῶν 300 τ. μέτρ., ὁ κ. Κωνστῆνος Καλμπάκης, κάτοικος Βασιλικῶν Ἀνωγειῶν 3 στρέμματα, ἡ κοινότης Ἀρχανῶν 1 στρέμμα, ὁ κ. Μύρων Σηφάκης, κάτοικος Ἀγίου Μύρωνος 2 στρέμματα, οἱ κ.κ. Κωνστῆνος Κατσούλης καὶ Λάζαρος Κόρσας, κάτοικοι Τερελίου, 1 στρέμμα, ἡ κοινότης Νέας Ἀλικαρνασσῶν 5 στρέμματα, ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ Κερασῶν 2½ στρέμματα.

Ἐπίσης ἡ Περιφ. Διοικητρία Θηλέων Ἡρακλείου ἐξέδωσε διαταγὴν, ὅπως καθὲς Φαλαγγίτισσα καὶ καθὲς Σκαπανεῖσα φυτεύσῃ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων δένδρων καὶ 5 τοὐλάχιστον καρποφόρα τοιαῦτα, ἐκ τῶν εὐδοκίμουτων εἰς τὴν περιφέρειαν. Παραγγέλλει ἐπίσης ὅπως καταβληθῇ πᾶσα φροντίς καὶ περιπολῆσις διὰ τὴν καλύτεραν ἀνάπτυξιν τούτων.

Πρὸς τοῦτο προεκλήρυξε καὶ εἰδικὸν βραβεῖον.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία Θηλέων Ρεθύμνου, συνεχίζουσα τὰς περιόδους τῆς, ἐπισκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τὰς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀγίου Βασίλειου ἔβρας Ταγμάτων.

Τμήμα Ε.Ο.Ν. Θηλέων Νέας Λαμφάκου.

Ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελοῦ τῆς, ἐπεθεώρησε τοὺς Σχηματισμοὺς Ἀρδάκτου, Ἀκτοῦτος, Βάτου, Σπηλίου καὶ Λαριθίων.

Ἡ Περ. Διοικητρία ὠμίλησε πρὸς τὰς Φαλαγγίτισσας καὶ πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας κατοίκους, τόνισασι τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ ἔργου τῆς 4ης Αὐγούστου.

— Αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Ρεθύμνου μετέβησαν εἰς τὸν λόφον Εὐλόγα, ὅπου ἠκολούθησαν μὲ τὴν δένδρφυτευσιν γυμνῆς ἐκτάσεως.

— Συνεχίζονται τὰ μαθήματα παθητικῆς Ἀεραμύνης, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ μαθήματα τῶν υκτερινῶν Σχολῶν, τὰ ὅποια αἱ Φαλαγγίτισσαι παρακολουθοῦν μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον.

ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ.— Εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα καὶ πλέον εὐφορὰ χωρία τῆς περιφέρειας Ἱεραπέτρας, τὸ καταπράσινον Κάτω Χωριό, ἐ-ωρτάσθη μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα ἀλλὰ καὶ πηγαῖον ἐνθουσιασμόν ἡ ἐορτὴ τῆς ἐξομνήσεως διὰ τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν.

Εἰς τὴν ἐορτὴν προσήλθεν ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῆς Ε.Ο.Ν. μετὰ τῶν βαθμοφόρων τῆς καὶ ἡ ὁλόκληρη σχεδὸν τῶν κατοίκων.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου, εἰς λόγον τοῦ ἐκφωνηθέντος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Κοινοτικοῦ καταστήματος, ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς νέας ἐξομνήσεως καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

Μετὰ τὸν λόγον ἐπικολούθησεν ἐν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ ἐκ μέρους Φαλαγγιτῶν καὶ χωρικῶν ἡ σπορὰ ἐνός ἀγροῦ εἰς θέσιν Ἀφέντης Χριστοῦ, παραχωρηθέντος ὑπὸ τῆς Ἑνοριακῆς Ἐπιτροπῆς.

Περὶ τῆς Ἑλλάδος

ΛΕΒΑΔΕΙΑ.— Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐγένετο τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ ἐνορία τῆς ἀναδάσεως εἰς τὸν λόφον Ἁγίας Παρασκευῆς Λεβαδείας. Τὰ Τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν ἁπάντων τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Λεβαδείας προσήλθον συστημένως εἰς τὸν γῶρον τῆς ἀναδάσεως. Κατὰ τὴν τελευτὴν παρέστησαν ἐκ μέρους τοῦ Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας καὶ Γενικοῦ Ἐπόπου τῆς Ε.Ο.Ν. ὁ Γενικός Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας, ὁ Περιφ. Διοικητὴς Ἀττικοβοιωτίας τῆς Ε.Ο.Ν., αἱ τοπικαὶ τῆς Ἀττικοβοιωτίας τῆς Περιφ. Διοικήσεως καὶ Ὑποδιοικήσεως οἱ καθηγηταί, οἱ διδάσκαλοι τῶν σχολείων καὶ πλήθος κόσμου ἐκ αὐτῶν τῆς ἀναδάσεως. Πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναδάσεως ὁ Περιφ. Διοικητὴς κ. Στασινοπούλου ἐπεθεώρησε τὰ συστημένα Τμήματα, εὐθὺς δ' ἀμέσως ἤρξατο ἡ ἀνάστασις τοῦ λαφοῦ ὑπὸ τῶν ἐνθουσιάζοντων καὶ τῶν πλήθους ὅντων τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυλλίνης τοῦ πληθους τῆς 4ης Αὐγούστου θερμῶς, τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Πρῶτον ἐφύτευον ὁ Γενικός Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας καὶ ὁ Περιφ. Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ οἱ Φαλαγγίται καὶ αἱ κητῆς, ἐν συνεχείᾳ δὲ οἱ Φαλαγγίται καὶ αἱ Φαλαγγιτισσῶν ἤρχισαν, πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀδοντες τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας, τὴν ἀναδάσωσιν τοῦ λαφοῦ.

Οἱ Σχηματισμοὶ Κορωπίου τῆς Π.Δ.Θ. Ἀττικοβοιωτίας ἱδρύσαν Σχολὰς εἰς τὰς ὁποίας διδάσκονται μετὰ ἄλλων οἰκιακὴ οἰκονομία ὑπὸ τῆς καθηγητρίας κ. Γκίκα, γλυπτικὴ καὶ ζωτικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Τανακίδη, μουσικὴ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαρκοπούλου, ὡμιεὶν ὑπὸ τοῦ σχολιάστου κ. Παπασπύρου καὶ πλεκτικὴ ὑπὸ τῆς κ. Μιχαλοπούλου.

ΛΑΜΙΑ.— Τὰ τμήματα τῆς Περ. Διοικήσεως Φθιωτοφωκίδος ἠσχολήθησαν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα μὲ τὴν καλλιέργειαν, ὡς ἐπίσης καὶ μὲ τὴν ἀναδάσωσιν διαφόρων ἐκτάσεων.

Ὁὗτω δύο Λόχοι τῆς 39ης Φάλαγγος περιεπορήθησαν τὰ δένδρῳλλα τοῦ λαφοῦ τοῦ Φρουρίου καὶ ἀνάρυσαν λάκκους διὰ τὴν φύτευσιν νέων δένδρῳλλων.

Ἐπίσης δύο Λόχοι τῆς αὐτῆς Φάλαγγος ἐδεδροφύτευον γυμνῶν γῶρον παρὰ τὸν λόφον τοῦ Φρουρίου.

Τὰ τμήματα Λοκρίδος, Θερμοπυλῶν καὶ Ἀμφικλείας προέβησαν εἰς τὴν ἐκκαθάρσιν λάκκων διὰ δένδρφυτευσιν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΦΛΩΡΙΝΑ.— Οἱ Φαλαγγίται τῆς 163ης Φάλαγγος προέβησαν εἰς τὴν ἐκκαθάρσιν λάκκων, εἰς τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ φυτευθοῦν διάφορα δένδρῳλλα.

— Οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς τῆς 169ης Φάλαγγος παρηκολούθησαν μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδευτικῆς.

— Ὁ Φαλαγγάρχης τῆς 169ης Φάλαγγος ἐπεθεώρησε τὸν Λόχον Σκοπίας, δώσας διαφόρους δόγητας σχετικῶς μὲ τὴν πρόδον καὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ Λόχου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὠμίλησεν ὁ Λοχτὴς τοῦ Λόχου τόνισας τοὺς σκοποὺς τῆς Ε.Ο.Ν.

— Εἰς τὴν Ὑποδιοικήσιν Καστοριάς ἔλαβε χώραν ψυχγωγικὴ συγκεντρώσις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

Φαλαγγίται τοῦ Σχηματισμοῦ Λαγκαδά κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε.Ο.Ν.

— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς παρηκολούθησε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην τὴν ἐκπαιδευσιν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τῶν Σχολείων ὑπὸ στελεχῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

— Εἰς τὸν Λόχον Κεφαλαρίου ἐχορηγήθη ἀγρόκτημα 12 στρεμμάτων πρὸς καλλιέργειαν.

ΤΗΛ. ΦΙΣΚΑΝ. Φωρίαν. Νά μας αποσταλή και θα δημοσιευθεί περίληψις εἰς τὴν 'Ἠχώ τοῦ Σχολείου.— Ν. ΚΑΤΣΑΡΟΝ. Δυστυχῶς δὲν τὸ βρῖσκομε δημοσιεύσιμο.— Π. ΚΑΤΣΑΡΟΝ. Ἐχετε δίκαιον. Πρὸς τὸ παρὸν ὅμως εἶναι ἀδύνατον.— ΕΛ. ΚΑΝΑΤΑ. Σὰς συγχάριμε. Ἐτοίμη πρὸς τὴν ἀπάντησιν τὸν κατὰ τὸν ἔδωκα δόξα.— Θ. ΛΕΩΝΙΔΑΝ. Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι λαβαίνομε κάθε μέρα πολλὰ συνεργασίαι καὶ ἀπειρα γράμματα, στὰ ὅποια φρενολογούμε ν' ἀπαντήσωμε εἰς τὴν στήλην αὐτήν, εἴτε ταχυδρομικῶς, εἴτε ἐν τῇ ἐπιτομῇ. Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται πολὺ χρόνος, Σὰς παραθέτομε τὰ 5 μέτρα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων μπορεῖτε νὰ ἐλέγξετε καὶ μόνος σας ἀλόκληρον τὸ ποίημα. Α: μὴ ἀπονησθῆτε καὶ μὴ τοιμιᾶν καὶ τὸν ρυθμὸν τῶν λέξεων καὶ τῶν στίχων.— Π. Χ. ΜΙΚΡΟΠΑΙΔΙ. Ποῦ ποτε μὴ ξεχᾶτε. Ἐχομε δηλαδὴ τὸ ποίημα: τὰτα-τὰτα-τὰτα-τὰτα-τὰτα. Β: Μὴ τοιμιᾶν συλλαβὴν καὶ μὴ ἀπονησθῆτε (δηλ. ἀντιστοίχως) καὶ τὸν τροχαϊκὸν στίχον.— Π. Χ. Κάποια μέρα πάλι θάρρῃ. Ἐχομε

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 333)

οἱς τὸν θά εἶναι ματαίᾳ, γιὰτὶ ἔχει νὰ ἀντιμετωπῇ τακτικὸν στρατό... Μὰ δὲν δειλιάζει. Ἀντιθέτως εἶναι χαρούμενος καὶ ὑπερήφανος γιὰτὶ θὰ θυσιάσῃ ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς πατρίδος του καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἐχει μὴ ἐξαλλῇ ὁρμὴν πού ἀγγίζει τὴν τρέλλα. Ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸ αἷμα πού θὰ κυθῇ. Βλέπει στὸ αἷμα τὸ ἀγίασμα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνα. Ἀντικρύζει τὸν θάνατον, γιὰ πρώτη φορὰ, μὴ μὴ μεγαλειώδη ψυχραιμία, πού θὰ τὸν ἀνεβάζῃ στὴν αἰωνιότητα. Εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ θυσία του θὰ κάμῃ τὸν ἱμπράτη νὰ βλέπῃ σὲ κάθε βῆμα του ἐπιαισθητικὰ καὶ πανώρια τῆς ἡρωϊκῆς μορφῆς του. Ὁ ἡρωϊκὸς θάνατός του θὰ γίνῃ δαυλὸς πού δὲν θὰ σθῆσῃ ποτὲ πιά. Ἡ ψυχὴ του θὰ γυρίζῃ παντοῦ καὶ θὰ φωνάζῃ τοὺς ἀλλήλους παρασσομένους τὴν ἀγάπην, τὴν ἔνωση, τὸ δρόμο τὸν ἰδανικὸν τοῦ καθήκοντος...

...Καὶ τὸ Μανιάνι εἶναι ὁ ἀγίασμένος τόπος πού δέχτηκε τὸ αἷμα τῆς αὐτοθυσίας του, πού ἔγινε ὁ σιωπηλὸς μάρτυς τοῦ ἐπικού θανάτου του.

Στὸν ἀδελφὸν τοῦ γράφει λίγες στιγμὲς πρὶν: «Ὁρκίσθησας πέθανες σὺν ἥρως ἀλθινοῦς καὶ σὺν ἡμίθεος. Ἐσθῆς σὺν μὴ δοξαμένη μορφῇ καὶ σὺν ἑνῇ σπάνιῳ οὐράνῳ μετέωρο, πού θὰ παρουσιάζεται πάντοτε μπρὸς στὰ μάτια μας γιὰ νὰ μᾶς θυμίζῃ τὴν αὐτοθυσία σου καὶ νὰ μᾶς δείχνῃ τίς ψηλὰς βουνοκορφὰς τῶν εὐγενῶν καὶ μεγάλων πράξεων... Τέτοιους ἥρωες, πού ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἐμφανίζονται πᾶν ὅπου γῆ σὺν καταπληκτικὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα παραδείγματα, ἐμείς, ἡ νέα γενεὰ τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νὰ τοὺς κρατᾶμε μὲ ὑπερφάνεια σὺν πολῦτιμο φυλακτῷ καὶ σὺν κειμήλιῳ ἁγίῳ!...

Κ. Ι. Βέρρ.

τὸ ρυθμὸν: τὰτα-τὰτα-τὰτα-τὰτα. Γ: Δυὸ ἀτονες συλλαβὲς καὶ μὴ τοιμιᾶν κάνουν τὸν ἀνάπαιστο (υ—υ). Π. Χ. κελεύει τὰ ποῦλιά στὰ κλαδιά. Ἐχομε τὸ ρυθμὸν: τὰτὰτα-τὰτὰτα-τὰτὰτα. Δ: Μὴ τοιμιᾶν συλλαβὴν καὶ δυὸ ἀτονες (τὸ ἀντίστοιχον τοῦ ἀναπαιστού) κάνουν τὸ ἀκτιλικὸν στίχον (—υ). Π. Χ. ἀγγελε φύλακα. Ἐχομε τὸ ρυθμὸν: τὰτὰτα-τὰτὰτα. Ε: Μὴ ἀπονησθῆτε, μὴ τοιμιᾶν καὶ ἀλλὰ μὴ ἀπονησθῆτε τὸν ἀμφίθερον γὰρ (υ—υ). Π. Χ. λουλούδια τοῦ κάμψου γεμάτα δροσούλα. Ἐχομε τὸ ρυθμὸν τὰτὰτα-τὰτὰτα-τὰτὰτα.—Κ. ΤΑΜΙΟΛΑΚΗΝ. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰς γράμεις σχετικὰς μὲ τὴν «Νεολαίαν». Ξανακοιτάξτε τὸ ποιητικὸν σου. Δὲν τὸ βρῖσκομε καλὸν. Ἄν τὸ ξανασκεύησας διωρθωμένον σημειώσας Σ 60.—ΕΥΔ. ΓΕΡΑΚΗΝ. Τὸ πρῶτον στίχον τοῦ τραγουδιοῦ, πού μᾶς ἐστειλες:

«Ἀνέτειλε ἡ μέρα τῆς λευτεριάς — μὲ δὲλα τῆς καλλῆς — ἀπ' τὰ σιδηρὰ βῆχη τῆς σκαλιᾶς — μὲ ἀργὴν τὸν Ἰωάννην...». Σὺ ἀρέσει τώρα πού τὸ βλέπεις... τυπωμένο;—Μ. ΓΡΑΤΣΙΑΝ. Δὲν ἐλάδαμε ἄλλα τραγούδια ἐκτός ἀπὸ τὰ δύο τελευταῖα, πού μᾶς ἐστειλες μὲ τὸ γράμμα σου τῆς 15 τρέχ. μηνός. Μᾶς γράφεις γιὰ τὰ τραγούδια σου: «...τόσο τὸ πρῶτον ὅσο καὶ τὸ δεύτερον καὶ τεχνικὰ δὲν καθυστεροῦν, ἀλλὰ καὶ ὑπάρχει σ' αὐτὰ ὁ λυρικός καὶ ἡ καλλιπὴς καὶ τὸ θέμα τῶν ποιητικῶν πονημάτων καὶ τὸν δίδουν τὴν χάριν καὶ τὴν ἀπλότητα πού τοὺς ταιριάζει». Ἰδοὺ τὸ τέταρτον στίχον τοῦ ποιήματος «Στὸ νησί μου»:

«Ὅλα σὲ βλέπουν μ' ἀνοιχτὲς μὲ πτέρεις ἀπ' τὰ μικρά, τὰ ταπεινά, τ' ἀπλὰ τὰ πῶτα, Πόση δὲν ἔχεις διαφορά νησί μου μέσα σ' ἀπ' τὰ βουνὰ ὡς ἀκρογιαλιές.

ΜΑΡΙΑΝ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ. Τὸ «Κρυφὴ ἱστορία» ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν.—ΜΗΤΣΟΝ ΚΑΤΣΙΝΗΝ. Τὸ «Δράμα ψυχῆς» δὲν καλὸν.—Γ. ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΝ. Τὸ «Ὅραμα τῆς 4ης Αὐγούστου» ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν. Ὁμοίως καὶ τὸ ποίημα σου.—ΝΤΙΝΟΝ ΛΑΓΚΑΔΙΝΟΝ. Ἐπρεπε νὰ τὸ ἀποστείλετε στὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Κεντρικῆς. Σήμερα πού τὸ διαβάζομε 25/11—δὲν τὸ βρῖσκομε ἐπικαιρόν.—Σ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ. Παρεπέμψθη.—ΣΟΦΙΑΝ ΤΣΙΡΩΝΗ. Τὸ ποίημα σου «Ἡ πρῶτη σελὴ τῆς ζωολογίας» ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν.—ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ. Ἀδυνατῇ ὁ δημοσιεύει τὸν λόγον τοῦ μήκους τῶν.—Π. ΠΑΝΑΓΑΚΗΝ. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰς γράμεις. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς «Νεο-

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πολλοὶ ἀλλήλοισι γράφουντες μὲ τὴν «Νεολαίαν» ἀποστέλλουν εἰς τὸν περιοδικὸν ἐπιστολάς χωρὶς νὰ ἐπικολλήσῃ τὸν κεκανονισμένον γραμματικὸν ὅρον, ἀναγκάζονται δὲ οὕτως τὸν περιοδικὸν νὰ καταβάλῃ πρόσθετα τέλη.

Ἡ Διαχειριστικὴ τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ «Νεολαία» θὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸν ἐξῆς πᾶσαν ἐπιστολὴν διὰ τὴν ὁποῖαν θὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ ταχυδρομείου ἡ πληρωμὴ προσθετοῦ τέλους.

λαίας» εἶναι αὐτὸς ἀκριβὲς. Περιμένετε ἄλλο καλὸν.—ΤΙΤΙΚΑΝ. Ἐθεωρήθη ἀνυπόγραφον καὶ δὲν ἐδιδάσθη.—ΓΙΑΝΝΗΝ ΤΖΑΝΑΚΗΝ. Ἐκτενέ, ἀλλὰ καὶ ἀκατάλληλον.—ΧΡ. ΓΑΛΑΝΑΚΗΝ. Ὅχι καλὸν. Μὴ βιάζεσαι. Νὰ ἑνα τετράστιχον:

Τοῦ χρόνου σὲ ἀκαρτερεῖ
νὰ στήνῃ τὸ κεφάλι
μὲ τὸ γλῶσσιν καὶ ἀμάρταν
τῆς νίκης τὸ στεφάνιν.

—ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ. Γράμμενον καὶ στίς δύο ὅψεις τοῦ χαρτιοῦ.—ΒΑΣ. ΚΑΛΕΜΗΝ. Ἐδιδάσθη τὸ ποιητικὸν σου «Στὸν Κουβερνίον». Σὺ δημοσιεύσεις τοὺς 4 τελευταίους στίχους:

Πάντοτε μᾶς τὸ φωνάζει:
θέλω μὴ Ἑλλάδα νῆα,
πὺ θέμελιον τῆς νῆας
ἡ χρυσὴ καὶ Νεολαία.

—ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΝ. Δεχθῆτε καὶ τὰ δικά μας συγγραμμάτια ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ παιδιοῦ σας καὶ καλοῦ Φαλαγγίτου. Τὴν ἐπιστολήν σας διεβιάσαμεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ.—ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΝ. Τὸ ἔχετε γραμμένον καὶ εἰς τὴν δύο ὅψεις τοῦ χαρτιοῦ.—ΙΩΑΝΝΗΝ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ. Ὁμοίως.—Γ. ΚΟΥΛΟΥΚΗΝ. Λαμπρὰ ἡ ἐκθεσίς σου «Ὁ πρῶτος ξεχωριστὸς μὲς ἐκκλησιασμοῦ». Λυποῦμεθα ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιευθῇ. Ἐχομε λάθει ἐκθέσεις καὶ καλὰς σὰν τῇ δικῇ σου. Ἄν δημοσιεύσωμε μίαν, πρέπει νὰ κάμωμε τὸ ἴδιον καὶ γιὰ ὅλες τὰς ἄλλας.—ΝΤΑΝΑ ΠΑΝΤΕΛΕΑΚΗ. Ξαναστελεῖτε τὸ καθαρὸν

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Νεολαία» κάμνει γνωστὸν ὅτι ὁ περιοδεύων εἰσπράκτωρ αὐτῆς κ. Ἄγγελος Στασινοῦ ἐπαυσε νὰ ἔχῃ πᾶσαν μετὰ τοῦ περιοδικοῦ «Νεολαία» σχέσιν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐστέρησεν τὸν δικαίωμά του νὰ ἐκπρόσωπῃ τὸν περιοδικὸν ἢ νὰ συνάπῃ πᾶσαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ περιοδικοῦ συμφωνίαν.

γρημμένο. Μὲ δυσκολία διεβάσαμε τὰ γράμματα σου.—ΜΠΑΛΑΜΗΝ. Ἀναστασιῶν. Τὸ περὶ «μὴ ἀξέγαστη βραδυὰ» ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν. Τὸ ἔμετρο δὲν.—ΕΥΣΤ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. Δημοσιεύομεν ἐδῶ τὸς ἐπομένους στίχους:

Χαῖρε Μεγάλε Ἀρχηγέ.
Τὸ ἔθνος μας σὲ καμρώνει
ὅπως κρατᾷς στὸ χέρι σου
τοῦ Κράτους τὸ τιμόνι.

Καὶ τὸ κρατᾷ τόσο καλὰ
καὶ τόσο τιμημένα
πού ἄλλος δὲν τὸ κράτῃς
ποτὲ πρὶν ἀπὸ σένα.

—ΠΑΝ. ΠΑΤΣΙΑΝΗΝ. Οἱ πνευματικὲς ἀσκήσεις ἐδόθησαν στὸν ἀρμόδιον συντάκτην, πού θὰ σοὺ ἀπαντήσῃ προσεχῶς. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰς γράμεις στὸ γράμμα σου.—ΘΑΝΟΝ ΚΑΛΑΡΑΝ. Θὰ σοὺ ἀπαντήσωμε στὴν ἀλληλογραφίαν.—Κ. ΠΑΠ. ΔΙΔΑΛΟΝ. Ἐδιδάσαμε τὴν ἀπάντησιν ἐπιστολῆς σου, στὴν ὁποία, μεταξὺ τῶν ἄλλων, μᾶς γράφετε: «...νομίζω ὅτι ἐάν γραφῇ (τὸ ποίημα) εἰς ἀπλοῦστεραν γλῶσσαν χάνει τὴν ἀξίαν τῆς σοβαρότητος τοῦ ρομαντισμοῦ, ἢν ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ὑπερελλήνῳ αὐτοῦ ἐμπνεύσει συνέλαβε». Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ὑπερελλήνικα ὅσα τὰ ποίηματα γραμμένα ἐπὶ δημοτικῇ. Πρῶτον—πρῶτον ὁ ἔθνικός μας ὕμνος. Ἐπειτα, ὁ ρομαντισμὸς ἀποτελεῖ «ἐπὶ δημοτικῇ», πού μπορεῖ νὰ ἐκφρασθῇ ἐξ ἴσου καλὰ τὴν δημοτικὴν ἴσως καὶ καλότερα. Παρακάτω γράφετε ἐνομιζῶ ὅτι εἰς τοὺς ποιητὰς δίδονται δικαιώματα νὰ παραβιάζωσι τοὺς κανόνες τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ ἀκόμη. Δὲν συμφωνοῦμε. Ἡ ποιητικὴ ἐλευθερία ἔχει τὰ δριά της, πού παραβιάζονται μόνο ἀπὸ ποιητικὴν ἢ στιχουργικὴν ἀδυναμίαν. Οἱ στίχοι τοῦ ποιήματος σου εἶναι ἀμφίθεραχτικοί (υ—υ) καὶ συνεχῶς λαθασμένοι. Λεῖπει μὴ συλλαβὴ. Ἰδοὺ τὸ ποίημα:

Θοῦρον τῆς Νεολαίας.

Γόνιν, Ἑλλήνων ἐνδόξων προγόνων,
ἀρχαίων, νέων, πατέρων γιγάντων
κι ἥρωαν Τίτάνων ἀπείρων ἀγόνων
εἴθε ἐλπίς τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων.

Εἴθε τοῦ Γένους καὶ Ἑλλάδος βλαστοί,
θεῶν Ὀλυμπίων Πατρίδος πιστοί
καὶ Ἑθνους ἐνδόξου φρουροὶ τῆς τιμῆς
φωτισμένων πάντα τῇ Ἑθνῇ τῆς Γῆς.

Εἴθε τὰ τεῖχη καὶ ἀσπίδες ἑνρὰς,
βαλάντσας οἱ βράχοι ἀέρος βορρᾶς
καὶ ὅλων ἀπάντων ἡμῶν ἡ λαμπρότης
χαῖρε, ὦ χαῖρε, φιλότατη νεότης.

Σὰς συγχάριμε διὰ τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχηγοῦ μας αἰσθημάτων σου.—ΓΙΑΝΝΗΝ ΚΑΛΑΜΙΩΤΗΝ. Ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν. Ἄν ἐγκριθῇ καὶ δημοσιευθῇ συντομικῶς. Μὴ γράφετε μακροσκελὴ πράγματα.

(Συνέχεια τῆς ἀλληλογραφίας)

Τὸ δεύτερον ποίημά σου μὲ τὸν τίτλον «Σὲ φίλον» ἀκατάλληλον γιὰ τὴν «Νεολαίαν». Συμφωνοῦμε μὲτ' ἐκείνου ὅτι δὲν τοὺς λείπει ἡ ποιητικὴ πνοή. Ἀσφαλὲς ἔχεις ἀνάσει πολλοὺς ποιητὰς. Πρόσεξε περισσοτέρως τὸ στίχον σου κι' ὅσα καλὰ λόγια γράφεις ἐν γὰρ τὰ τραγούδια σου θὰ τὰ γράφουν οἱ ἄλλοι.—Π. ΚΑΡΑΒΑΝ. Ὅχι καὶ στίς δύο ὅψεις τοῦ χαρτιοῦ. Γράψε τὸ πάλι τακτικὰ καὶ ξαναστελεῖτε το.—ΒΑΣ. ΒΑΣ. ΣΩΝ. Σὰς συγχάριμε γιὰ τὸ ἐνθουσιώδες γράμμα σου. Τὰ παιδικὰ σου θὰ ὀφελθῇ πολὺ, περισσότερον ἀπ' ὅτι φαντάζεσθαι.—Κ. ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. Τὸ διήγημά σου καλὸν. Ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν. Ἄν ἐγκριθῇ θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν σου.—ΕΥΑΓΓ. ΣΑΡΗΝ. Πέρασε, μὰ ὅχι πρῶτον.—ΑΝΤ. ΜΥΛΩΝΑΚΗΝ. Ἐλάδαμε τὴν ἀκροστιχίδα. Δὲν βγάξομε νόημα.—ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΥΤΙΑΝΝΑΙΟΥ. Μπράβο σου. Ὁ Ἀρχηγὸς θὰ χαρῇ πολὺ ὅταν πληροφορηθῇ τὴν ὥραν σου χειρωνακία. Δημοσιεύομεν ὁλόκληρον τὸ γράμμα σου πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν: «Μακαριώτατε, ἐπικαλούμεθα τὰς εὐχὰς σου. Ἐμεῖς οἱ κάτωθι υπογεγραμμένοι τρεῖς ἀδελφοὶ Εὐάγγ. Ι. Μυτιληναίου, μαθητὰ Γυναισίου, συμμεριζόμενοι τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν ἀπόρων συμμετῶν μας, σὰς ἀποστέλλομεν δὲν δραστικῶς (1.000) ὅπως διατεθῶν διὰ τὸ συσσιτεῖν τοὺς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως σου. Εὐχόμεθα ὅπως τὸ παράδειγμα σου μιμηθῶν καὶ ἄλλοι συμμετῶν μας. Σὰς φιλοῦμεν τὴν δεξιάν. Εὐστάθιος, Γεώργιος, Σωτήριος Εὐάγγ. Ι. Μυτιληναίου.—ΜΕΝ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ. Ἐπιστολὴ καὶ ποίημα στὸ ἴδιον χαρτὶ καὶ γραμμένα στίς δύο ὅψεις. Διέβασε τὴν στήλην ἀλληλογραφίας προηγουμένων τευχῶν.—Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ. Τὸ ποίημα σου «Πρωτομαγιά» θέλει δούλεμα. Ἐχεις πολὺ καιρὸ μπροστὰ σου — 5 ὁλόκληρους μῆνες — ὡς τὸ Μάη, ξαναστελεῖτε το, ὅχι ὅμως μὲ στίχους σὰν κι' αὐτοὺς:

Εἰν' ἡ μέρα μεγάλη πολὺ,
εἰν' ἡ μέρα λαμπρὴ γιορτινὴ
τῷ Μαίῳ ἡ πρώτη εἰν' αὐτῇ.
Κάθε ἀνὴρ καθύρῃ φορεῖ.

Χ. ΠΟΝ. Εἴπαμε: ὅχι ἐπιστολὴ καὶ ποίημα στὸ ἴδιον χαρτὶ. Γιατὶ ὑπογράφεις μὲ συγκεκομμένον τὸ ὄνομά σου;—ΧΑΡ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ. Ὁραῖο τὸ θέμα τοῦ διηγήματός σου. Συντομωτέον τὸ πρῶτον 2-3 σελίδες τὸ πᾶν καὶ ξαναστελεῖτε τὸ ἔνα λόγιον, πού ἐπαναλαμβάνομε ὅπως ἀκριβὲς τὰ ἐπὶ ἐξ ἄλλος. Π. Χ. Ἐπὶ τὸν αὐτὸν μου τὸν προσεβήκαμε ὡς θύσαν ὑπὲρ τοῦ συνόλου, μὴ αἰσθανόμενος ἄλλην εὐτυχίαν παρὰ μόνον τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος; εἶπεν ὁ Ἀρχηγός μας κ. Ἰωάννης Μεταξάς.—ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΝ. Θὰ τὸ ἐπισημώσω ἐπὶ Διεύθυνσιν τῆς συντάξεως.—ΕΜΜ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝ. Στελεῖτε τίς φωτογραφίες κι' ἐν εἰναι καλὸν θὰ δημοσιεύσω. Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν εὐχὴν σου.—ΚΑΤΙΝΑΝ ΤΡΑΝΟΥ. Τὸ πεζογράφημά σου, ὅχι καὶ καλογραμμένον, δὲν ὑποφέρει νὰ δημοσιευθῇ ἐπὶ τῇ «Νεολαίᾳ». Στελεῖτε ἴσως ἄλλο κατὰλληλον.—Γ. ΠΑΣΑΡΑΚΗΝ. Καμμία ἀπόλυτος διατίθεται δὲν χρειάζεται.—Γ. ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΝ. Μόλις ἐλήφθησαν. Θὰ σὰς ἀπαντήσωμε σ' ἑνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ τεύχη. Προηγουμένως πολλὰ ἄλλα.—Σ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ. Τὸ γράμμα σου θὰ τὸ διεβιάσωμε στὴν ἀρμόδιον υπηρεσίαν.—Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ. Κρατοῦμε σιγή. Θὰ σοὺ ἀπαντήσωμε προσεχῶς.—ΝΙΚΟΛΑ. ΣΑΜΟΠΟΥΛΟΥ. Θὰ ἐρωτήσωμε κι' ἂν ὑπάρχουν θὰ σὰς ἀπαντήσωμε σχετικῶς. Ἀλλὰ... λίγη ὑπομονή.—ΕΥΘ. ΛΑΖΑΡΟΥ. Στελεῖτε τὸ Πασιγλίον. Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ σύντομον.—Ε. ΑΔΕΞΑΝΔΡΑΤΟΝ. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν εὐχὴν σου. Σωστὰ τὸ λές ἐκάλω ἀργὰ παρὰ ποτέ. Στὸ ἐξῆς ἡ «Νεολαία» θὰ ἀπεσταλῇ ἐπὶ τῇ νέα σου διευθύνσει.—ΒΑΣ. ΠΑΥΛΟΥ. Τὸ ποιητικὸν σου «Ὁ θάνατος τῆς πεταλούδας» θέλει δούλεμα. Νὰ ἑνα τετράστιχον:

Κάθετα σ' ἑνα λουλουδάκι
γιὰ νὰ ρουφήξῃ τὸ χυμὸν,
μὰ ἑνα μικρὸν καὶ ἀτακτὸν παιδάκι
τὴν ἐτραβᾷ μὲ θυμὸν.

Προσπάθει νὰ τὸ ξαναγράψῃς καλότερα καὶ ξαναστελεῖτε το. Σημειώσε Σ 66.—ΔΗΜ. ΑΜΠΡΟΥ. Τὰ ἴδια καὶ γιὰ σένα. Ὅχι καλὸν. Κόταξ τὸ δεύτερον τετράστιχον:

Ἀφοῦ πλέον ἐμεγαλῶσαι
κι' εἶναι γυναικίστικα
σὰν μεγάλους πλέον ἀρχισα
κι' ἐγὼ νὰ κάνω βόλτες.

Δὲν ὁμοιοκαταληκεῖ τὸ «γυναικίστικα» μὲ τὸ «βόλτες». Ἐκτός τούτου καὶ τὸ μέτρο εἶναι λαθασμένον. Δὲν ἀπαιτοῦμε βέβαια νὰ ἔρῃς μετρικῇ. Μπορεῖς ὅμως νὰ γράφῃς σχεδὸν σωστὰ ἔχοντας ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ ρυθμοῦ τοῦ στίχου.—ΣΠ. ΓΟΥΡΜΟΝ. Λυποῦμεθα, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σοὺ ἀγοράσωμε ἐμείς τὸ βιβλίον. Ἀσφαλὲς θὰ μᾶς στείλῃς τὸ ἀντίτιμον. Σκέψου ὅμως τί θὰ γίνονταν, ἂν ὅλοι οἱ ἀναγνώστες τῆς «Νεολαίας» πού φθάνουν τοὺς 100.000, μᾶς ζητοῦσαν νὰ τοὺς ἀγοράζαμε

βιβλία καὶ ἀφοῦ τοὺς τὰ στείλωμε νὰ μᾶς ἐμψύχωμεν τὰ λεπτά. Γαλλικὲς ἐφημερίδες, βγαίνουν δύο.—ΧΡΗΣΤΟΝ ΠΑΥΛΟΥ. Ὁραῖα σου μὴ γράφεις στὸ γράμμα σου. Χρήσιμα σου εἶσαι τώρα τελείως καλὰ. Τὸ τραγούδι σου «τὰ ποικιλία» δὲν εἶναι πολὺ καλὸν. Γιὰ δοκιμάσαι νὰ τὸ γράψῃς σὲ πεζὸ, δηλαδὴ σὺν παραμυθίᾳ. Ἰσως τὰ καταφέρῃς πῶς καλὰ. Καὶ—σοὺ θυμίζομε—μόνο ἀπὸ τῇ μὴ μετὰ τοῦ χαρτιοῦ.—ΚΩΣΤΑΝ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ. Ἀπαντοῦμε ἀνεπαρκέτως σ' ὅλους. Τὸ ποίημα σου «τὸ βροχὸν καὶ τὴν ἡμέραν» δὲν ἔδωκεν σὲ χεῖρα μας. Ξαναστελεῖτε το, ἂν θέλῃς. Τὸ διήγημά σου «Ἡ μικροῦλα καρδιά» ἀρκετὰ καλόν. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ ξαναγράψῃς τακτικότερα. Χωρὶς τὰς παραγράφους καὶ γράμματα τὸ διήγημα ὅπως πρέπει. Δηλαδὴ, ὅχι μέσα στὸ περιγραφικὸν κείμενον. Διέβασε τὸ «Μὲ τὸ Νικηφόρο Φωκάκι» κι' ὁδηγῇ. Ὅταν τὸ ξαναστελεῖς σημειώσε τὰ στοιχεῖα Π 32.—ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΡΒΑΝΙΤΗΝ. Καλὴ ἡ ἐκθεσίς σου «Ἀγαπᾷ τὸν πατέρα». Δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιευθῇ, γιὰτὶ τότε θὰ ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσωμε καὶ ὅλες τὰς ἄλλας ἐκθέσεις, πού μᾶς στέλλονται κάθε ἐβδομάδα.—ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΜΠΑΛΑΝ. Τὸ περιοδικὸν δὲν διορίζει ἀντιπροσώπων. Ὅτι ἔχεις στείλει τὸ σὲ Γραφεῖον Τύπου τῆς Κεντρικῆς.—ΘΑΝ. ΘΑΝ. Τὸ ἄρθρον σου ὑπὸ τὸν τίτλον «τὸ ἔγκλημα» πολὺ ὀνισαν σὰν ἐπὶ τῇ «Νεολαίᾳ» ἀπευθύνεται κατὰ 75% στὰ παιδιά καὶ στοὺς νέους καὶ κατὰ 25% στὸς μεγάλους. Τηρήσατε τὴν ἀνάλογον αὐτὴ καὶ στὸ ἄρθρον σου, ὡςτὲ νὰ μπορῇ νὰ διαβασθῇ καὶ τοὺς περισσότερους ἀναγνώστας.—Θ. ΚΟΛΛΙΑΝ. Τὰ γραφόμενα σου μᾶς συνεκίνησαν. Θὰ ἦταν καὶ διὰ μᾶς εὐχαρίστησιν ἡ γὰρ ἐγγύς, ἂν βρῖσκαμε δημοσιεύσιμα ὅλα σου καὶ στέλλονταν. Ἀντιθέτως κρίνομε μὴ μεγάλη ἐπιεικεία, κι' ἀποδέεις ὅτι δημοσιεύομε κατὰ «Βῆμα τὴν Νέαν» κομμάτια ὅχι ἀπολύτως καλὰ. Τὸ «Ἄγιο τὸ χῶμα πῶγεις» κτλ. πρὸς προχειρογράμμενον. Ἰδοὺ μὴν περὶ τοῦ: «Ἦταν καὶ τότε σήμερον παραμονὴ Χριστουγέννων» μὴ ἡλιόλουστη μέρα, ἀπ' τὴν λίγην τοῦ Δεκεμβρίου μέρες, εἶχε τραβήξῃ τὸ γέρον, πού τὰ ξεχάσματα τοῦ χρόνου εἶχαν αὐλακώσει τὸ πρόσωπόν του, λίγο δὲ ἀπὸ τὸν χαλὸν. Προσπάθει ν' ἀποφύγῃς τὴν πολλὰς δευτερεύουσας προτάσεις: «ἀπ' τὴν λίγην τοῦ Δεκεμβρίου μέρες» — ἐπὶ τὰ ξεχάσματα(;) τοῦ χρόνου εἶχαν αὐλακώσει τὸ πρόσωπόν του. Θὰ ἐκφρασθῇ καθαρά κι' ἀρμονικὰ μόνον ὅταν χρησιμοποιοῖς μικρὰς προτάσεις. Σχετικῶς ποσοχὴν τὴν κυριολεξίαν.—ΓΕΡ. ΤΡΑΥΛΟΝ. Μᾶς γράφεις: «Ἀγαπήτ' ἡ Νεολαία» δὲν ἔχεις μὴ πῶς χαρὰ σὲ διαβάσει. Ἀνυπόμονα περιμένω τὴν Τρίτη πού ὁ κύριος Καθηγητὴς μᾶς μᾶς μοιράζει τὰ τεύχη σου. Τὸ ἄρθρόν σου «Ἡ καλλιέργεια στὴν Κεφαλληνίαν» διαβαστικὸν ἐστὶν κύκλῳ τῶν συντακτῶν τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἴσως γιὰ τὸ περιεχόμενον του. Σωστὰ τὰ λόγια τοῦ γέρου χαρικοῦ. Γὰρ τὸ «Βῆμα τὴν Νέαν» γράφει μᾶς τίποτε ἄλλο.—ΛΟΥΑΝΗΝ ΑΡΓΥΡΙΟΥ. Ὁραῖοτό, ὅχι ἔκτενές. Συντομωτέον τὸ καὶ ξαναστελεῖτε το. Νὰ μὴ καλύπτῃς περισσότερον ἀπὸ τὰ 3/4 μὴς σελίδος.—ΔΗΜ. ΚΟΝΤΟΔΗΜΑΝ. Ἐδιδάσαμε τὸ μακρότατον γράμμα σου καὶ σὰς συγχάριμε γιὰ τὴν ὁραία ἐπίδοσιν σου. Πρέπει νὰ εἴσθαι βέβαιος ὅτι ὅσα γὰρ ἀποστέλλονται πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν «Νεολαίαν» μὲ πολλὰ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατόν, λόγω ἐλλείψεως χώρου καὶ χρόνου, νὰ ἐκδοῖται πάντα. Πρὸς τὸν ὅσον δὲν εἶναι δυνατόν, ὅπως ἐλλείψεως μεγάλου ὅγκου συνεργασίας — ν' ἀπαντοῖμε σ' ὅλους διεξοδικὰ κανόνες κριτικῆν. Σχετικὰ μὲ τὸ ποίημα σου, νομίζομε ὅτι ποτε ν' ἀλλάξῃς τὸν τελευταῖον στίχον: «ὡς τὴν φωνὴν τῆς μοῦσας μου γλῶσσιν ὡς τὴν φωνὴν τῆς μοῦσας μου γλῶσσιν». Ὑπομνήματα—ἐξουσιοδοτεῖς, θαυμάσιος μὴ γὰρ γὰρ τὸν πολιτικὸν τῆς τῆς φωνῆς τῆς μοῦσας, τοὺς ἥρωες τῆς κ.π.π. πού γράφετε στὸ ποίημα σου. Ὁ δεκαπεντασύνταξος σου σωστός. Σημειώσε Σ 69.—Γ. ΜΑΡΚΟΥΛΟΥ. Ὅχι ἐπιστολὴ καὶ συνεργασία στὸ ἴδιον χαρτὶ.—ΚΥΡ. ΔΟΥΡΑΜΑΝΗΝ. Ἐχετε ποιητικὸν ταλέντο καὶ πρέπει νὰ μελετήσετε. Σὰς συνιστοῦμε νὰ διαβάσετε καλοῦς Ἑλλήνας

